

નવજાત શિક્ષક.

નવજોત્ શિક્ષક

નવમી આવૃતિ.

અવસ્તા:—જરથુશ્ત્રહે દએનાંમ યજમઇદે.

અર્થ:—અશો જરથોશ્તની દીન તરફ અમો માનની નજરથી જોઇએ છીએ.

(ઈ. હા ૧૬ ફ. ૨ જો.)

કર્તા—એરવદ બરજોરજી એરચજી બજા

તે

અથોરનાન બોર્ડીંગ મદ્રેસાના માજી પ્રીન્સીપાલ.

મુંબઇ.

૧૯૩૯.

કીંમત ૧૦ આના.

આ પુસ્તક એ. એફ. ડી'સુઝાએ મુંબઈના કોટમાં નં• ૧, ગોવા સ્ટ્રીટ, બેલાર્ડ એસ્ટેટ, કોટ, મુંબઇ મધે ધી ફોર્ટ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે, અને એર્વદ બરજોરજી એરચજી બજાંના વિધવા બાઇ હુમાબાઈ બરજોરજી બજાંએ, ૬૭૫, દાદર પારસી કોલોની, મુંબઈ મધે પ્રગટ કીધું છે.

ખુલાસો.

આ નવજોત શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી યજદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાલમાં છપાવ્યા પછી તેની બીજી આવૃતિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃતિ યજદે-જરદી ૧૨૮૦ માં, પાંચમી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૮૮ માં, છઠ્ઠી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૯૦ માં, સાતમી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૯૭ માં, આઠમી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૩૦૨ માં છપાઇ હતી તથા હાલમાં આ નવમી આવૃતિ છપાવવામાં આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ જોડા અને ખોડા અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ દરેક ભણુ-તરનો સાર ભણુતરની તુરત નીચે આપ્યો છે. ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણુતરની સેવટે સવાલ જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે. ચોપડીનું કદ બદીઆનના ખીસામાં રહી શકે એવું કરવામાં

આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ નવજોત થનારાં બાળકોને તેમજ મોટી ઉમરના દીનદાર જરથોસ્તીઓને શુદ્ધ ભણવા અને ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ઘણીએક નિશાળોમાં આ ચોપડી "ટેક્ષ્ટ બુક" તરીકે ચાલે છે. એની આગલી આવૃત્તિઓ માટે નામીચા અવસ્તા ભાષાના સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર સાહેબોએ ઉત્તમ મત આપેલું તે આવૃત્તિઓમાં નોંધાયલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને બીજા ભણનારાઓ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી ભણી શકે. આ ચોપડીમાં વ્યંજનની નીચે ્ આવો કાપો કાહડવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં અ નથી. અર્ષમ્ એ શબ્દમાં મ ની નીચે એક કાપો મુકવામાં આવ્યો છે, તે દેખાડે છે કે એ મ ખોડો છે, એટલે અ વગરનો છે. અર્ષમ્નો

ઉચ્ચાર Ashem કરવો પણ Ashema નહી કરવો. તેજ પ્રમાણે મજ્દનો ઉચ્ચાર Mazda કરવો પણ Mazada અથવા Mazd નહી કરવો. જે વ્યંજનની નીચે ˎ આવો કાપો નહી હોય તેને અ સાથનો આખો શબ્દ વાંચવો. જેમકે દીદરૅષતા એ શબ્દમાં દ અને ષ આખા અક્ષરો છે અને Didreshtâ નહી પણ Didareshatâ વાંચવો.

જ ની નીચે એક મીડું કહાડીને જ઼ એ પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના જ઼ે અથવા ઇંગ્રેજી z ના જેવા ઉચ્ચારથી વાંચવો તથા જ ની નીચે ત્રણ મીડાં કાહડેલાં હોય તો તેવા જ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Azure બોલમાં જેવો z નો ઉચ્ચાર થાય છે તેમ કરવો. જ નીચે કંઇ મીડું નહી હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર જમશેદ શબ્દ બોલતાં જેમ જ નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો. ङ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત ङ ના જેવો કરવો. જેમકે વङ્હેઉશ્ Vang-

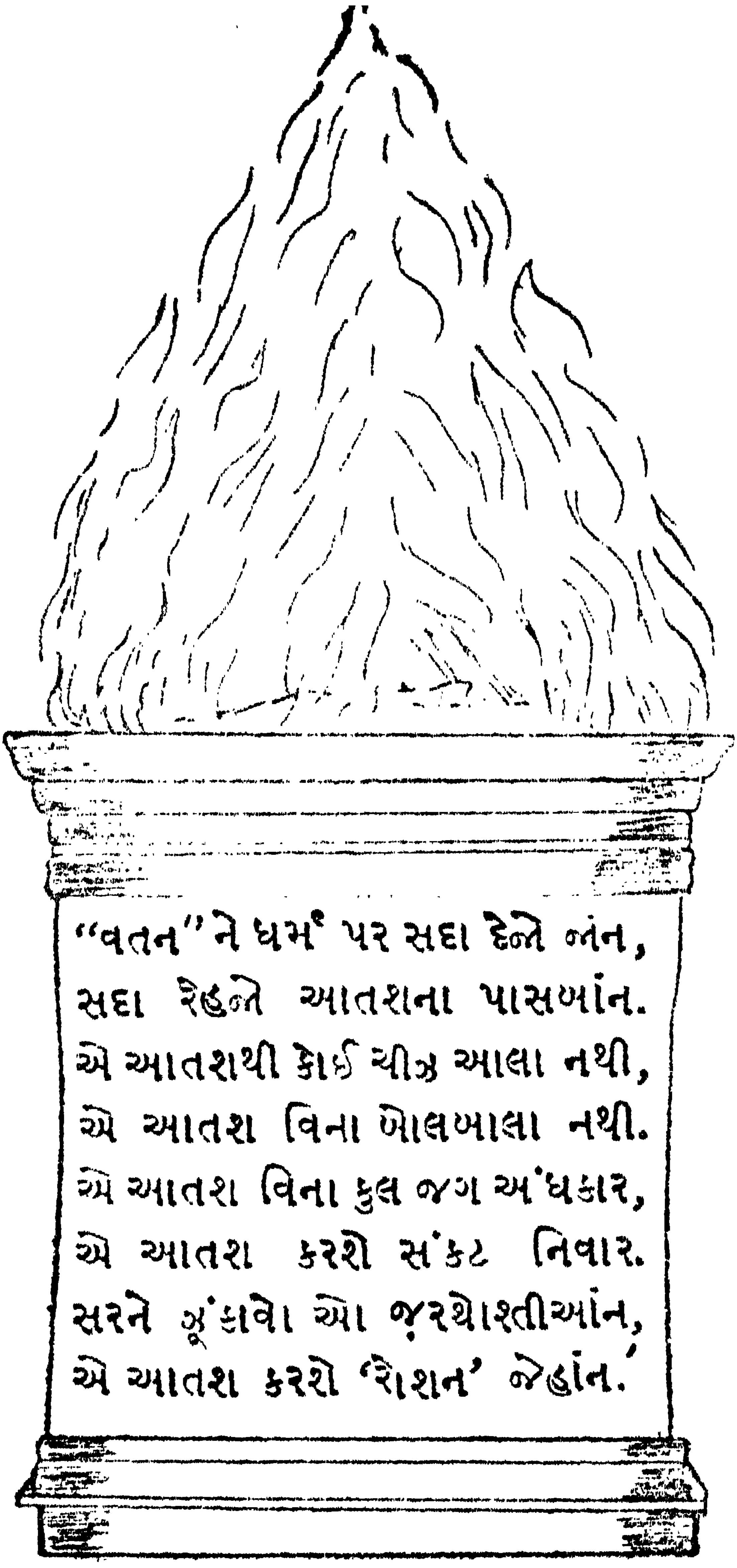
hóush, **મનઙ્હુા** Manangha વગેરે. ં અક્ષરને માથે ˘ આવો માત્ર કહાડેલો હોય તેને ઉચ્ચાર ઍ ના જેવો કરવો જેમકે **અહુરૅમ** શબ્દમાં રૅ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Ram (રૅમ શબ્દમાં રૅ નો ઉચ્ચાર જેવો થાય છે તેવે કરવો. **યાઑા** શબ્દમાં **ઑ** નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Not—નૉટ શબ્દમાં જેમ **ઑ** નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો.

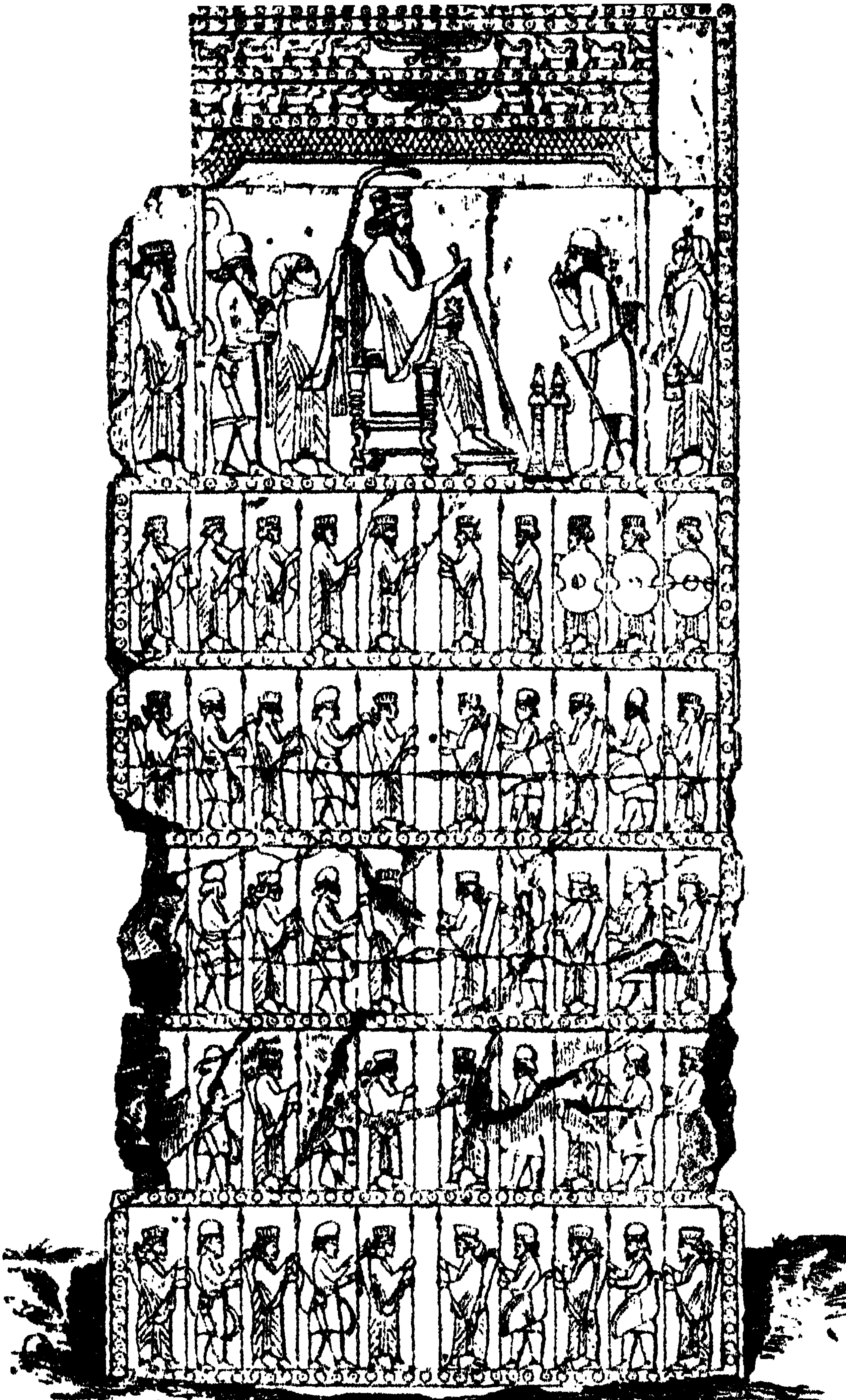
યજદેજરદી ૧૩૦૯. } બ. એ. બજાંવતી
ઈ૦ સ૦ ૧૯૩૯. } હમાબાઇ બરજોરજી બજાં.

સાંકળ્યું.

				સફે.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

"વતન" ને ધર્મ પર સદા દેજો જાંન,
સદા રેહજો આતશના પાસબાંન.
એ આતશથી કોઈ ચીજ આલા નથી,
એ આતશ વિના બોલબાલા નથી.
એ આતશ વિના કુલ જગ અંધકાર,
એ આતશ કરશે સંકટ નિવાર.
સરને ઝૂંકાવો ઓ જ઼રથોશ્તીઆંન,
એ આતશ કરશે 'રોશન' જેહાંન.

પસી 'પોલીસના', ખંડીયેરના એક ભાગનું ચીત્ર.

બનામે યઝ્દે બક્ષાયંદેહે
બક્ષાયશ્ગરે મેહેર્બાન્.

અષૅમ્ વૉહૂ.

અષૅમ્ વૉહૂ વહિશ્તૅમ અસ્તી,
ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહ્માઇ,
હ્યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અષૅમ્.

(અષૅમ વૉહૂનો સાર.)

સૌથી ઉત્તમ દોલત સચ્ચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે અને સફાઈ સુઘડાઈ જાળવે તે ખરૂં સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વઇર્યો.

યથા અહૂ વઇર્યો અથા
રતુશ્ અષાત્ ચીત્ હચા;

વ઼હુઉશ્‌ દજ઼્દા મનઙ્‌હે બ્યઑથન-
નાંમ્‌ અઙ્‌હેઉશ મજ઼્દાઇ.
ખ્શથ્રૅમ્‌ચા અહુરાઇ આ યિમ
દ્રૅગુબ્યો દદત્‌ વાસ્તારૅમ.

(યથા અહૂ વઇર્યોનો સાર.)

આપણુ સઘળાઓએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું ગરીબ તથા અશક્તોને મદદ કરવી. ડાહ્યાં આદમીઓ સચ્ચાઈથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જેથી ખોદાતાલા તેઓને ઉંચી મનશક્તિની બક્ષેશ કરે છે.

કેમ્‌ના મજ઼્દા.

કેમના મજ઼્દા
    મવઇતે પાયૂમ દદાત્‌;
હ્યત્‌ મા દ્રૅગ્વાઑ
    દીદરૅષતા અએનઙ્‌હે;
અન્યેમ્‌ થ્વહ્‌માત્‌
    આથ્રસ્ચા મનઙ્‌હસ્ચા,

યથાઓ ઇચઓથનાઇશ
  અષૅમ્ શ્રઓશતા અહુરા.
તાંમ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્
  દએનયાઇ ફ્રાવઓચા.
કે વૅરથ્રેમ-જા, થ્વા
  પોઇ સેન્ગ્‌હા યોઇ હૅન્તી,
ચીથ્રા મોઇ દાંમ્
  અહૂમ-બિશ રતૂમ્ ચીઝ્‌દી,
અત્ હોઇ વાહૂ
  સૅરઓષો જન્તૂ મનઙ્‌હા,
મઝ્‌દા અહ્‌માઇ યહ્‌માઇ
  વષી કહ્‌માઇ ચીત્.

પાત-નો ત્બીશ્યન્તત્ પઇરિ, મઝ્‌દા-ઓસ્ચ આર્‌મઇતીશ્ચ સ્પેન્તસ્ચ; નસે દએવી દ્રુક્ષ, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો ફ્રકર્‌શ્તે, નસે દએવો ફ્રદાઇતે, અપ દ્રુક્ષ નસે; અપ દ્રુક્ષ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ વીનસે, અપાખ્‌ધ્રે અપનસ્યેહે, મામૅર્‌ન્ચ્યાઇનીશ

ગએથાએઁ અસ્તવઇતીશ્ અપહે. નૅમસ્યા યા આર્મઇતીશ્ ઇજ્યા. અષૅમ્ વૉહૂ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

એ ખોદા! બુરાઓથી તું અમારો બચાવ કર, ભલાં મન અને અશોઈની તું અમોને બક્ષેશ કર. જરથોશ્તી દીન ઉપરનાં અમારાં મજબુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની ખુબીથી છુપા શત્રુઓ ઉપર તું અમોને ફત્તેહમંદ કર. દીનને લગતું જ્ઞાન મેળવવા માટે અમોને એક કાબેલ ઉસ્તાદની મદદ આપ. એ ખુદા! અદેખાઓથી તું અમારો બચાવ કર અને નમનતાઈનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ. સઘળા દેવો, દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી દુર થઈ જજો અને તેઓનો નાશ થજો.

નીરંગે કુસ્તી બસતન્.

અહુરમજ્દ ખોદાએ, આહેરેમન્ અવાદશાંન્ દૂર અવાજ્-દાશતાર્; જદ્ શીકસ્તેહ્ બાદ્; આહરેમન્, દેવાન્,

દ્રુજાંન્ જાદૂઆન્ દરૂવંદાંન, કીકાંન્, કરફાંન્, સાસ્તારાંન, ગુનાહ્કારાંન્, આશ્મોગાંન્ દરૂવંદાંન, દુશ્મનાં ફ્રીઆંન, જદ શીકસ્તેહ બાદ. દુશ્ પાદશાહાંન અવાદશાહાંન્ બાદ; દુશ્મનાં સ્તોહ બાદ; દુશ્મનાં અવાદશાહાંન્ બાદ.

અહુરમજ્દ ખોદાએ; ઍજ હમાં ગુનાહ, પતિત્ પશેમાનઓમ્, ઍજ હરૂવસ્તીન દુશ્મત દુજ્હૂખ્ત દુજ્વરૅશ્ત, મૅમ પ ગેતી મનીદ, ઉઇમ્ ગુફ્ત, ઉઇમ્ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન, બૂદ ઍસ્તૅદ; ઍજ આન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે-ગવશ્ની પ પતિત્ હોમ.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ; તરોઈદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ્. હઇથ્યાવર્શ્તામ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષૉતમૅમ્ સ્તઑમી અષૅમ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧) યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

(પેહલી યથા અહૂ વઈર્યોનો 'ષ્યઑથનનાંમ' શબ્દ ભણતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહૂ વઈર્યોનો 'ષ્યઑથનનાંમ' શબ્દ ભણતાં બીજો ગાંઠ ડાબા હાથે વાળે. અષૅમ્ વૉહૂ ૧); 'અષૅમ્ વૉહૂ' પઢતાં પછવાડેનાં બંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને બીજો ડાબા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી બસ્તનૂનો સાર.)

ઓ ખોદા! તું હેરેમંદી શક્તીને દુર કરનાર છે. બુરા માણસો, જુઠાઓ, જાદુગરો, સારી શિખામણની વાતને નહી સાંભળનારાઓ, જુલમગાર પાપીઓ અને દુશમનો એઓનો નાશ થજો. ઓ ખોદા તમામ બુરા વિચારો, વચનો અને કામો જે મેં આએ દુન્યામાં વિચારયાં હોય, હું બોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અગર અંજાણપણે મારાથી થયાં હોય, તો તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને માફ માગું છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ સઉથી ચઢતી છે.

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ.

(મજ્દયસ્ની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ. (ત્રણ વાર) મજ્દયસ્નો અહુમિ, મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ્ મનો, આસ્તુએ હુખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ્ શ્યઑથનૅમ્. આસ્તુયે દએનાંમ્ વઙ્હુઈમ માજ્દયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઑખ્ધાંમ, નિધાસ્નઇથીશૅમ, ખ્એત્વદથાંમ્, અષઑનીમ્, યા હાઇતિનાંમચા, બૂષ્યૈઇન્તિનાંમ્ચા, મજિશતાચા, વહિશ્તાચા, સ્રએશ્તાચા, યા આહૂઇરિશ્ જરથુશ્ત્રિશ. અહુરાઇ મજ્દાઇ વીસ્પા વૅહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ્ આસ્તૂઇતિશ.

અષૅમ વૉહૂ ૧).

(જસ મે અવઙ્હે મજ્દનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોર-

મજદની બંદગી કરનાર. મજદયસ્ની જરથોસ્તી ધર્મને વખાણનાર, અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું. માજ્દયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપજથી રેહવાને શીખવનાર, પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું ફીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોસ્ત છે. સઘળી જોઈતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ હું કબુલ કરૂં છું. મજ્દયસ્ની દીન સર્વથી ચઢતી છે, એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહો. આમીન!

નીરંગે ગઓમીજ્.

શીકસ્તેહ્ શીકસ્તેહ્ શએતાંન્; આહુરેમન્ ગજસ્તેહ્ કારો કેરૂદારૂ; નરસદ્ ગજસ્તેહ્ કારો કેરૂદારૂ; સીઓસે અમેષાસ્પંદ, દાદારૂ અહુરમજ્દ પીરોજ્ગરૂ પાક્; અષ્ચૅાને અષૅમ્ વૉહૂ ૧). (ત્રણ વાર).

(નીરંગે ગઓમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામો કારણ

કે તેનાં કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોંહચો. દાદાર હોરમજ્દ તથા તેત્રીસ યજ્દ અમેશાસ્પંદો પાક અને અશો છે, તેઓની અશોઇ મને પોંહચો.

સરોશ્ બાજ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેંમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ. સરોશ્ અષો, તગી તન્ ફરૂમાન્, શેકફ્ત જીન્; જીન્ અવજારૂ. સાલારે દામાન અહુરમજ્દ બેરસાદ. ઑજ્ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાન્ ઓમ; ઑજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્ઓખ્ત દુજ્વરશ્ત, મેંમ પ ગેતી મનીદ, ઓઇમ ગુફ્ત્, ઓઇમ કર્દ, ઓઇમ જસ્ત્, ઓઇમ્ બુન્ બુદ એસ્તેદ, ઑજ્ આનૂ ગુનાહ.

મનશ્‌ની ગવશ્‌ની કુનશ્‌ની, તની રવાંની ગ્રેતી મઠ્ઠન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશ્‌ની પ પતિત્ હોમ્. યથા અહૂ વઇર્યો ૫); અષેમ્ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ્; વીદએવો, અહુર–ટકએષો. (હાવન ગેહના વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.) હાવનેએ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવઙ્‌હેએ વીસ્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(રપિથ્વનના વખતમાં)

રપિથ્વિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, *ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦. ફ્રાદત્–ફ્ષવે જન્તુમાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ *ફ્ર૦.

---

* યસ્નાઈચ વહ્માઈચ ક્ષ્નઓથ્રાઈચ ફ્રસસ્તયએચ.

૨૧૮૪૦

(ઉજીરનના વખતમાં)

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦* ફ્રાદત્ વીરાઇ દખ્યુ-માઇચ અષઓાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦*

(અઇવિસરૂથ્રેમના વખતમાં)

અઇવિસ્રુથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઑાને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦;* ફ્રાદત્ વીરપાંમ્ હુજયાઇતેએ જરથુશત્રોતેમાઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉષહિનાઇ અષઓાને અષહે રથ્વે ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦;* બૅરેજયાઇ ન્માન્યાઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦. સ્રઑાષહે અષ્યેહે; તખ્મહે તનુ માંથહે, દરૂષિદ્રઑાશ્ આહૂઇરયેહે ક્ષ્નઑાથ્ર યસ્ના-

* યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

હચ વહ્‌માહચ ક્ષ્નઑથ્રાહચ ફ્રસસ્તયએચ; યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે અથા રતૂશ અષાતચીત્ હચા, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

સઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑધેમ્; વૅરથ્રા-જનેમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્; અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે ☞ અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. ☜ (ત્રણ વાર) યથા અહૂ વઇર્યો ૧).

(ફ્રવરાનેનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. અશો જરથોશતને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખું છું. દેવના કામોનો ધીક્કાર કરૂં છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. અશો સરોશ યજદને ખુશાલ કરવાને માટે યથા અહુ વઇર્યોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો બચાવ કરનારા છે.

કેમના મજ્‌દા* (તા) હજાચ્યા. અષૅમ વોહૂ ૧). યથા અહૂ વઇર્યો ૨). યસ્નૅમ્‌ચ

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

વહ્રૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅથ આફ્રીનામી; સઑષહ્રે અબ્યેહે, તબ્મહે તનુ માંથ્રહે; દરૂષિ-દઑશ્ન આહ્રૂઇરયેહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

અહ્રમાઈ રએશ્ચ.

અહ્રમાઇ રએશ્ચ ખરેનસ્ચ; અહ્રમાઇ તન્વો દ્રવતાતૅમ્; અહ્રમાઇ તન્વો વઝ્દ્રરૅ, અહ્રમાઇ તન્વો વૅરૅથ્રૅમ, અહ્રમાઇ ઇશ્તીમ પઑઉરૂશ્ન ખાથ્રાંમ, અહ્રમાઇ આસ્નાંમ્ ચિત્ ફ્રઝન્તીમ; અહ્રમાઇ દરેઘાંમ્ દરેઘો જીતીમ, અહ્રમાઇ વહિશ્તૅમ અહૂમ્ અષઑનાંમ, રઑચઙ્હ્રૅમ્ વીસ્પો ખાથ્રૅમ્. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(અહ્રમાઇ રએશ્ચનો સાર.)

ઓ ખોદા! બંદગી કરનારને આપ આજે દુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને ફત્તેહમંદીની લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ, તથા

મીનોઈ દુન્યામાં આપજે તેને સોથી સરસ બેહસ્તનુ ઉત્તમ સુખ. જે દુઆ હું ચાહું છું તે આમીન હોજો.

હ જ ઙ્ રૅ મ્.

હજઙ્રૅમ્ અએષજનાંમ અએવઈ અએષજનાંમ્ (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(હજઙ્રૅમનો સાર.)

હજાર ઘણી તથા દશ હજાર ઘણી તંદરોસ્તી મને હોજો એટલે મારૂં શરીર હમેશાં નીરોગી હોજો.

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ.

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ (ત્રણ વાર) અમહે હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વૅઇથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો, રામનસ્ચ ખ્વાસ્ત્રહે, વયઓશ્ ઉપરો-કઇર્યેહે, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન, અએતત્ તે વયો, યત્ તે અસ્તી, સ્પૅન્તો

મઝ્દયસ્નીઆમ, વ્યાખહે ખધાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે જરૂવાનહે દરેગ્હો ખધાતહે. અશેમ વોહૂ ૧).

(જસ મે અવંઘહે મજદનો સાર.)

એ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હીમંત, ફતેહ અને ખુશી આપ. સ્પેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાએ યજુદ તથા ખુદરતી કાએદાસર ફરતા આસ્માન અને બેકીનાર જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેરૂફેહ્ મોજ્દ.

કેરૂફેહ્ મોજદ્ ગુનાહ્ ગુજારેશનેરા કુનમ, અપહી રવાંન્ હુશારમ્રા, હમ કેરૂફેહ્ હમા વેહાને, હફ્ત કેશ્વર્ જમીન્, જમીન્ પેહના, રૂદ્-દરાના, ખુરૂશીદ્ બાલા, બુન્દેહ્દ્ બેરસાદ્, અષો બેદ્ હેરૂજી. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અશેમ વોહૂ ૧).

(કેરૂફેહ્ મોજદનો સાર.)

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને

માટે સારાં કામોનો બદલો હું મેળવું. સઘળાં ભલાં માણસો જેઓ આએ હફતેકેશવર જમીન ઉપર રહે છે તેઓને પુરતી અશોઈ મલે તથા તેઓની જીંદગી લાંબી થાય એવી દુઆ હું માંગું છું તે આમીન હોજો.

(સરોશ બાજનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરૂં છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અશો જરથોશ્તની દીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ધીક્કાર કરવાનો અને અહુરમજદના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરૂં છું. સરોશ યજદ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાલો તથા અહુરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરૂં છું. એ ખોદા! જ્યારે બુરાઓ મારા ઉપર છુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો બચાવ કરનાર બીજો કોણ છે? એ સાહેબ! બીજો કોઇજ નહી પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દફે થજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઇ જજો અને તેઓનો નાશ થજો. અશો સરોશ યજદની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અક્કલનાં ફરજંદ હોજો, તથા તેને અશો લોકનું સઉથી ઉત્તમ બહેશ્ત હોજો.

હોશ્બામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેનૂજયોઇશ્, યોઇ અફ્હૅનૂ વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમ્ચ બઓથજયો-તૅમૅમ્ચ; પન્ચ અહુન વઇરૂય ફ્રસ્રાવયોઇશ્. યથા અહૂ વઇર્યો ૫); અહૂનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ પાઇતિ, અહૂનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧) કેમના મજ઼દા *(તા) નૅમસ્ચા યા આરૂમઇતિશ્ ઇજ઼ાચા. અષૅમ વૅાહૂ ૧). યથા અહૂ વઇર્યો ૨૧) અષૅમ વૅાહૂ ૧૨.)

નમસ્-તે હોશ્-બામિ. (ત્રણ વાર) અઓતત દિમ વીસ્પનાંમ્ મજ઼િશ્તૅમ દજ઼્-દ્યાઇ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરૅમ મજ઼્દાંમ્. સ્નથાઇ અઙ્રહે મઇન્યેઉશ્

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

દ્રવતો, રનથાઇ અએઇમહે ખ્રવીદ્રઍાશ રનથાઇ માઝઇન્યનાંમ્ દએવનામ્, રનથાઇ વીરયનાંમ દએવનાંમ, વારેન્યનાંમ્ચ દ્રવ-તાંમ, (બાજમાં પઢે) શીકસ્તૅ ગનાહ-મઇન્યો, બરઆહૂરેમન્ લેઆંનત્ સદ્-હઝાર્ બાર્. (પ્રગટ પઢે) ફ્રદથાઇ અહૂરહે મઝ્-દાઍ રએવતો ખરેનડ્ઉહતો, ફ્રદથાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્ ફ્રદથાઇ તિશત્રયેહે સ્તારો રએવતો ખરેનડ્ઉહતો, ફ્રદથાઇ નર્શ્ અષઍાનો, ફ્રદથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ્ દામનાંમ અષઍાનાંમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

વડ્હુચ વડ્હુયાઍાસ્ચ આફ્રીનામિ, વીસ્પયાઍા અષઍાનો સ્તોઇશ, હઇથ્યા-ઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ, અષીમ રાસૅન્તીમ દરૅઘો-વારેથ્મનૅમ, મિષાચિમ હ્વો અઇવિષાચિમ, મિષાચિમ, આફ્સા-ઍાડ્હઇતીમ. બરેન્તીમ વીસ્પાઍા બએષ-

જાઓ, અપાંમચ ગવામચ ઉરૂવરનાંમચ. તઉરૂવયેઇન્તીમ્ વીસ્પાઓ બએષાઓ, દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમચ. અરૅશ્યન્તાંમ અહમાઇચ ન્માનાઇ, અહમાઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ.

વડ્ઉહીશ્ચ અધાઓ, વડ્ઉહીશ્ચ અષયો, હુખઉરૂવાઓ વહેહીશ, અપરાઓ રાસૅનતીશ દરૅઘા-વારેથ્મનો, યથનો મઝિ-શતાઓસ્ચ, વહિશ્તાઓસ્ચ સ્રએશ્તા-ઓસ્ચ, અષયો ઑરૅનવન્તે. અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, યસ્નાઇચ વહમાઇચ ક્ષનઓ-થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રદથાઇ અહે ન્માનહે, ફ્રદથાઇ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હમિસ્તેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોઇશ. સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇ હેન્તી.

વસસ્ચ તુ અહુરમઝદ, ઉશ્તાચ ક્ષએષ, હવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો, વસો ઉર્વરાઓ, વસો વીસ્પ વૅાહૂ અષ-

ચિથ્ર, ક્ષયમ્નૅમ્ અષવનૅમ્ હાયત. અક્ષયમ્નૅમ્ દ્રવન્તૅમ્. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ અષવ, અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ દ્રવાઓ, ગતો હમિસ્તો નિજ્યૅરૅતો, હચ સ્પૅન્તાહે મઇન્યેઉશ્ દામઅ્યો, વરતો અવસો ક્ષથ્રો. હક્ષય અજૅમ્ ચિત્ યો જરથુશ્ત્રો ક્રૅતમાં નમાનનાંમ્ચ, વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ, દખ્યુનામ્ચ, અઙ્હાઓ દઐનયાઓ, અનુમતયએચ અનુખ્તયએચ અનૂવર્શ્તયએચ, યા આહૂઇરિશ્ જરથુશ્ત્રિશ્.

યથ નો આઓઙ્હાંમ્ બ્યાતો મનાઓ, વહિશ્તો ઉરૂવાંનો, ખ્વાથ્રવઇતીશ્ તનૂવો હૅન્તો, વહિશ્તો અઙ્હેઉશ્, આકાઓસ્ ચોઇત્, આહૂઇરે મજ્દ જસૅન્તાંમ્.

અષ વહિશ્તૅ, અષ સ્રએશ્તૅ, દરૅસામ ત્વા, પઇરિ ત્વા જમ્યામ. હમૅમ્ ત્વા હખ્મ. અશૅમ વોહૂ ૧) (ત્રણ વાર અષ વહિશ્તથી અશૅમ વોહૂ સુધીં પઢે).

અહ્માઇ રએશ્ચ, હુજફ્રૅમ, જસ મે અવફ્હે મજ્દ, કેરૂફેશ્ હ મોઇજ્દ.

(હોશબામનો સાર.)

અહુનવરના કલામો ઘણા ફત્તેહ આપનારા છે. તે ગાઈને ભણવા જોઇએ. બામદાદનો વખત જે ચલકાત આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર આપું છું. અહુરમજ્દને ખુશાલ કરીને અંધરેમીનોને તોડું છું. સખાવતનું કામ સઉથી ઉત્તમ અને સુખ આપનારૂં છે, ખોદા પોતાની મરજી પ્રમાણે સઘલી પેદાયશો ઉપર સત્તા ધરાવે છે. તે અશો માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દે છે તથા પાપી માણસને દુઃખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજ્દયસ્ની દીનના ફરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ, અને બીજાઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણ કે મજ્દયસ્ની દીનમાં જણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાણ થાય છે. અશો અથવા સાચ્ચો માણસ અહુરમજ્દનો દોસ્ત છે અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઈ તેને જોઈ શકે છે.

હાવન ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ. અષેમ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર ટ્કએષો. હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વોઉરૂ ગઓયઓઇતોઇશ હજ઼ંઙ્રો-ગઓષહે, બએવરેચષ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજ઼તહે, રામનો ખ્વાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરૅમ મજ્દાંમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષ-ઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ્ યજમઇદે, અષાઉનાંમ્ વઙ્હુ-હીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ, અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશ્તૅમૅમ યજતનાંમ, હુઙ્હુ-શ્તૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસારતૅમૅમ, જઘ્મુશ્તૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ્ યજમઇદે.

હાવનીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, હઉર્વતાતૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમૅરૅતાતૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહુઇરીમ ફ્રશ્નૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહુઇ-રીમ્ ટ્કએષૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, યસ્નૅમ સુરૅમ હપ્તઙ્હાઇતીમ

અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, સાવઙ્‌હેએમ વીસીમચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, અઇર્યમનેમ્ ઇષીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમવન્તૅમ વૅરેથ્રાજનૅમ્ વિત્યએષઙ્‌હેમ્, વીસ્પ ત્બએષાઓ તઉર્વયન્તૅમ્, વીસ્પ ત્બએષાઓ તિતરૅન્તૅમ્, યો ઉપૅમો યો મધ્‌યૅમો યો ફ્રતૅમો, જઓજીજ્ઞુયે તરેમાંથ્રૅમ પન્ચ ગાથાઓ. મિથ્રૅમચ વૌઉરૂ-ગએઓયઓઇતીમ યજમઇદે; રામચ ખાસ્ત્રેમ યજમઇદે, વીસ્પેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

મિથ્રૅમ વૌઉરૂ-ગએઓયઓઇતીમ્ હજઙ્‌ર-ગએઓષૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, અઓખ્તો નામનૅમ યજતૅમ યજમઇદે, રામ ખાસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે.

થ્વામ આતરૅમ અહુરહે મઝ્‌દાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે;

હુધ જ્અૅાથ્રૅમ્ હુધ અઇવ્યાઓૅક્ હુનૅમ ઇમત્ અરૅરમ અષય ફ્રસ્તરૅતમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અપાંમ નપ્તારેમ યજમઇદે. નઇરીમ સન્ઘ્હૅમ યજમઇદે, તખ્મેમ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ યજતેમ યજમઇદે; ઇરિસ્તનામ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરજ્યન્તૅમ યજમઇદે. યિમ અહુરૅમ મઝ્દાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જઘ્મુશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રી યજમઇદે, વીસ્પચ હુવર્શ્તા શ્ય-ઓૅથ્ન યજમઇદે, વર્શ્તચ વર્શ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૌરુ-ગઓયઓઇ-તોઇશ્ હજંઘ્રો ગઓષહે બએવરૅ ચશ્મનો,

અઍાખ્તો નામનો યજતહે રામનો ખાસ્ત્રહે. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

અહુમાઇ રએશચ; હુજંઽ્રૅમ્; જસ મે અવંઙ્હે મજ્દ; કૅરેહ મોઝ્દ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સહુથી પહેલાં દાદાર અહુરમજ્દને ખુશાલ કરીને હાવન ગેહના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પારબાન મેહર યજ્દ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમો ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર અહુરમજ્દ અને અશો જરથોસ્તના ફરોહરને અમો યાદ કરીએ છીએ હાવન ગેહના વખતને, ખોરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને, તેમજ હફ્તન યસ્તને હમો વખાણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીના અમે ગુણ ગાઈએ છીએ. ગુજર પામેલાં ભલાંઓના આત્માઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાઈમાં પુરા અહુરમજ્દની, પેગમ્બર અશો જરથોસ્તનાં લાવેલાં સઘલાં ધર્મ પુસ્તકોની તથા સઘલાં ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ થઈ ગયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી કરીએ છીએ.

રપિથ્વન ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ્ વીદ-એવો અહુર ત્કએષો. રપિથ્વિનાઇ અષ-ઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-ફ્ષવે જ઼ન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજ઼-દાઑ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑ-થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રા મે બ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્-ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ્ મજ઼્દાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રૅમ અષવનૅમ્

અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષ-ઑનો ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે, અમેષે સ્પેન્તે અષઑનાંમ યજ઼મઇદે, અષાઉનાંમ વંઘુ-હીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજ઼મઇદે, અસ્તવતો મનઙ્યાચ, અપનોતેમેમ રથ્વાંમ્ યજ઼મઇદે, યએતુશ્તેમેમ યજ઼તનાંમ, હુંદુ-ખ્તેમેમ, અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તેમેમ, જઘ્મુશ્તેમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યજ઼મઇદે.

રપિથ્વિનેમ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે. અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑ-નીમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; ઉશ્તવઇ-તીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; સ્પેન્તા મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષ-ઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; વોહુ ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઑ-નીમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે.

ફ્રાદત્-ફ્ષાઉમ્ જ઼ન્તુમેમ્ચ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; ફ્ષુષેમ્ચ માંથ્રેમ્ યજ઼મઇદે; અરૂષુખ્ધેમ્ચ વાચેમ્ યજ઼મઇદે; વચ અરૂષુખ્ધ યજ઼મઇદે. વાસ્ત્રક્ષીશ્ દએવો ક્ષીત યજ઼મઇદે, અપસ્ચ જ઼ેમસ્ચ યજ઼મઇદે ઉર્વરાઓસ્ચ, મઇન્યવચ યજ઼ત યજ઼મઇદે, યોઇ વઙ્હુજ઼દાઓ અષવનો, અમેષેસ્ચ સ્પેન્તે અષાઉનામ્ યજ઼મઇદે.

અષઓનાંમ્ વઙ્ઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજ઼મઇદે. બરેજ્નૂશ્ચ અષહે યત્ વહિશ્તહે, મઝિશ્ત માંથ્ર મઝિશ્ત વેરેજ઼્ય, મઝિશ્ત ઉર્વઇશ્ય, મઝિશ્ત હુઇશ્યા-વેરેજ઼્ય, મઝિશ્ત વીન્દઇશ્ય, દએનયાઓ માજ઼દયસ્નોઇશ્ યજ઼મઇદે.

અવત્ ગ્યાખનેમ્ચ હંજમનેમ્ચ યજ઼મઇદે, યત્ અસ્તિ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, બરેઝ્નવો અવઙ્હે અબ્નો ધિમતેમ્ જ઼ન્તુ-

મહે રથ્વો, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ જન્તુમૅમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે. અષૅમ્ વહિશ્તૅમ આતરૅમ્ચ અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે.

થ્વામ્ આતરૅમ્ અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; હધ ઝ્ઓાથ્રૅમ્ હધ અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ્ ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; અપાંમ્ નપ્તારેમ્ યઝમઇદે. નઇરીમ્ સઙ્હૅમ્ યઝમઇદે, તખ્મેમ્ દાંમોઇશ્ ઉપમનૅમ્ યઝતેમ્ યઝમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યઝમઇદે, યાઓ અષઓાનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅઝન્તૅમ્ યઝમઇદે, યિમ્ અહુરૅમ્ મઝ્દાંમ્. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જઘ્નુશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રી યઝમઇદે, વીસ્પચ હ્વર્શ્તા શ્ય-ઓથ્ન યઝમઇદે, વર્શ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નેંમ્ચ વહ્મેંમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેંચ આફ્રિનામિ, અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેંમ્ વોહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ; હજ્ઙ્રેંમ્; જસ મે અવ-ઙ્હે મજ્દ; કેરફ્રેહ્ મોજ્દ. અષેંમ્ વોહૂ ૧).

(રપિથ્વન ગેહનો સાર)

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેનો તથા ગામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે. તે વખતમાં દાદાર અહુરમજ્દને તથા આતશને હું ખુશાલ કરૂં છું. રપિથ્વનને, અહુનવત, ઉશ્તવદ, સ્પેંતોમદ, વોહુક્ષથ્ર અને વહિશ્તોઈશ્ત ગાથાને હું વખાણું છું. માંથ્રવાણીના કલામોને સાચા બોલેલા સખુ-નોને પાણી જમીન તથા ઓરવરને, મીનો યજ્દો અને અમશાસ્પંદોની મીજલસ જે આસમાનની ઉંચાઈએ બનાવેલી છે તેને હું આરાધું છું.

ઉજીરનુ ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ્ વીદ-એવો અહુર ત્કએષો. ઉજ઼યેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-વીરાઇ દખ્યુમાઇચિ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્ના-ઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. બૅરેજ઼તો અહુરહે નફેધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજ઼્દધાતયાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્મા-ઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑત્.

અહુરૅમ મજ઼્દાંમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્

અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષ-ઑનો ફ્રવષીમ યઝમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ યઝમઇદે. અષાઉનાંમ વઙુહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યઝમઇદે, અસ્તવતો મનઙ્યાચ, અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યઝમઇદે, યએજુશ્તૅમૅમ્ યઝતનાંમ્, હુઙ્હુશ્તૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાંસ્તૅમૅમ, જઘ્મુશ્તૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યઝમઇદે.

ઉઝયેઇરિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે. ઝઑતારેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; હાવનાનૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; આતરૅવક્ષૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; ફ્રબરૅતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; આબૅરૅતેમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; આસ્નતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; રથ્વિશ્કરૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ

યજમઇદે; સ્રઑષાવરૅજૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; સ્ત્રેઉશ્ચ માઑ-ઙ્હૅમ્ચ હ્વરૅચ રઑચાઑ યજમઇદે, અનઘ્ર રઑચાઑ યજમઇદે, અકુસંઘ્ર હામ્ચ ખ્વાથ્રૅમ્ યજમઇદે, યા નર્શ સાદ્રા દૅગ્વતો.

હુઇથ્યાવરૅજૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અપરૅમ્ચ ત્કએષેમ્ યજમઇદે. હુઇથ્યાવરૅજૅમ્ અષવનૅમ્ અષઓનો સ્તીમ્ યજમઇદે, પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બૅરૅતાબ્યો જ઼ઑથ્રાબ્યો, દખ્યુમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; દખ્યુમૅમ્ચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. બૅરૅ-જ઼ન્તૅમ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્, અપામ્ નપાતેમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. અપૅ-મ્ચ મજ઼દધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજ્દાઑ પુથ્રૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; હધ જઑથ્રૅમ્ હધ-અઇવ્યાઑઙ્હનૅમ, ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; અપાંમ્ નપ્તારૅમ્ યજ઼મઇદે; નઇરીમ્ સઙ્હૅમ યજ઼મઇદે, તખ્મૅમ્ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ યજ઼તૅમ્ યજ઼-મઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજ઼મઇદે યાઑ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો.

રતૂમ બॅરॅજ઼ન્તૅમ યજ઼મઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજ઼દાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્મૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જ઼રથુશ્ત્રિ યજ઼મઇદે; વીસ્પચ હ્વરશ્ત ષ્યઑથ્ન યજ઼મઇદે વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતામ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજ઼દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજ઼મઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જવ-રૅચ આફ્રિનામિ; બૅરજતો અહુરહે નફ્દ્રો અપાંમ અપસ્ચ મજ્દધાતયાઓ અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ, હ્વરેનેંમ્, જસ મે અવંહે મજ્દ, કેરૂફેહ મોજ્દ.

(ઉજીરન ગેહનો સાર.)

પાક ખોદાતાલાને ઉજીરન ગેહના વખત ઉપર હું આરાધું છું કે જે વખત માણસોને કામથી પરવારીને આરામ લેવાનો તથા શેહેરના પાદશાહને લગતું કામ ચાલવાનો છે. પવિત્ર ઉજીરનને, અશો જોતીને, હોમની ક્રિયા કરનારને, આતર વક્ષીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા માટે મુકરર કીધેલા અશો પુરૂષને હું વખાણું છું. સેતારા, માહાતાબ, આફતાબ અને રોશણીઓને હું આરાધું છું.

અઇવિસ્રૂથ્રેમ્ ગેહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઑ. અષેમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્ વીસ્પાંમ હુજ્યાઇતેએ જ઼રથુશ્ત્રોતેમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ, ઘેનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્, યાઇર્યાઑસ્ચ હુષિતોઇશ્, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વેરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, યથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ,

ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ શ્રઓત્.

અહુરેમ મજ઼્દાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જરથુશ્ત્રેમ્ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે. અમેષે સ્પેન્તે અષઓનાંમ્ યજ઼મઇદે, અષાઉનાંમ્ વંઙુહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજ઼મઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ, અપનોતેમેમ્ રથ્વાંમ્ યજ઼મઇદે, યએતુશ્તેમેમ્ યજતનાંમ, હુઙ્હુનુશ્તેમેમ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાસ્તેમેમ. જધ્મુશ્તેમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ્ યજ઼મઇદે.

અઇવિસ્રૂથ્રેમેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, અઇબિગાઇમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. થ્વાંમ્ આતરેમ અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્રેમ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, અરેમન હાવન અષહે રતવો યજ઼મઇદે, અયહુએન હાવન અષહે રતવો

યજ઼મઇદે, હધ ઝઓથ્રૅમ હધ-અઇવ્યાઑઙ્‌હનૅમ્, ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે. આપ ઉર્વઇરે યજ઼મઇદે, અઓઉર્વતાંમ્ ઉરૂને અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે.

ફ્રાદત્-વિસ્પાંમ-હુજ્યાતીમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. માથ્રૅમ્ સ્પૅન્તૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. ગેઉશ્ ઉર્વાનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે. જ઼રથુશ્ત્રોતૅમમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. જ઼રથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે.

આથ્રવનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે. રથએશ્તારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે; વાસ્ત્રીમ્ ફ્શુયન્તૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. ન્માનહે ન્માનો-પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ

યઝમઇદે. વીસો વીસ્‌-પઇતીમ્‌ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્‌ યઝમઇદે; ઝન્તેઉશ્‌ ઝન્તુ-પઇતીમ્‌ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્‌ યઝમઇદે; દઙ્‌હેઉશ દઙ્‌હુપઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્‌ યઝમઇદે.

યાનૅમ હુમનઙ્‌હૅમ હુવચઙ્‌હૅમ હુશ્યઑથ્નૅમ હુદએનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્‌ યઝમઇદે; યાનૅમ્‌ ઉખ્ધો-વચઙ્‌હૅમ અષવનૅમ્‌ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; ખ્રએ-ત્વદથૅમ્‌ અષવનૅમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યઝમઇદે; દઙ્‌હાઉર્વએસૅમ્‌ અષવનૅમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યઝમઇદે. હુમાઇમ પઇરિજથ્નૅમ્‌ અષવ-નૅમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યઝમઇદે; ન્માનહે ન્માનોપથ્નીમ અષવનૅમ્‌ અષહે રતૂમ્‌ યઝમઇદે.

નાઇરિકાંમ્‌ચ અષઑનીમ્‌ યઝમઇદે, ફ્રાયો હુમતાંમ્‌, ફ્રાયો-હુખ્તાંમ્‌, ફ્રાયો

હૂરશ્તાંમ, હુશ-હાંમ્-સારતાંમ, રતુક્ષથ્રાંમ અષઑનીમ્, યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પૅન્તાંમ્, યાઑસ્ચ તે ઘ્રેનાઑ, અહુરમઝ્દ. નરૅમ્ચ અષવનૅમ્ યઝમઇદે, ક્રાયો હુમતૅમ, ક્રાયો હૂખ્તૅમ, ક્રાયો હૂર્શ્તૅમ વિસ્તો ક્રઑરઇતીમ્ ઑવિસ્તો-કયઘેમ, યેઙ્હે શ્યઓથ્નાઇશ ગએથાઑ અષ ફ્રાદૅન્તે, ઝરથુશ્ત્રોતૅમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ઝરથુશ્ત્રોતૅમૅમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વઙ્ઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યઝમઇદે. ઘ્રેનાઑસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઑ યઝમઇદે, યાઇર્યાંમ્ચ હુષિતીમ યઝમઇદે; અમૅમ્ચ હુતશ્તૅમ હુરઑઘૅમ્ યઝમઇદે; વૅરેથ્રઘ્નૅમ્ચ અહુરધાતૅમ યઝમઇદે. વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ યઝમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરેંમ્ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રેંમ્ અપવનેંમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્મઇદે; હુવ જ્ઓથ્રેંમ્ હુધ-અઇઆઓઝ્હનેંમ્, ઇમત બરેસમ અપય ફ્રસ્તરેંતમ્, અપવનેંમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્મઇદે; અપાંમ્ નપતારેમ્ યજ્મઇદે; નઇરીમ્ સઝૂહૅમ્ યજ્મઇદે. તખ્મેમ્ દામોઇશ ઉપમનેંમ્ યજતેંમ્ યજ્મઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાંનો યજ્મઇદે. યાઓ અપઓનાંમ્ ફ્રવપયો.

રતૂમ બેરેજ્ઇંતેંમ્ યજ્મઇદે. યિમ્ અહુરેંમ્ મજ્દાંમ્, યો અપહે અપનોતેંમો, યો અપહે જધ્મૂશતેંમો. વીસ્પ સચાઓ જરથુશત્રી યજ્મઇદે; વીસ્પચ હ્વરશ્ત ષ્ય-ઓથ્ન યજ્મઇદે, વરશ્તચ વરેષ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો. મજ્દાઓ અહુરો વએથા અપાત હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ્મઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓંજસ્ચ જવૅચ આફ્રીનામિ. અપઓંનાંમ ફ્રવષિનાંમ, ઘેનાંનાંમ્ચ વીરો-વાંથ્વનાંમ યાઇર્યઓંસ્ચ હુષિતોઇશ્, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓં-થહે, વૅરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યા-ઓંસ્ચ ઉપરતાતો. અષેમ્ વોહુ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ; હઝઙ્રેમ; જસ મે અવ-ઙ્હે મજ્દ કેર્રેહ મોઝ્દ. અષેમ્ વોહુ ૧).

(અઇવિસ્રૂથ્રેમ્ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમજ્દને અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહના વખતમાં હું ખુશાલ કરૂં છું, કે જે વખત તમામ જીવ જંતુઓને આરામ માટેનો છે. જીંદગી ઉપર પાસબાની કરનાર અઇવિસ્રૂથ્રેમને, પાક આતશને, પાણી અને ઝ્યારવરને, અશો જરથોશ્તને, વૃધ્ધી કરનાર માંથ્રને; અશો ફરોહરાન ફરતુરને; આથ્રવન, રથેસ્તાર અને વાસ્ત્રયોશને, ઘર, મોહલ્લા, કસ્બા અને દેશના અશો ધણીને, દેશહિતકારી પુરૂષને, દેશોદેશ ફરી મજ્દયરના દીનનો ફેલાવો કરનાર અશો માણસને, અશો નારી

જે નેક વિચારવાલી, નેક સખુન બોલનારી અને નેક કામો કરનારી, કેળવણી પામેલી. પોતાના ધણીને તાબે-દાર તથા અસ્પંદારમદ અમેશાસ્પંદના જેવી હોય તેને; અશો નર કે જે નેક વિચાર કરનાર, નેક સખુન બોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ સમજનાર, ગુનાહ નહી કરનાર હોય તેને, તથા અશો લોકોના ફરોહરોને અમો યાદ કરીએ છીએ

ઉશહેન્ ગેહ.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ. અષॅમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદ-એવો અહુર ટ્કએષો. ઉષહિનાઇ અષ-ઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. બॅરॅજ્યાઇ ન્મા-ન્યાઇચ અપઑને અષહે રથ્વે. યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, અષિવતો વॅરॅથ્રાજનો,

ક્રાદત્ ગએથહે," રશ્નઑશ્ રજિશ્તહે, અરશ્તાતસ્ચ ક્રાદત્-ગએથયાઑ વરેદત્-ગએથયાઑ, ક્નઑશ્ચ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, યથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરેમ્ મજ઼દાંમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રેમ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રહે અષ-ઑનો ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે, અમેષે સ્પેન્તે અષઑનાંમ યજ઼મઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્હુ-હીશ્ સૂરાઑ સ્પેન્તાઑ ફ્રવષયો યજ઼મઇદે, બરસ્તવતો મનખ્યાચ, અપનોતેમેમ રથ્વાંમ્ યજ઼મઇદે, યએતુશ્તેમેમ યજ઼તનાંમ, હઙ્હુ-રુશ્તેમેમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તેમેમ, ઘસુશ્તમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો તુક્રિતીમ યજ઼મઇદે.

ઉપહિનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; ઉપાંમ્ સૂરાંમ્ યઝમઇદે; ઉપા-અઁાઓહેમ્ યઝમઇદે, શ્રોષીમ ખ્શ્નૂવત્-અસ્પામ, ફ્રઁન-નરાંમ ફ્રએન નઇરે-વીરાંમ, યા ખ્વાથ્રાવઇતિ નામનવઇતિ; ઉપાંઅઁાઓહેમ યઝમઇદે; ઍરેઝીમ ઍરેઝત-અસ્પાંમ, યા સનત્ અહિ હુફ્રો-ફ્રશ્નવઇરીમ જનમ; અવાંમ ઉપાંમ યઝમઇદે. અહુરૅમ મઝ્-દાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; વૅહૂ મનો યઝમઇદે; અષૅમ વહિશ્તૅમ યઝમઇદે; ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ યઝમઇદે; સ્પૅ-ન્તાંમ્ વઙ્હુઈમ્ આરમઇતીમ યઝમઇદે.

ઍરેઝમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝ-મઇદે. ઍરેઝ વઙ્હુઇશ અષહે, ઍરેઝ દએનયાઓ વઙ્હુયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ. નાઅયેઇ રથ્વો સરનાઇચ વાઉમાઇરે નમા-નીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે. સઅઁાપૅમ અષીમ હુરઅઁાઓમ્ વૅરેથ્રાજનૅમ

ફ્રાદત્-ગએથૅમ અપવનૅમ અપહે રતૂમ યઝમઇદે; રપ્નૂમ્ રજિરતૅમ યઝમઇદે; અરૂશ્તાતૅમ્ ફ્રાદત-ગએથાંમ વરૅદત્-ગએ-થાંમ યઝમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મઝદાઓ પુથ્રૅમ અપવનૅમ અપહે રતૂમ યઝમઇદે; હુધ ઝઓથ્રૅમ્ હુધ અઙ્ઘાઓઝ્હુનૅમ ઇમત્ બરૅસ્મ અપય ફ્રસ્તરૅતૅમ અપવનૅમ્ અપહે રતૂમ યઝમઇદે; અપાંમ નપાતારેમ યઝમઇદે; નઇરીમ સઙ્હૅમ યઝમઇદે, તખ્મેમ્ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ યઝતૅમ યઝમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યઝમઇદે, યાઓ અપઓનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરૅઝન્તૅમ યઝમઇદે. યિમ અહુરૅમ મઝદાંમ. યો અપહે અપનોતૅમો; યો અપહે જઋજુશતૅમો; વીસ્પ હ્વાઓ જરથુશત્રી યઝમઇદે, વીસ્પચ હ્રુમત ઇશ્-ઓથ્ન યઝમઇદે. વરૂશતચ વરૅશ્યમનચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, સ્રઓષએ અષ્યેહે અષિવતો વૅરૅથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે રશ્નઓશ્ રજિશ્તહે, અર્શ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ. અષૅમ્ વોહૂ (૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ; હજઙ્રૅમ્, જસ મે અવ-ઙ્હે મજ્દ, કૅરૂફ્રેહ મોજ્દ.

(ઉશહેન્ ગેહનો સાર.)

અશોઈના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ છીએ. ચલકતી બામદાદને, તુરમંદ રોશનીને, અશોઈના સરદાર અશો અહુરમજદને, બેહેમન, અરદીબેહશ્ત, શેહેરેવર અને અસ્પંદારમદ અમેશાસ્પંદને, અશો સરોશ, રશ્ને રાસ્ત અને આસ્તાદ યજદને પવિત્ર ઉશહેનૂ ગેહેના વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

ખુરશેદ નીઆએશ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન સતાએમ જ્આએમ્ દાદાર અહુરમજ્દ રયોમંદ ખરેહમંદ, હરવેસ્પ-આગાહ, કેરૂફ્ગાર, ખુદાવંદાંન, ખુદાવંદ પાદશાહ અર હમા પાદશાહાંન, નગાહદારે ખાલેકે મખ્લુક, અલરજ્ક રોજી દહેન્દ કાદર એ- કવી એ કદીમ, બક્ષાયન્દ બક્ષાયેશ્ગર મેહરબાંન. ત્વાનાં એ દાના એ દાદાર, એ પાક પરવરેહગાર, આદેલ પાદશાહીએ તો બેજવાલ્ બાશદ. અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજુની, ગુરજ ખરેહ અવજાયાદ. ખુરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અરવંદ અસ્પ બેરસાદ. એજ હમા ગુનાહ પતિત પશેમાન્ એમ; એજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂ-

ગત હુજવરૅશ્ત, મૅમ પ એથી મનીદ, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જશ્ત, ઉઇમ બુન બુદ અૅસ્તેદ, અૅજ આન્ ગુનાહ, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની. ઓખે અવાક્ષ પશે-માન્, પસે ગવશ્ની પ પતિત હોમ્.

નૅમસૅ તે અહુરમજદ, (ત્રણ વાર) શીશ્ચિત્ પશે અન્યાઇશ દામાંન્. નૅમો વે અમેશ્ા સ્પેંન્તા. વીસ્પે હુ-હજઓપાઓ, અષોતત જહાત અહુરેમ્ મજદાંમ, અષો-તત અમેષે સ્પેંન્તે. અષોતત ચાપઓનાંમ્ ફ્રવષિશ. અષોતત વયાંમ્ દરેઘોખ્ધાતેમ્. દનઓશ અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્હેઉશ. હુઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હાત વરના ફ્રેરપોતેમમ્, સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે. હુમતોઇબ્યચસ્ચા. હુખ્તોઇબ્ય-સ્ચા, હ્વરશ્તોઇબ્યચસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યચસ્ચા,

વર્ષેધ્વેષ્ઠચ્યશ્ચ વરુણવેષ્ઠચ્યશ્ચ. અહ-બ્રિગચ્છ્યા ઇહ વીરયા હુમતાયા હુખ્તાયા હુવર્શતાયા. અતિરિચ્યા ઇહ વીરયા દુઃમતાયા દુઃઝૂખ્તાયા દુઃ-વર્શતાયા. ફેરા વે રાઢી આમયા સ્પેન્તા. યસ્નેમ્યા વહુમેમ્યા. ફેરા મનઃહુ. ફેરા વચઃહુ. ફેરા ષ્યઓથ્ના. ફેરા અહુયા. ફેરા તન્વસ્ચીત ખ્વાઓ ઉશ્તનેમ; સ્તઓથી ઐયેસ. અયેમ વોહૂ (૧).

નેમો અહુરાય મઝદાય (ત્રણ વાર) નેમો આમેષેભ્યો સ્પેન્તેભ્યો. નેમો મિથ્રાય વોઉરૂ-ગવ્યોઇતયે. નેમો હ્વરે ક્ષએતાય અઉરવત-અસ્પાય. નેમો આભ્યો દોઇથ્રાભ્યો. યાઓ અહુરહે મઝદાઓ. નેમો ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો ઝરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે અશઓનો ફ્રવશે. નેમઅ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હુઇશ્તાઇચ ભવાંઇશ્તાઇચ બુષ્યાંઇશ્તાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૉહૂ ઉખ્શ્યા મનઙ્હા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશતા તનૂમ (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

(રપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રઓચાઓ બરૅજ઼િશ્તૅમ બરૅજ઼િમનાંમ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

(ઉજ઼ેરન ગેહમાં) ☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વએસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

હ્વરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત અસ્પૅમ્ યજ઼મઇદે. મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ ગઓય-ઓઇતીમ્ યજ઼મઇદે, અર્શ-વચઙ્હૅમ, વ્યા-ખનૅમ, હજ઼ંઙ્ર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએ-વરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજ઼ન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધય-નૅમ, સૂરૅમ અખ્વફ્નૅમ, જગાઉર્વાઓઙ્-હૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ દઙ્હુ-પઇતીમ્ યજ઼મઇદે, યિમ્ ક્રદથત્ અહુરો

મજ્દાઓ. ખરેનઙ્ઉહસ્તમેમ મઝ્દધવ-
નાંમ યજતનાંમ્, તત્ નો જમ્યાત્ અવંઙ્હે,
મિથ્ર અહુરા બેરેઝંત. હુરેક્ષએતેમ્ અમે-
ષેમ્ રએમ્ અઉર્વત—અસ્પેમ યઝમઇદે.

☞ તિશ્ત્રીમ્ દરૂવો—ચશ્મનેમ યઝ-
મઇદે. (ત્રણ વાર) ☜ તિશ્ત્રીમ યઝ-
મઇદે, તિશ્ત્ર્યેન્યો યઝમઇદે, તિશ્ત્ર્યો
રએવાઓ ખરેનઙ્ઉહાઓ યઝમઇદે.
વનંતેમ સ્તારેમ્ મઝ્દધાતેમ્ યઝમઇદે,
તિશ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ ખરેનઙ્ઉ-
હંતેમ યઝમઇદે, થ્વાષેમ્ ખધાતેમ્ યઝ-
મઇદે, ઝર્વાનેમ્ અકરનેમ યઝમઇદે,
ઝર્વાનેમ દરેઘો—ખધાતેમ યઝમઇદે,
વાતેમ સ્પેંતેમ હુધાઓઙ્હેમ્ યઝમઇદે,
રઝિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મઝ્દધાતાંમ્ અષ-
ઓનીમ્ યઝમઇદે. દએનાંમ્ વઙ્ઉહીમ્-
માઝ્દયસ્નીમ્ યઝમઇદે. પથાંમ્ ખાસ્તા
તીમ યઝમઇદે, ઝરેનુમંતેમ્ સૂરેમ્

યઝમઇદે, સઓકન્તેમ્ ગઇરીમ્ મઝદ-
ધાતેંમ્ યઝમઇદે. વીસ્પેંમચ અષવનેંમ્
મઇન્યઓમ્ યઝતેંમ યઝમઇદે, વીસ્પેંમચ
અષવનેંમ ગએથીમ્ યઝતેંમ્ યઝમઇદે,
હુઓમ્ ઉરૂવાનેંમ્ યઝમઇદે, હુવાંમ્ ફ્રવ-
ષીમ્ યઝમઇદે, જસ મે અવઙ્હે મઝદ.
અષાઉનાંમ્ વઙુહિશ સૂરાઓ સ્પેંન-
તાઓ ફ્રવષયો યઝમઇદે. હુ રેંક્ષએતેંમ્
અમેંષેંમ રએમ્ અઉરૂવત-અસ્પેંમ્ યઝ-
મઇદે. અષેંમ્ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝદયસ્નો, ઝરથુશત્રિશ
વીદએવો, અહુર-ટકએષો. (હાવન, રપિથ્વન
કે ઉજીરન જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ.
હુ રેંક્ષએતહે અમેંષહે રએવહે અઉરૂવત
અસ્પહે, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઇચ વહમાઇચ
ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ
વઇર્યો ઝઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ

અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વીદ્દવાઓ ફ્રઑાતૂ.

હુરૅક્ષએતૅમ અમૅષ્પૅમ રએમ અઉરૂવત-અસ્પૅમ યજમઇદે. આઅત યત હુરૅરઑક્ષને તાપયેઇતિ, આઅત યત હુરૅરઑચો તાપયેઇતિ, હિશ્તૅન્તિ મઇન્યવાઑઇહો યજતાઑઇહો, સતૅમચ હજઇરૅમચ. તત ખરૅનો હામબારયેઇન્તિ, તત ખરૅનો નીપારયેઇન્તિ, તત ખરૅનો બક્ષૅન્તિ, જામ પઇતી અહુરધાતાંમ. ફ્રાધતિચ અષહે ગએથાઓ, ફ્રાધતિચ અષહે તનુયે, ફ્રાધતિચ હુરૅ, યત અમૅષ્પૅમ રએમ અઉરૂવત-અસ્પૅમ.

આઅત યત હુરૅ ઉઝ્જુઇ્યેતિ, બવત જામ અહુરધાતાંમ યઑાજદાથ્રૅમ, આપૅમ તાચિન્તાંમ યઑાજદાથ્રૅમ, આપૅમ ખાંન્યાંમ યઑાજદાથ્રૅમ, આપૅમ જરયનાંમ યઑાજદાથ્રૅમ, આપૅમ અરૂમએશ્તાંમ

યઑાજદાથ્રૅમ, ઉ્વત્ દાંમ અષવ યઑાજ્ઞ દાથ્રૅમ, યાઓ હૅન્તિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ્

યેધીજ્ઞિ હુરૅ નોઇત્ ઉજ્જુક્ષ્તેઇતિ અષ દઍેવ વીસ્પાઑ મૅરૅન્ચિન્તિ, યાઑ હૅન્તિ હપ્તો-કરૅશ્વોહુ; નવ ચીશ્ મઇન્યવ યજત, અન્હુવ અસ્તવઇતિ પઇતિ-દાંમ્. નોઇત્ પઇતિશ્તાંમ્ વિધૅન્તિ.

યો યજઇતે હુરૅ યત્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્. પઇતિશ્તાતેએ તૅમ-ન્હાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ તૅમસ્ચિથ્રનામ્ દઍેવનાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ તાયુનાંમ્ચ હજસ્નાંમ્ચ, પઇતિશ્તાતેએ યાતુનાંમ્ચ પઇરિકનાંમ્ચ, પઇતિશ્તાતેએ ઇથ્યેજન્હો મરૅષ્યઑનહે. યજઇતે અહુરૅમ મજદાંમ્, યજઇતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજઇતે હ્વઑામ્ ઉર્વાનૅમ્, ક્ષ્નાવયેઇતી વીસ્પે મઇન્યવચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હુરૅ યત અમૅષૅમ્ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્.

યજાઇ મીથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગ્અૉયઅૉઇતીમ્, હજ઼ઙ્રૅ-ગ્અૉષૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્; યજાઇ વજ઼રૅમ્ હુનિવીખ્તૅમ્, કમૅરધે પઇતિ દએવ-નાંમ, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગ્અૉયઅૉઇતીશ્. યજાઇ હખૅધ્રૅમ્ચ, યત્ અસ્તિ હખૅધ્રનાંમ, વહિશ્તૅમ્ અન્તરૅ માઓઙ્હૅમ્ચ હૂરૅચ.

અહે રય ખરૅનઙ્હચ. તૅમ્ યજાઇ સુરૂ-વત યસ્ન. હૂરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉરૂવત્-અસ્પૅમ્. જ઼્અૉથ્રાબ્યો. હૂરૅ-ક્ષએ-તૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉરૂવત્-અસ્પૅમ્ યજ઼મઇદે. હઓમ્ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દઙ્હુઙ્હ, માંથ્રચ, વચચ શ્યઓ-થ્નચ, જ઼્અૉથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ઼મઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજદ ખોદાએ અવજૂની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં, હમા સરૂદગાં, હમબાયશતે વહાં, ઉઓમ વહેદીને માજદયસ્ના, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એહુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નેમચ વહમેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામી, હુર-ક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉરૂવત-અસ્પહે. અષેમ વોહૂ ૩).

અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો, સ્વએશતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો દહમો-પઇરિ-અન્હરૂશતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો. અષેમ વોહૂ ૧). અહમાઇ રએશચ-હજન્રેમ-જસ મે અવન્હે મજદ,-કેરૂકે માજદ. અષેમ વોહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો)

ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ઼ દાદારે ગેહાન્ દામાન્. ફ્નઑાથ અહુરહે મજ઼દાઑ, તરોઇદીતે અફ્રહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યા વરશ્તાંમ્ હ્યત વસ્ના ફ્રષોતમેમ્. સ્તઑામિ અષેમ્, અષેમ વોહૂ ૧).

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. ખુરશેદ-અમગ્ર્ રયોમંદ અઉરવત્-અસ્પ, બેરસાદ અમાવન્દ પીરોજ઼ગર અમાવંદી પીરોજ-ગરી. દાદ દીને વેહે માજ઼દયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ હફ્ત કેશ્વર જ઼મીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષેમ્ વોહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોઢું કરીને ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજ઼દયસ્ની દાદ જ઼રથુ-શ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે, અર્-દ્વી સુરે અનાહિતે. અષઑાને અષેમ્

વૉહૂ ૧). નૅમો ઉર્વઇરે વઙુહી મજ્દધાતે અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ ૧). હ્વૅર-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ ૧). ખુરશેદ અમર્ગ રયોમંદ્ અઉર્વંત્ અસ્પ બેરસાદ્. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(ખુરશેદ નીઆએશનો સાર.)

બીજી સઘળી પેદાયશોની આગમજ એ અહુરમજ્દ તુંને ત્રણ મરતબે અમો નમીએ છીએ. અમર વૃદ્ધી કરનાર ખોરશેદ યજ્દ અમારી મદદે પોંહચો. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામને અમે પકડી રાખીએ, અને જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામોને અમો છોડી દઇએ. ચળકાટમંદ અને તુરમંદ ખોરશેદને અમો આરાધીએ છીએ, જેની રોશની અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ અપવિત્રાઈ અને ગલીચીનો નાશ થાય છે. પાણી, જમીન અને ઝાડપાનો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધે છે, અને પવિત્ર થાય છે. જો સુરજ નહી ઉગે તો આએ દુન્યામાં કોઈબી જાનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સઘળે ઠેકાણે અંધારૂં

પંથરાઈને આમાદીનો નાશ થાય. જે કોઈ ખોરશેદની ખુબી પીછાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોયા દાદાર અહુરમજદને પીછાંનવા અને તેની આરાધના કરવા બરાબર છે.

મેહેર નીઆએશ.

પ નામે યજદાંન હોરમજદ ખોદાએ અવજુની. ગુરજ ખરેહે અવજાયાદ. મેહેર ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. ઍજ હમા ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ; ઍજ હરવસ્તીન દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજવરૅશ્ત, મૅમ પ ગેથી મનીદ, ઉઓમ ગુફત. ઉઓમ કર્દ, ઉઓમ જસ્ત, ઉઓમ બુન બુદ ઍસ્તેદ. ઍજાંન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન, પ સે ગવશની પ પતિત હોમ.

નૅમસ્તે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર) થ્રીશ્ચિત પરો અન્યાઇશ દામાંન. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા, વીસ્પે હુ૨-હુજઑષાઑ. અએતત જહાત અહુરૅમ મજ્દાંમ, અએતત અમૅષે સ્પેન્તે, અએતત અષઑનાંમ ફ્રવષિશ, અએતત વયાંમ દરૅઘોખ્ધાતૅમ. ફ્રનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અન્ગ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હાત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇભ્યસ્ચા, હુખ્તોઇભ્યસ્ચા, હ્વર્શ્તોઇભ્યસ્ચા, માંથ્વોઇભ્યસ્ચા વખૅધ્વોઇભ્યસ્ચા વરૂશ્તવોઇભ્યસ્ચા, અઇબિગઇરૂયા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા, હૂખ્તાચા, હ્વરૂશ્તાચા; પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા, દુજ્રૂખ્તાચા દુજ્વરૂશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમ્ચા વહ્મૅમ્ચા, ફ્રૅરા મનન્હા, ફ્રૅરા

વચઙ્હ઼ા, ફ્રૅરા વ્યચઁાથના, ફ્રૅરા અઙ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્રફ્યાઓ ઉશ્તનૅમ; સ્તઆમી અષૅમ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ (ત્રણ વાર) નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતેએ, નૅમો હ્વૅર-ક્ષએતાઇ અઉરૂવત્-અસ્પાઇ, નૅમો આબ્યો દાઇથ્યાબ્યો, યાઓ અહુરહે મઝ્દાઓ, નૅમો ગેઉશ, નૅમો ગયેહે, નૅમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અષઓનો ફ્રવષેએ. નૅમૅમ્ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હઇથ્યા-ઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૉહૂ ઉખ્શ્યા મનઙ્હ઼ા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ. (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

(રપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રઓચાઓ બરૅઝિશ્તૅમ બરૅઝિમનાંમ્. (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

(ઉજીરન ગેહમાં) યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉરૂવએસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅાહૂ ૩).

મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ ગઑયઑઇતીમ યઝમઇદે, અર્શ્‌-વચઙ્હૅમ, વ્યાખ્નૅમ્, હઝઙ્ર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅઝન્તૅમ. પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સુરૅમ્ અખ્વફ્નૅમ્, જઘાઉરૂવાઓઙ્હૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ, દખ્યુનાંમ દઙ્હુપઇતીમ યઝમઇદે. યિમ ફ્રદથત અહુરો મઝ્દાઓ. ખરૅનઙ્હુસ્તૅમૅમ મઇન્યવનાંમ યઝતનાંમ, તત્ નો જમ્યાત અવઙ્હે. મિથ્ર અહુર બૅરૅઝન્ત. મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ્ યઝમઇદે. તિશ્ત્રીમ દ્રૂવો-ચશ્મનૅમ યઝમઇદે. (ત્રણ વાર) તિશ્ત્રીમ્ યઝમઇદે. તિશ્ત્ર્યે યો યઝમઇદે તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરૅનઙ્ઉહાઓ યઝમઇદે,

વનન્તॅમ સ્તારॅમ મઝ્દધાતॅમ યઝમઇદે, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારॅમ રએવન્તॅમ ખરॅનઙુહન્તॅમ યઝમઇદે. થ્વાષॅમ ખ્વધાતॅમ્ યઝમઇદે, જરૂવાનॅમ્ અકરનॅમ્ યઝમઇદે. જરૂવાનॅમ્ દરॅઘો ખ્વધાતॅમ્ યઝમઇદે. વાતॅમ્ સ્પॅન્તॅમ હુધાઓઙ્હॅમ યઝમઇદે. રજિશ્તાંમ્ ચિશ્તાંમ્ મઝ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ યઝમઇદે. દએનાંમ વઙુહીમ્ માઝ્દયસ્નીમ્ યઝમઇદે. પથાંમ ખાસ્તાઇતીમ યઝમઇદે, જરॅનુમન્તॅમ્ સુરॅમ યઝમઇદે, સઓકॅતॅમ્ ગઇરીમ મઝ્દધાતॅમ યઝમઇદે. વીસ્પॅમચ્ અષવનॅમ મઇન્યવઓમ યઝતॅમ્ યઝમઇદે. વીસ્પॅમચ અષવનॅમ ગએથીમ યઝતॅમ યઝમઇદે. હ્વઓમ ઉરૂવાનॅમ્ યઝમઇદે. હ્વાંમ ફ્રવષીમ્ યઝમઇદે. જસ મે અવઙુહે મઝ્દ, અષાઉનાંમ વઙુહીશ સુરાઓ સ્પॅન્તાઓ ફ્રવષયો યઝમઇદે. મિથ્રॅમ વોઉરૂ-

ગઍાયઍાઇતિમ યજમઇદે. અર્ષમ વાહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશત્રિશ, વીદએવો, અહુર-ટકએષો; (જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતોઇશ, હજંગ્ર ગઍાપહે, બએવરૅ-ચશ્મનો, અઍાખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઍાથ્રા યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઍાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઍાતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્‌ચિત હચ ફ્રા અષવ વિદ્વાઓ મ્રઓત. મિથ્રૅમ વાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ યજમઇદે, અર્શ વચ્ઘૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંગ્ર ગઍાષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરેથુ-વએધયનૅમ. સૂરૅમ અખફ્નૅમ, જવાઉરૂવાઍાઘૅમ.

મિથ્રૅમ અઇવિ-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ અન્તરે-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ

આ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રૅમ્ ઉપઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રૅમ્ અધઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રૅમ પઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રૅમ્ અઇપિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે.

મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત અઇથ્યેજંઙ્હુ અષવન યજમઇદે. સ્તૅઉશ્ચ માઓંઙ્-હૅમચ હ્વૅરૅચ, ઉર્વરાઓ પઇતિ બરૅસ્મ-ન્યાઓ મિથ્રૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દખ્યૂનાંમ્ દંઙ્હુપઇતીમ યજમઇદે. અહે રય ખરૅનંઙ્-હચ તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ જઓથ્રાભ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. રામનયનૅમ હુષયનેમ અષઉયાભ્યો દંઙ્હુભ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંઙ્હે, આચ નો જમ્યાત રવંઙ્હે આચ નો જમ્યાત રફ્નંઙ્હે, આચ નો જમ્યાત મર્ઝ્દિકાઇ, આચ નો

જમ્યાત્ બએષજ્યોઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ આચ નો જમ્યાત્ અવઙ્‌હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ. ઉગ્રો અહવિ-શૂરો, યસ્‌ન્યો વહ્મ્યો, અન્-અહવિ-દ્રુખ્તો, વીસ્પૅમાઇ અઙ્‌ઉહે અસ્ત્-વઇતિ, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑાયઑાઇતિશ્.

તૅમ અમવન્તૅમ, યજતૅમ સુરૅમ, દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્, મિથ્રેમ યજાઇ જઑા-થ્રાબ્યો. તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ, વન્તચ નૅમઙ્-હચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્‌ન, મિથ્રેમ્ વૅાઉરૂ-ગઑાયઑાઇતીમ. જઑાથ્રાબ્યો, મિથ્રેમ વૅાઉરૂ-ગઑાયઑાઇતીમ્ યજમઇદે.

હઑામ્ યો ગવ બરૅસ્મન. હિજ્વો દઙ્-હઙ્‌હ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઑાથ્‌નચ, જઑાથ્રા-બ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએિબ્યસ્ચ વાઘ્‌જિબ્યો.

યેઙ્‌હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્‌ને પઇતી વઙ્‌હો મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્

હચા, ચાઑહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમદ્દ.

(આજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં હમા સરૂદગાં, હમ બા યશ્તે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્ના, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નૅમ્ચ વહમૅમ્ચ અઑજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ, હજઙ્ર-ગઑષહે બઑવરૅ-ચશ્મનો, અઑખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્રહે. અષૅમ વૉહૂ ૧). અહમાઇ રએશ્ચ-હજઙ્રૅમ-જસ મે અવઙહે મજદ,-કૅરૂકે ઑજદ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

રોજ નેકનામ રોજ પાકનામ રોજ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)

માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન્ દામાન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્શતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષોતઁમમ. સ્તઑમિ અષૅમ, અષૅમ વૉહૂ ૧). ગુર્જ ખ્રરહે અવજાયાદ. મેહેર ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ. હફ્ત કેશ્વર જમીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેંમસેં તે અપાઉમ્ સેંવિશતે, અરેંદ્વી સુરે અનાહિતે. અપઑાને અષૅમ વૉહૂ ૧). નેંમો

ઉર્વઇરે વઙ્‌ઉહી મજ઼્દધાતે અપઑાને. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧). મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑાયઑાઇતિમ્ યજ઼મઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧). મેહર ફ્રાગ-યોદ્દ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ્દ. અષૅમ્ વૅાહૂ. ૧).

(મેહેર નીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આબાદી પાંથરનાર તથા વાજબી ઈનસાફ કરનાર મેહર યજ઼દ અમારી મદદે પોંહચો. તમામ દેશોનો દેશપતી મેહર યજ઼દ જે સાચા સખુન બોલનાર, મીજલસમાં આદરમાન પામેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષણ શકિતવાળો, બુલંદ દરજ્જાનો, જાગરૂત અને બહાદુર છે તેને અમો વખાણીએ છીએ. અમારી તંદોરસ્તીને માટે, અમારી આબાદીને માટે અમારી મદદને માટે તથા અમારી અને અમારા કુટુંબોની વૃદ્ધિને માટે મેહર યજ઼દની ફેરાની દુન્યાના સધળા ભાગોમાં પંથરાઈ રહો.

દોઆ વીસ્પ હુમત.

વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હુખ્ત, વીસ્પ હ્વર્શ્ત, બઓઁધો-વર્શ્ત, વીસ્પ દુશ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત, વીસ્પ દુઝ્વર્શ્ત, નોઇત બઓઁધો-વર્શ્ત. વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હુખ્ત, વીસ્પ હ્વર્શ્ત, વહિશ્તૅમ્ અહુમ્ અશાએત. વીસ્પ દુશ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝ્વર્શ્ત, અચિશ્તૅમ અહુમ અશાએત. વીસ્પનાંમચ હુમતનાંમ્ હુખ્ત-નાંમ્ હ્વર્શ્તનાંમ્, વહિશ્ત અહુઃ; આઅત હચ ચિથ્રૅમ્. અષૅમ વોહૂ ૧).

(ત્રણ વાર પઢવું.)

(દોઆ વીસ્પ હુમતનો સાર.)

બુદ્ધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરે છે, પણ બુધ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો માણસોને બેહસ્ત તરફ લઈ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો તેઓને દોજખ તરફ ઘસડી જાય છે.

દોઆ નામ્ સેતાયશ્ને.

ક્‌નઑશ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વૉહૂ ૧). બનામે યજ્દે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશગરે મેહરૂબાન્. નામ સેતાયશ્ને ઓએ અહુરમજ્દ્, હમા બુદ ઓ હમા હસ્ત્ ઓ હમા બેદ્. નામે યજ્દે સ્પેનામીનો. અન્દર્‌અચ્ મીનોયાંન મીનો. અજ્શ્ ખુદ્-અશ્-યક નામ અહુરમજ્દ અચ્. બોદાએ મહેસ્ત, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર્, ઓ પર્‌વર્તાર્ ઓ પાના ઓ ખાવર્, ઓ કેર્‌ફેહગર ઓ અવક્ષીદાર્, અવીઝેહ વેહ-દાદસ્તાંની ઓ હમાજોર.

સેપાસ્ ઓએ વજોર્ગે હસ્ત્યાંન્, કે આફ્રીદ અવનીદ, ઓ પ-બેશ્ અન્ગામબતી જોર્ ઓ દાનાઇ, અવર્‌તર શશ્ અમશાસ્પન્દાંન્, અવદ વેશ્ યજ્દાંન્, રોશન્ બહેશ્ત ગરોથમાન્, ઓ ગેર્દે

આસ્માન્, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે બાંમી, ઓ સતરે વશ્-તોખ્મ઼, ઓ બાદ ઓ અન્દર્-વાએ, ઓ આવ્ ઓ આતશ્, ઓ જમીન્ ઓ ઉર્વર્, ઓ ગોસ્પંદ ઓ અયોક્ષસ્ત ઓ મર્દૂમ.

યજશ્ને ઓ ન્યાયશ્ને, ઍજ઼ ઓએ ખોદાએ કૅર્ફેગર્, કે મેહ કર્દ ઍજ઼ હર્ ગેતીહા દહેશ્નાન્, મર્દુમ પ ગોબાએશ્, માદાંન્ દાદ ઓ શેહર્યારીએ હન્ગાંમ, રાઇનીદારીએ દામાંન્, પરખ્મ અંગીજશ્ને પર્હીજ દીવાન્.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહ અશ્ ખાવર્, કેશ્ ફ્રેસ્તીદ પ જરથુશ્ત સ્પૅતમાંન્ અશો ફ્રોહર્, અશ્તશ્એ ઓઇ દામાંન્. દાન્દાનેશ્ને વરોએશ્ને, આસ્ન ખૅરદ્, ગોશો સ્રૂતે-ખૅરદ્. દાનાઇ ઓ રાઇની-દારીએ વીસ્પ હસ્તાંન્. ઓ બૂદાંન્ ઓ

બેહાંન, ક્રહુન્ગાન ક્રહુન્ગ્ માથ્ર-સ્પેંન્ત, કુ બેહ્ રવાન્ હુ-પૂલ્, ઓ બુખ્તારી ઑઝ્ દુઝખ્, વહાર્ દાર્, ઓએ આંને પહેલૂમ્ અખોઆંન્, અશોઆન્ રોશન્ હુન્દ્, હુબોઇ હમા-નેકી.

પ ક્રમાને તો ખાવર્, પ ક્રમાને તો ખાવર્, પ ક્રમાને તો ખાવર; પહીરમ્ ઓ મીનમ ઓ ગોયમ્, ઓ વરૂઝમ દીને વેહ્ અવીઝેહ્, આસ્તવાન્ હોમ્ પ હર્ કૅર્ફૅ, અવાક્ષ્ ઑઝ વીસ્પ બઝે, અવીઝે દારમ્ ખુદશ્ આસ્નીદૅ કુનશ્ને, પરહિ-જશ્ને ઓ પાક્, શશ્ જોરાંને જાન્, મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ, ઓ વીર્ ઓ હોશ્ ઓ ખેરદ્.

પ કાંમે તો કૅર્ફૅગર્ તવાનમ્ કર્દ, આંને તો પરસ્તશ્નૅ, પ વેહ્-મનશ્નૅ વેહ્ ગવશ્નૅ વેહ્ વર્જશ્નૅ, વશાએમ રાહે

રોશાન્, કે ઓમ્ નરસાદ ગેરાન્ પજદ દોજખ્, વદીરમ્ ૫ ચેશ્ંદર્ગ. ઓ રસમ આને બેહેશ્તે પૂર—ઓએ, હરવસ્પ-પેસીદ ઓ હુમાખારી.

સેતાયશ્નૅ ઓએ અવક્ષીદાર્ ખોદાએ, કુ કાંમે કૅર્દૅ, પાદ દહેશ્નૅ કુનન્દ, ક્રમાંન્ રાઇનીદારાંન્, અવદૂમ બુજેદ દર્વન્દાંન્ અચ્ અૅજ દોજખ્, ઓ અવીઝ્રેહા વીના-રેદ વીસ્પ. ☞ સેતાયશ્નૅએ દાદાર્ અહુરમજ્દ હર્વસ્પ આગાહ. ઓ તવાના ઓ તવન્ગર્. હફ્ત અમૅશાસ્પન્દ. ઓ બૅહરામ યજદ પીરોજગર્, દુશમન્ જદાર્, અમ હુતાશ્તૅ બેરસાદ. અષૅમ્ વોહૂ ૧. ☜ (ત્રણ વાર પઢે)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, બુલંદ દરજ્જાનો, ઈનસારી, સર્વ શક્તિવાન, ગેબીઓમાં ગેબી, સર્વજ્ઞાની તથા સઘળાનું પોષણ

કરનાર છે તેની હું સ્તુતી કરૂં છું. તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આસમાન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અક્કલ આપીને સઉથી ચઢતે દરજ્જેનું બનાવ્યું છે. તેણેજ પેગમ્બર જરથોસ્તને દીન આપી આએ દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બદ હવસોને દાબી સવાબના કામો હું કરૂં, જેથી કરીને મારા મરણ પછી ચીનવત પુલ આસાનીથી પસાર કરૂં અને બુલંદ બેહસ્તનું ઉત્તમ સુખ મેલવું, દાદાર અહુરમજદ, સાતે અમેશાસ્પંદ અને ફરેહમંદ બેહરામ યજદ મારી મદદે પોહચો.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર.

ઍજ્ હમા ગુનાહ પતિત્-પશેમાંનુ-ઓમ્. અષૅમ વૉહૂ ૧).

☞ નૅમો આઑઙ્હાંમ્ અસઙ્હાં-મ્ચ ષોઇથ્રનાંમ્ચ, ગઑયઑઇતિનાંમ્ચ, મઍથનનાંમ્ચ અવો-ખ્ૅરનનાંમ્ચ, અપાં-

મૃચ, જૅમાંમૃચ ઉર્વરનાંમૃચ, અઙ્હાઑસ્ચ જૅમો, અવઙ્હેચ અઙ્નો, વાતહેચ અષ-ઑનો, સ્ત્રાંમ્ માઑઙ્હો, હુરો, અનઘ્ર-નાંમ્ રઑચઙ્હાંમ ખ઼થાતનાંમ, વીસ્પ-નાંમ્ચ, સ્પૅન્તાહે મઇન્યેઉશ્ દામનાંમ્ અષઑનાંમ, અષઑનિનાંમ્ચ અષહે રથ્વાંમ. અષૅમ વૉહૂ ૧). (ચાર દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથ્વન અથવા બીજી હાવન તથા ઉજીરન ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ, પુર્વ અને ઉત્તર એમ અનુક્રમે અકેકીવાર ફરીને પઢવું.) **અહ્માઇ રએશ્ચ, હજ઼ઙ્રેમ્, જસ મે અવઙ્હે મજ઼્દ, કેરૂકે મોજ઼્દ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).**

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જગાઓ, શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાનો, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન, પવન, તારા, ચંદ્ર અને સુરજ એ બધાઓને નેમાંજ હોજો. સ્પેનામીનોને લગતી તમામ અશો પેદાયશના નર અને નારીઓને નમસ્કાર હોજો.

માહ બખ્તાર નીઆએશ.

૫ નાંમે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજુની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ. માહ બખ્તારૂ માહ યજદ બેરસાદ.

ઍજ હમા ગુનાહ પતિત પશેમાનુમ, ઍજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજુખ્ત દુજવરશ્ત, મેમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફત, ઉએમ કર્દ, ઉએમ જસત, ઉએમ બુન બુદ ઍસ્તેદ. ઍજાંન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મહીન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન, ૫ સે ગવશની ૫ પતિત હોમ.

☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું)

નેમો અહુરાઇ મજદાઇ, નેમો અહુરાઇ મજદાઇ, નેમો અહુરાઇ મજદાઇ; નેમો અમેષઍઇભ્યો સ્પેન્તએઇભ્યો, નેમો

માઑઙ્‌હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્ત-એઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્‌હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે. નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, નૅમો અમૅષએ-ઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્‌હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ, તરોઇ-દીતે અઙ્‌રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ્ વીદ-એવો, અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. માઑઙ્‌હહે ગઑચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવો-દાતયાઑ, ગેઉશ્ચ પોઉરૂ-સરેધયાઑ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ,

ક્ષનચૅાથ્રાઇચ ફ્રસરતયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જચૅાતા ફ્રા મે શ્રતે. અથા રતુશ્ અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વિદ્વાઔ ખ્રઔાત્.

નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમેષ-એઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઔઙ્હાઇ ગઔચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે.

કત માઔ ઉક્ષયેઇતિ. કત માઔ નૅરૅફ્સઇતિ, પન્ચ-દસ માઔ ઉક્ષયેઇતિ, પન્ચ-દસ માઔ નૅરૅફ્સઇતિ. યાઔ હે ઉક્ષયાંસ્તાતો. તાઔ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, તાઔ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, યાઔ હે ઉક્ષયાંસ્તાતસ ચિત. કે યા માઔ ઉક્ષયેઇતિ નૅરૅફ્સઇતિ થ્વત.

માઔઙ્હૅમ ગઔચિથ્રૅમ્, અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. તત માઔઙ્હૅમ પઇતિ-વએનૅમ્, તત માઔઙ્હૅમ પઇતિ-

વીસૅમ, રઐૅાક્ષ્નૅમ માઐૅાઙ્‌હુમ્ અઇવિ-વએનૅમ્, રઐૅાક્ષ્નૅમ્ માઐૅાઙ્‌હુમ્ અઇવિ-વીસૅમ્, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઐૅા સ્પૅન્મ ખરૅનો દારયેઇન્તિ, હિશ્તૅન્તી, અમૅષાઐૅા સ્પૅન્ત ખરૅનો બક્ષૅન્તી, જામ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત યત માઐૅાઙ્‌હહે રઐૅાક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, મિશ્ત ઉર્વરનાંમ જઇરિ-ગઐૅાન-નાંમ્, જરમએમ્ પઇતી જેમાત ઉજુશ્યે-ઇતિ. અન્તરૅ-માઐૅાઙ્‌હાઐૅાસચ, પૅરૅનો-માઐૅાઙ્‌હાઐૅાસચ. વીષપ્તથાઐૅાસ્ચ. અન્તરૅ-માઐૅાઙ્‌હુમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, પૅરૅનો-માઐૅાઙ્‌હુમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વીષપ્તથૅમ અષવ-નૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

યજાઇ માઐૅાઙ્‌હુમ્ ગઐૅાચિથ્રૅમ્, બઘૅમ રએવન્તૅમ, ખરૅનઙ્‌હુન્તૅમ, અફ્નઙ્‌-હુન્તૅમ્, તફ્નઙ્‌હુન્તૅમ, વરૅચઙ્‌હુન્તૅમ,

ક્ષતાવન્તૅમ્, ઇશિતવન્તૅમ્, યચ્ઑક્ષ્તિવન્તૅમ સચ્ઑકવન્તૅમ્, જઇરિમ્યાવન્તૅમ, વૅાહ્વાવન્તૅમ્ બઘૅમ બઍેષજૅમ.

અહે રય ખરૅનઙ્હુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, માઓઙ્હૅમ્ ગઓચિથ્રૅમ્. જઓથ્રાબ્યો, માઓઙ્હૅમ ગઓચિથ્રમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે.

હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો–દઙ્હુઙ્હ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યેઑથનચ. જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઙ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

(બાજમાં પડવું) હોરમઝ્દ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરદગાં, હમા

સર્દગાં, હમ બા યશ્તે વહાં, ઉએમ વહે-દીને માજદ્દયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એકુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામી, માઓંહહે ગઓચિથ્રહે. ગેઉ-શ્ચ અએવો દાતયાઓ, ગેઉશ્ચ પોઉરૂ-સરેધયાઓ, અષેમ વોહૂ ૩).

દસ્ત અમેમ વેરેથ્રઘ્નેમ્ચ, દસ્ત ગેઉશ ખાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પોઉરૂતાતેમ, સ્તાહ્યનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ્ અવ-નેમ્નનાંમ્, હથ્ર-વનતાંમ હમેરેથે, હથ્ર-વનતાંમ દુશ-મઇન્યુશ. સ્તેરપતાંમ્ ચિથ્ર-અવહ્નહાંમ.

યજત પોઉરૂ-ખરેનહ, યજત પોઉરૂ-બએષજ, ચિથ્ર વો બુયારેશ મસાંનાઓ, ચિથ્ર વો જવનો સવો. ચિથ્રેમ બોઇત

ચુર્જમચિન્ન ખર્‌નો, યર્જઆઇ આપો દાયત. અર્‌ષેમ્ વોહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશચ-હુજહ્‌રેમ-જસ મે અવ્‌ઙ્‌હે મજ઼દ—કેરેફે મોજ઼દ.

રોજ઼ નેકનાંમ્, રોજ઼ પાકનાંમ્, રોજ઼ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ઼ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ઼દાઓ. નેમો અહુરાઇ મજ઼દાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો માઓઙ્‌હાઇ ગઓચિથ્રાઇ. નેમો પઇતિ-દીતાઇ નેમો પઇતિ-દીતે. અષેમ્ વોહૂ ૧).

ગુર્જ ખરહે અવજ઼ાયાદ. માહ બખ્તારૂ માહ યજ઼દ બેરસાદ. અમાવંદ પીરોજ઼ગર, અમાવંદી પીરોજ઼ગરી. દાદ દીને બેહ માજ઼-દયસ્ન, આગાહી રવાઇ ગાઆફરંગાની

બાદ. હફ્ત્ કેશવરૂ જમીન્ અએદુન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્. મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(દક્ષિણ દીશા તરફ મોહું કરીને પઢે) દાદારે એહુાંન્ દીને માઝ્દયસ્નીી દાદ જરથુશ્તી. નૅમસ્‌-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે. અષઑાને અષૅમ વૅાહૂ ૧).

નૅમો ઉર્વ઼ઁઇરે વઙ્ઉહિ મઝ્દધાતે અષ-ઑાને અષૅમ વૅાહૂ ૧).

માઑઙ્હેમ ગઑાચિથ્રૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

માહૂ બખ્તાર્ માહ યઝદ બેરસાદ. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(માહ બખ્તાર નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદ અમેશાસ્પંદ અને માહતાબને હું નમું છું. ઓ ખોદા ! તારા સિવાય બીજો કોણ છે

કે જે ચંદ્રની કળા ૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે? અમેશાસ્પંદો ચંદ્રની રોશનીને જમીન પર પાંથરી નાંખે છે, જેની રોશનીથી ઝાડોના પિલા ફુટે છે; માહ યજદ જે બક્ષેશ કરનાર, ખોરેહ-વાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો, રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપતી બક્ષનાર, કુવત ધરાવનાર, ફાયદો કરનાર, લીલોતરી આપનાર, તંદરોસ્તી આપનાર અને ખોદાઈ શક્તિ ધરાવનાર છે, તેને હું વખાણું છું.

અરદ્વીસૂર્ નીઆએશ્.

પ નાંમે યજદાંન હોરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગુરજ ખરોહ અવજાયાદ. આવાં અરદ્વીસૂર્ બાંનુ બેરસાદ.

ઍજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, ઍજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજૂખ્ત દુજ્વરૅશ્ત, સૅમ પ ગેથી મનીદ્, ઉગ્યેમ ગુફ્ત, ઉગ્યેમ કર્દ, ઉગ્યેમ્ જસ્ત ઉગ્યેમ બુન્ બુદ્ ઍસ્તેદ્. ઍજાંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની

ફ્રનશ્નની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઑખે અવાક્ષ પરોમાંન, પ સે ગવશ્નની પ પતિત હોમ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇ-દીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ; હુઇથ્યાવરશ્તાંમ હાત વસ્ના ફ્રષોતૅમૅમ. રતઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો, જરથુશ્રિત્રશ વીદ-એવો, અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ વઙ્ઉહીનાંમ મજદધાતનાંમ, અરૅદુયાઓ આપો, અનાહિતયાઓ અષ-ઑન્યાઓ; વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ મજદ-ધાતનાંમ, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ મજદ-ધાતનાંમ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્

અષાતચિત હુચ, ફ્રા અષવ વિદ્વાઓ
ગ્રઓત. યથા અહૂ વઇર્યો ૧૦).

ગ્રઓત અહુરે મઝદાઓ, સ્પિતમાઇ
ઝરથુશ્ત્રાઇ, યઝએષ મે હીમ, સ્પિતમ
ઝરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અના-
હિતાંમ, પૅરથુ-ફ્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ,
વીદએવાંમ, અહુરે-ત્કએષાંમ, યેસ-
ન્યાંમ અઙ્હુહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ
અઙ્હુહે અસ્તવઇતે. આધુ-ફ્રાધનાંમ અષ-
ઓનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ,
ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, ક્ષએતો-
ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, દઙ્હુ-ફ્રાધનાંમ
અષઓનીમ.

યા વીસ્પનાંમ અર્ષ્નાંમ, ક્ષુદ્રાઓ
યઓઝ્દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિ-
ષિનાંમ, જાંથાઇ ગરેવાંન યઓઝ્દધાઇતિ.
યા વીસ્પાઓ હાઇરિષીશ, હુઝામીતો

દધાઇતી. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ્, દાઇતીમ રથ્વીમ્ પએમ અવ-બરઇતિ.

માસિતાંમ હૂરાત્ ફ્સૂતાંમ્, યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જેમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતી ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત હચ્ બૅરેજન્હત્, અવિ જ્રયો વૌઉરૂ-કષૅમ.

યઓજ્ઞન્તિ વીસ્પે કરનો જ્રયા વૌઉરૂ-કષયા આ, વીસ્પો મઇધ્યો યઓજ્ઞયતિ. યત્ હીશ્ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ્ અવિ ફ્રજ્ગરઇતિ, અરૅદ્વી સૂર અનાહીત. યેન્હે હજન્રૅમ વઇર્યનાંમ, હજન્રૅમ અપખ્જારનાંમ્. કસ્ચિત્ચ અએષાંમ વઇર્યનાંમ, કસ્ચિત્ચ અએષાંમ અપખ્-જારનાંમ, ચથ્વરૅસતૅમ અયરે-બરનાંમ, હ્વસ્પાઇ નઇરે બરૅન્તાઇ.

અન્હાઓસ્ચ મે અએવન્હાઓ,

આપો અપથૂઝારે વીજસાઇતિ, વીસ્પા-ઇશ્ અવિ કરૂશ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત. અઙ્હા-ઑસ્ચ મે અએવઙ્હાઓ, આપો હમથ અવ-અરદ્વી, હાંમિનૅમ્ચ જયનૅમ્ચ. હા મે આપો યઑઝ્દથાઇતિ, હા અર્-શ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઓ, હા ક્ષથ્રીનાંમ્ ગરૅવાંન્, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ પએમ.

યાંમ્ અઝૅમ યો અહુરો મઝ્દાઓ, હુઝ્વરેન ઉઝ્બઇરે, ફ્રદથાઇ ન્માનહેચ, વીસસ્ચ ઝન્તેઉશ્ચ દઙ્હેઉશ્ચ.

યા અહ્માત્ સ્તઓત યસ્ન્ય સ્રાવયેનિ, અહુનૅમ્ચ વઇરિમ સ્રાવયેની, અષૅમ્ચ વહિશ્તૅમ્ હુસ્રવાની, અપસ્ચ વઙ્હુઈશ્ યઓઝ્દથાને; હથ્ર અત ગાથ્વ્ય વચ, ગરો-ન્માને અહુરહે મઝ્દાઓ, જસત્ પઓઇર્યો. દથત્ અહ્માત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્.

અહે રચ ખરૅનઙ્હુચ, તૅમ યજાઇ સ્રુઇન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અષઓંનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઓમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો દઙ્હુઙ્હ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજૂની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં, હુમા

સરહદગાં, હમ્બાયશ્તે વહાં, ઉએમ્ વહુ-
દીને માજ્દયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની
નેકી રસાંનાદ એહુન્ બાદ. (પ્રગટ પઢવું)
યથા અહૂ વઈર્યો ૨).

યસ્નેમચ વહમેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ
આફ્રીનામી, અપાંમ વઙ્ઉહિનાંમ્ મજ્દ-
ધાતનાંમ, અરેદુયાઓ આપો, અનાહિ-
તયાઓ અષઓન્યાઓ; વીસ્પનાંમ્ચ
અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીસ્પનાંમ્ચ
ઉર્વરનાંમ્ મજદધાતનાંમ્. અષેમ વોહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ હ્વરેનોમ્, જસ મે
અવઙ્હે મજ્દ, કેર્ફે મોઝ્દ. અષેમ્ વોહૂ ૧).

રોજ નેક નાંમ્ રોજ પાક નાંમ્, રોજ
પાક મુબારક; (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ક્ષનઓથ્ર અહુરહે

મઝ્દાઍા, તરોઇદ્દીતે અંઙ્રહે મઇન્યેઉશ, હુઇથ્યા વરશ્તાંમ્ હેત્ વસ્ના ફ્ષોતૅમૅમ. સ્તઍામી અષૅમ, અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

ગુર્જ ખરહે અવજાયાદ. આવાં અરદ્વીસૂર બાંનુ બેરસાદ. અમાવાંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી, દાદ દીને વેહે માઝ્દયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગોઆફ્રન્ગાંની બાદ, હફ્ત કેશ્વર ઝમીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ્-તે અપાઉમ્ સૅવિશ્તે, અરૅદ્વીસૂર અનાહિતે. અપઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ ૧). નૅમો ઉર્વઇરે વઙ્ઉહી મઝ્દધાતે અપઍાને. અષૅમ વૅાહૂ ૧). અરદ્વીમ સૂરાંમ્ અના-

હિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ ૧). આવાં અરદ્વી સૂર બાંનુ બેરસાદ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(આવાં અરદ્વીસૂર નીઆએશ્નો સાર.)

એ અરદ્વિસૂર બાનુ! તું મારી મદદે પોંહચ. જે પ્રમાણે દાદાર અહુરમઝદે પેગાંમ્બર જરથોસ્તને કહ્યું હતું કે "એ સ્પીતમાન જરથોસ્ત! મારી અરદ્વિસૂર જે નિર્મળ, ઓહોળી વેહેતી, તંદરોસ્તી આપનાર; ગલીચી દુર કરનાર, ઈજવા અને આરાધના કરવાને લાયક, જીંદગી અને દુન્યાને આબાદ કરનારી, માલમિલકત વધારનારી અને દેશોને આબાદ કરનારી છે તેને તું વખાણ." તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણ કરૂં છું. અએ અરદ્વિસૂર બાનુ! તું સઘળા મરદોને જોર બક્ષે છે અને જનનારી માતાઓના ગર્ભસ્થાનને સ્વચ્છ કરે છે. તથા માતાઓને લાયક અને વખતસરનું દુધ આપે છે. આવી અરદ્વિસૂરને અહુરમજદે ઘેરની, મોહલાની, કસ્બાની અને દેશની આબાદીને માટે પેદા કીધી છે. તેટલા માટે અરદ્વિસૂરની વખાણ હું કરૂં અને તેણીની નઈયતે અષેમ તથા યથાના કલામો રાગ કહાડીને ભણું તથા પાણીઓને હું પાક કરૂં.

આતશ્ નીઆએશ્.

(નમતું) ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઑ. નૅમસ્ઁ-તે આતશ્ મજ઼્દાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજ઼િશ્તઃ યજ઼ત. અર્ષમ વૅહૂ ૧).

૫ નામે યજ્દાંન્, હોરમજ઼્દ ખોદાએ અવજુની, ગુર્જ ખ઼રહે અવજાયાદ્.

(જો આતશ બેહરામ જઇને પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ્ બેહરામ્ આદર્ ફ્રા.

(જો આતશ આદરાન નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ્ આદરાંન્ આદર્ ફ્રા.

(જો ઘેરના અથવા બીજા કોઇ સાધારણ આતશની નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ્ દાદગાહ્ આદર્ ફ્રા.

ઍજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્-ઓમ્, ઍજ હરૂવસ્તીન્ દુશ્મત, દુજૂખ્ત, દુજવરેશ્ત, મેમ્ પ ગેથી મનીદ્, ઉએમ્ ગુફ્ત, ઉએમ્ કર્દ, ઉએમ્ જસ્ત્, ઉએમ બુન બુદ્ ઍસ્તેદ્; ઍજાન ગુનાહ્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓએ અવાક્ષ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ.

ઉસ્-મોઇ ઉજારૅંવા અહુરા
   આરૂમઇતીમ્ તૅવીષીમ્ દસ્વા;
સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મજ્દા,
   વડ્હુયા જ્વો આદા;
અષા હજો એમવત્ વૉહૂ
   મનડ્હા ફ્રૅસૅરતૂમ.
રફ્રેધ્રાઇ વૉઉરૂ-ચષાને, દાઇષી-
   મોઇ યા-વે અપીફ્રા.
તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા યા
   વડ્હેઉશ્ અષિશ્ મનડ્હો;

ફ્રો રેપૅન્તા આમૅઇતે અષા
   દએનાઔ ફ્રદક્ષયા.
અત્ રાતાંમ્ જરથુસ્ત્રો તન્વસ્ચીત્
   ખ્ખ્યાઔ ઉશ્તનૅમ્
દદાઇતી પઉર્વતાતૅમ્ મનઙ્-
   હસ્ચા વઙ્હેઉશ્ મજ્દાઇ;
શ્યઓથનહ્યા અષાઇ યાચા. ઉખ્ધ-
   ખ્યાચા સ્રઓષૅમ્ ક્ષથ્રૅમચા.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. (નમવું) નૅમસે-તે આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે, હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ્, વીદએવો, અહુર-તકએષો. (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, ખરૅનંઙ્હો

સવઙ્હો મજ઼દધાતહે, અઇર્‌યનાંમ્ ખરૅનો
મજ઼દધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરૅનઙ્હો
મજ઼દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ઼દાઓ
પુથ્ર, કવોઇશ હુઓસ્રવઙ્હહે, વરોઇશ
હુઓસ્રવઙ્હહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ
મજ઼દધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજ઼દ-
ધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનઙ્હો મજ઼દધાતહે.
આથ્રો અહુરહે મજ઼દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે,
ગરોઇશ મજ઼દધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનઙ્હો
મજ઼દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ઼દાઓ
પુથ્ર. આતર્શ સ્પૅન્ત રથએશ્તાર, યજ઼ત
પૅઉરૂ-ખરૅનઙ્હ, યજ઼ત પૅઉરૂ-બએષજ઼.
આથ્રો અહુરહે મજ઼દાઓ પુથ્ર. મત્
વીસ્પએઇબ્યો આતૅરૅબ્યો, ક્ષથ્રો-નફૅધ્રો
નઇર્‌યો-સઙ્હહે યજ઼તહે. ક્ષ્નઓથ્ર યસ્ના-
ઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ,
યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે. અથા

રતુશ આષાત્‌ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑા મ્રઑાત્.

યસનૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ, હુબૅરેતીમ્ચ ઉશ્‌ત બૅરેતીમ્ચ, વન્ત-બૅરેતીમચ આફ્રી-નામિ, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્-દાઑા. યેસ્ન્યો અહિ વહ્મ્યો, યેસ્ન્યો બુયાઑા વહ્મ્યો ન્માનાહુ મશ્યાકનાંમ. ઉશ્‌ત બુયાત્ અહ્માઇ નરે, યસ્-થ્વા બાધ ફ્રાયજાઇતે, અએસ્મો-ઝસ્તો, બરેસ્મો-ઝસ્તો, ગઑા-ઝસ્તો, હાવનો-ઝસ્તો.

દાઇત્યો અએસ્મે બુયાઑા, દાઇત્યો બઑાઇધિ બુયાઓ, દાઇત્યો પિથ્વે બુયાઑા, દાઇત્યો ઉપસયેને બુયાઑા. પૅરેનાયુશ્ હરેથ્રે બુયાઑા, દહ્માયુશ્ હરેથ્ર બુયાઑા, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑા.

સઑાચે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, મત્‌સઑાચે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, રઑાચહિ બુયે અહ્મ્ય

ન્માને, વક્ષથે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, દરૅઘમ-ચિત્ અઇપિ જરૂવાનૅમ, ઉપ સૂરાંમ્ ક્ષો-કૅરૅતીમ્, હુધ સૂરયાઓ વઙ્હુયાઓ ક્ષો-કૅરૅતોઇહ.

દાયાઓ મે આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મઝ્-દાઓ, આસુ ખાથ્રેમ, આસુ થ્રાઇતીમ્, આસુ જીતીમ્, પૅાઉરૂ ખાથ્રેમ, પૅાઉરૂ થ્રાઇતીમ્, પૅાઉરૂ જીતીમ્, મસ્તીમ્, સ્પાનો, ક્ષ્વિથ્રેમ હિજ્વાંમ્, ઉરૂને ઉષી, ખ્રતૂમ્ પસ્ચએત મસિત મજાઓન્તૅમ્, અપઇરી-આથ્રેમ, નઇર્યાંમ્ પસ્ચએત હાંમ્-વરૅતીમ્.

ઑરૅથ્વો-જંગામ્, અખ્ફ્ન્યાંમ્, થ્રિષુમ અસ્નાંમ્ચ ક્ષફ્નાંમ્ચ, આસીતો ગાતૂમ્, જઘાઉરૂમ, તુથ્રુષાંમ્ આસ્નામ્ ફ્રજન્તીમ્, કર્ષે-રાજામ્, વ્યાખ્નાંમ્, હામ્-રઓધાંમ્, હુપાંમ્, આંઝો-બુજીમ હુવીરાંમ્, યા મે ફ્રાધયાત્, ન્માનૅમ્ચ, વીસૅમ્ચ, જન્તૂમ્ચ, દખ્યૂમ્ચ, દઙ્હુ-સસ્તીમ્ચ.

દાયાઑ મે, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, યા મે અઙ્હત અક્સ્નાઑ-ઙ્હાઑ, નૂરૅમ્ચ યવએચતાઇતે, વહીશ્તૅમ્ અહૂમ્ અષવઑનાંમ, રઑચઙ્હૅમ વીસ્પો-ખ્વાથ્રૅમ, જજે-બુયે વઙ્હાઉચ મીજ્દે, વઙ્હાઉચ સ્રવહી, ઉરૂનએચ દરૅઘે હુવઙ્હે.

વીસ્પએઇબ્યો સસ્તીમ્ બરઇતિ, આતર્શ મજ્દાઑ અહુરહે, યએઇબ્યો અએમ્ હાંમ્-પચાઇતે, ક્ષાફ્નીમ્ચ સૂઇરી-મ્ચ, વીસ્પએઇબ્યો હ્ચ ઇજ્યેઇતે, હુબૅરૅતીમ્ચ, ઉશ્ત-બૅરૅતીમ્ચ, વન્ત-બૅરૅતીમ્ચ-સ્પિતમ.

વીસ્પનાંમ પર-ચરૅન્તાંમ્, આતર્શ જસ્ત આહિધય. ચીમ હખ હુપે બરઇતી, ફ્રચરૅથ્વાઑ અરૂમએષાઇઘે. આતરૅમ્ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે, તખ્મૅમ્ હન્તૅમ રથએસ્તારૅમ્. આઅત્ યેજિ-ષે અએમ્

બરઇતિ, અએરમેંમ વા અષય બરેતંમ્, બરેસ્મ વા અષય ફ્રસ્તરેતંમ્, ઉર્વરાંમ્ વા હુધાનઍપતાંમ, આ-હે પસ્ચએત ફ્રીનઇતિ, આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, ક્ષ્નૂતો અતિ્બરતો હુઘ્ધફ્રુમ.

ઉપ-થ્વા હક્ષોઇત્ ગેઉશ વાંથ્વ, ઉપ વીરનાંમ પાઉરૂતાસ. ઉપ-થ્વા વરેજ્વતચ મનો, વરેજ્વતિચ હક્ષોઇત અડ્ઉહ. ઉર્વાક્ષ્-અડ્ઉહ ગય જિ્વએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જ્વાહી. ઇમત્ આથ્રો આફ્રિવનંમ્, યો અહ્માઇ અએસમંમ બરઇતિ હિકૂશ, રઓચસ-પઇરિશ્તામ. અષહે વરેજ યઓજદાતાંમ્.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ્, મરૂદુમ્ સરૂદગાં, હુમા સરૂદગાં, હમ બા યશ્તે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની,

નેકી રસાંનાદ્ એદુન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઈર્યો ૨).

યરેનંગ્હચ વહુમેંગ્હચ, અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર, ખરેનઙ્હો સવઙ્હો મજ઼્દધાતહે, અઈર્યનાંમ્ ખરેનો મજ઼્દધાતનાંમ્. કાવયેહેચ ખ઼રેનઙ્હો મજ઼્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર, કવોઇશ્ હુઓસ્રવઙ્હહે, વરોઇશ્ હુઓસ્રવઙ્હહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ્ મજ઼્દધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોઇશ્ મજ઼્દધાતહે. કાવયેહેચ ખ઼રેનઙ્હો મજ઼્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ્ મજ઼્દધાતહે, કાવયેહેચ ખ઼રેનઙ્હો મજ઼્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએસ્તાર, યજ઼ત પોઉરૂ ખરેનઙ્હ, યજ઼ત પોઉરૂ-બએષજ. આથ્રો અહુરહે

મજ઼દાઓ પુથ્ર, મત્ વીસ્પએઇબ્યો આતૅ-
રૅબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ઼ઘ્રો નઇર્યો સઙ્હહે, યજ઼-
તહે. અષૅમ વોહૂ ૩).

અત્ તોઇ આતરૅમ્ અહુરા
અઓજોઙ્હ્વન્તૅમ્ અષા ઉસેમહી,
અસીશ્તૅમ્ એમવન્તૅમ્, સ્તોઇ-
રેપૅન્તૅમ્, ચિથ્રા અવઙ્હેમ્;
અત્ મજ઼દા, દ્બિશ્યન્તે, જ઼સ્તા-
ઇશ્તાઇશ્ દૅરૅસ્તા અએનઙ્હેમ્.

અષૅમ્ વોહૂ ૧). ☞ અહ્માઇ રએશ્ચ, હજ઼ઙ્રૅમ્, જસ મે અવઙ્હે મજ઼દ, કેર્ફે મોજ઼દ.

રોજ઼ નેક નાંમ, રોજ઼ પાક નાંમ, રોજ઼ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ઼ દાદારે ગેહાન દાંમાન. ક્ષનઓથ્ર અહુરહે

મઝ્દાઓ, નમસ્-તે આતર્શ મઝ્દાઓ અહુરહે, હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષેમ્ વોહૂ ૧) ગુરઝ ખરહે અવઝાયાદ.

(જો આતશ બેહરામના કેબ્લા નજદીકમાં પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ્ બેહરામ્ આદર્ ફરા.

(જો આદરાનના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ્ આદરાન્ આદર્ ફરા.

(જો આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ્ દાદગાહ્ આદર ફરા.

આદરાંન્ શાહ્ પીરોઝ્ગર્, આદર્ ગુશસ્પ, આદર્ ખોર્દાદ્, આદર્ બુર્ઝીન્ મેહર્ અવર્ આદરાંન્ ઓ આતશાંન્, કે ૫ દાદગાહ્ નેશાસ્ત્ એસ્તેદ્, ગુરઝ ખરેહ્ અવઝાયાદ્ મીનોકર્કો, અમાવંદ્ પીરોઝ્ગર્

અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીને વેહે માજ્દયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ્. હફ્ત્ કેશ્વર્ જમીન્ એદુન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું.)

દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે. અષઓને અષૅમ્ વૅાહૂ ૧). નૅમો ઉર્વઇરે વઙુહિ મજ્દધાતે અષઓને અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

(આતશની સનમુખ જોઇને સર
નમાવતાં ભણવું)

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. નૅમસૅ તે આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે, હુધાઓ મજિ-શ્ત યજત. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

(આતશ્ નીઆએશ્નો સાર)

દાદાર અહુરમજ્દને હું ખુશાલ કરૂં છું. બુલંદ આતશને હું નમું છું. આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહનો પ્રતાપ વધો! ઓ ખોદા તું મને પવિત્ર કર, નમનતાઈ, અશોઈ અને હીમતવાળું જોર તું મને આપ; બેહમન, અરદીબેહશ્ત, શેહરેવર અને અસ્પંદારમદની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભેટને હું વખાણું છું. અએ અહુરમજ્દના પુત્ર આતશ, તું જીવામ અને બરસમ સાથની ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે. આએ ઘરમાં તું હમેશાં બળતો રહેજે! ઓ અહુરમજદના આતશ, તું મને પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ, મોહટાઈ, ડહાપણ, તેજ જુબાન, અક્કલ અને હુશિયારી, ખડે પગે ઉભું રેહવાની શકિત, આઠ કલાકની પુરતી ઊંઘ, અને બીછાંના ઉપરથી સકારે ઉઠવાની આદત આપ.

અએ અહુરમજ્દના પુત્ર આતશ, તું મને એક ફરજંદની બક્ષેશ કર, કે જે પોષણ કરનારૂં, જાતી અક્કલનું, મીજલસમાં આદરમાન પામેલું, સારી ઈજ્જતવાળું, સંકટમાંથી છોડાવનારૂં, પેહલવાનના જેવું

બહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનદાનની આબરૂ વધારનારૂં તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરનારાઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે "ચાલતો દોસ્ત બેઠેલા દોસ્તને માટે શું ભેટ લાવે છે!" જે કોઈ શખ્સ આતશને માટે સુકકું અને સ્વચ્છ સુખડ લઈ જાય છે તેને તે આતશ દુઆ દે છે કે "તારે ત્યાં દોલત અને બહાદુર ફરજંદોનો વધારો થજો; તારૂં મન ચાલાક અને તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડજો, અને જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવજો !"

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહૂ વઇર્યો ૧); યથા અહૂ વઇર્યો પન્જ, ઍજ઼ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્ઑમ, ઍજ઼ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુઝ્ઝૂખ્ત દુઝ્વરૅશ્ત, ઍમ્ પ ગેથી મનીદ્, પીશ શુમા વેહાન; મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની તની,

રવાની ગ્રેથી મશ્યનુઆંની, ઓઓ અવાક્ષ પશેમાન, પ સે ગવશ્નની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો પ) અષૅમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ, વીદઐવો, અહુર-તકૅએષો, હાવનેએ અષ-ઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. (બીજી જે ગેહ હોય તે પઢે) સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુમાથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ, યથા અહૂ વઇર્યો ૧).

(કરદો ૧ લો) ફ્રરાજ સતાયમ, હરૂ-વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હૂવૅરશ્ત, પ મનશ્નૅ

ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ, અવાજ સતાયમ, હુર-
વેસ્પ હુશ્મત હુજઊખ્ત હુજવર્શ્ત, ઍજ
મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવરગીરશ્ની
દહેહોમ્, હરવેસ્પ હુમત હુખ્ત હુવર્શ્ત, પ
મનશ્નૅ ગવશ્નૅ, કુનશ્નૅ, કુ કૅરફે કુનમ.
બહેલશ્ની દહેહોમ, હરવેસ્પ હુશ્મત
હુજઊખ્ત હુજવર્શ્ત. એજ મનશ્નૅ
ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ, કુ ગુનાહ નકુનમ.
ફ્રાજ ઓએ શુમા રાદહોમ, કે અમેશા-
સ્પંદ હેદ, યજશ્નૅ, ઓ ન્યાયશ્નૅ ફ્રાજ
પ મનશ્નૅ, ફ્રાજ પ ગવશ્નૅ, ફ્રાજ પ
કુનશ્નૅ, ફ્રાજ પ અહો ફ્રાજ પ તન, ફ્રાજ
પ આંનેચ ઇન ખેશ જાંનૂ તનો જાન નામ્
રવાન. બુન બર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત,
પ ખેશીએ યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ
યજદાંન દાશ્તન અએ બહાદ કુ અગર
તશ ઍજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા
બઆવાયદ દાદન બદેહમ. સતાયમ

અપહી પહેલુમ્, નઉનમ્ દેવાંમ. ૫ નેકીએ દાદાર્ અહુરમજ્દ સેપાસ્દાર્-હોમ. ૫ પેત્યાર્ અનાઇ ઍજ્ ગનામીનો અવર્ મદ્, ઉમેદ રસ્તાખીજ્રા, પદ્શ-ખોરસંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ્. દીને અહુર-મજ્દ, દાદે જરથુશ્ત, રસ્તએ ફ્રાર્ન, કર્દે પોઇર્યોદકેશાન્ ૫ દસ્તુર્-દાર્હોમ્ આં જાદેરા ઍજ્ ગુનાહ્ ૫ પતેત્ હોમ, ૫ પતેત્ હોમ, ઍજ્ ગુનાહ્.

(કરદા ૨ જો) કે મર્દુમાન્ ઓ બુન્, શાયદ્ બુદન્, યાઓ મન ઓ બુન્ બુદ્ એસ્તેદ્. પેશ્ ઓએ ચેહર્ અંદા, પસ્ ઓએ ચેહર્પેશ્, યદ્શાન્ અંદર્ જસ્ત્ એસ્તેદ્, ઍજ્ સે સ્રઓષો-ચર્નાંમ ગુનાહ્, ઍજ્ આંન્ નીતૂમ ગુનાહ્, અંદા હજારાંન્ હજાર્ મર્ગર્જાન, અંદા ચંદ્ એઓશ્ હક્ત શાયદ્ બુદન્, પનાંમે ચેશ્ત્, હરવે-

રષ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજ્જૂવરૂશ્ત, મૅમ પશએ કસાંનૂરા, યાઍા કસાંનૂ પશએ મનૂરા, યાઍા ગુનાહકારી પ મનરા કસો ગુનાહ ઓ બુન્ બુદ એસ્તેદ, ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઍાખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ્; પ પતેત હોમ્ ઍજ ગુનાહ.

(કરદા ૭ જો) ઇન અંદ આખો પાચે ગુનાહ નાંમ્. ચુન્ હનૂદરખ્ત, મેદ્રયોસાસ્ત, અંદરજફૂરમાનૂ, બઍાદ્રયોજદ, કાઇ-દ્રયોજદ, આગૅરૅફ્ત ગુનાહ, અવા વર-શત ગુનાહ, અરૅદુશ ગુનાહ, ખરૅ ગુનાહ, બાજાએ ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલ-ગાન્ ગુનાહ, મર્ગરજાન્ ગુનાહ, અવસોશ ગેરાન્ ગુનાહ, જેહે મર્જ ગુનાહ, દશ્તાન્ મર્જ ગુનાહ, કુન્ મર્જ ગુનાહ, અવારૂન્ મર્જશ્ની, શૅાએથ ગુનાહ સેશ્ની, ગુનાહે

રવાંની, ગુનાહ હમીમાલાંન્, ગુનાહચો-પુલ્-શહોદ, વક્ષે વખ્શાંન્ વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ ઍજ઼ ગુનાહ, અવરૅ આખો ગુનાહ; કો મદુર્મ્ ઓ બુન્ શાયદ બુદન્, ગજસ્તેહ ગનામીનો દરૂવંદ પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજ઼દ ફ્રાજ઼ કરૂનીદ. અહુરમજ઼દ ખોદાએ, ગુનાહ અંદરૂ દીન્ પેદા બેકરૂદ, ગોહાને પોઉરૂયોદકેશાંન્, ગુનાહ દારતૅહ એસ્તેદ. મનશ્ની પીશે દાદાર્ અહુરમજ઼દ, મીનોયાંન્ ગેથ્યાંન્ મેહસ્ત્, પીશે અમૅશા-સ્પંદાન્, પીશે મેહેર્ સરોશ્ રશ્ને, પીશે આતશ્ બરૂસમ હોમ, પીશે દીન્ રવાંને એશ્, પીશે રદ દસ્તુરે દીની, પીશે આએ ગવેહ મદ એસ્તેદ, ઍજ઼ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની આ રવાંની ગેથી આ મીનાઆંની, આખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત હોમ્ ઍજ઼ ગુનાહ.

(કરદા ૪ થો) અંદર પેદ માદ, ઓહુ ઓશાદ જનઓ ફરજંદ, શોઓ સાલાર, ઓશ નજદીક, હમગેહાંનીઆન્, હમખાસ્તગાન્, હમસાએગાંન્, હમશેહરીઆંન, પ દરમાનીઆં જસ્ત પ હર અદાદીહા ચુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ્, ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑઓ અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ; પ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદા ૫ મો) હેહેર્ નસા ખુરશ્ની, હેહેર્ નસા જોએશ્ની, હેહેર્ નસા ઑઓ આવ્ ઓ આતશ્ બોરદન્, યા આવ્ ઓ આતશ્ હેહેર્ નસા બોરદન્, અવસ્તા પચ મનશ્ની ન ગોફતન્, મોએ નાખુન્ દંદાન્ ફરેશ્, દસ્તે શવીન, ઓ અવરૅ હરચે પદર હેહેર્ નસા, ચુન્ મન્ અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ્, ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની

કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનો-આંની, ઓએ અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ; ૫ પતેત્ હોમ્ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કાંમે દાદાર્ અહુરમજદ બુદ, ઓએમ આવાયસ્ત્ મનીદન્, ઓએમ ન મનીદ; ઓએમ્ આવાયસ્ત્ ગુફ્તન્ ઓએમ્ ન ગુફ્ત; ઓએમ્ આવાયસ્ત્ કરદન્ ઓએમ્ ન કરદ; ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑએ અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ; ૫ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે આહેરેમન બુદ, ઑએમ્ ન આવાયસ્ત્ મનીદન્, ઑએમ મનીદ; ઑએમ્ ન આવાયસ્ત્ ગુફ્તન્, ઑએમ ગુફ્ત; ઑએમ ન આવાયસ્ત કરદન્,

ઑઍમ કરૂદ; ઍજ આંન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૮ મો) ઍજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મરગરજાંન્, હર આઇન્ ફેરેદ માન્દ, હર આઇન્ માનીદ, હર આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઑઍમ્ અંદર અહુરમજદ, મરદુમ, મરદુમ, સરદગાંન્ જસ્ત્ પ પતેત્ હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ હર આઇન્ મરગરજાંન્ હર આઇન્ ફેરેદ માન્દ, હરઆઇન્ માનીદ, હર આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઑઍમ્ અંદર આહમન્, ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સરદગાન્ જસત્ પ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હરૂઆઇન્ ગુનાહ હર આઇન્ મરૂગરૂજાંન, હર આઇન ફરૂદ માન્દ, હર આઇન્ માનીદ, હર આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઑઍેમ્ અંદર્ અરૂદીબેહશ્ત, આતશ, આતશ સરૂદગાંન્ જસ્ત ૫ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન હરૂઆઇન્ ગુનાહ હર-આઇન્ મરૂગરૂજાંન, હર આઇન્ ફરૂદ માન્દ, હર આઇન્ માનીદ, હર આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઑઍેમ્ અંદર્ શેહેરેવરૂ, અયોખ્શસ્ત, અયોખ્શસ્ત સરૂદગાંન્ જસ્ત ૫ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન્ મરૂગરૂજાંન્, હર આઇન્ ફરૂદ માન્દ, હર આઇન્ માનીદ, હર આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઑઍેમ અંદર સપેન્દારમદ, જમીન્ જમીન્ સરૂદગાન્ જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

ઍજ હુમોહ્નન્ હર આહ્નન્ ગુનાહ, હર આહ્નન્ મરગરજાંન્, હર આઇન્ ફેરેદ માંન્દ, હર આહ્નન્ માનીદ, હર આહ્નન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઑઍમ્ અંદર ખોરદાદ આવ્, આવ્ તોખ્મગાંન્ જસ્ત્, પ પતેત્ હોમ.

ઍજ હુમોહ્નન્ હર આહ્નન્ ગુનાહ હર આહ્નન્ મરગરજાંન્, હર આહ્નન્ ફેરેદ માંન્દ, હર આઇન્ માનીદ, હર આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઑઍમ અંદર અમરદાદ ઉરવર, ઉરવર સરદેગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ્.

ઍજ હુમોહ્નન્ હર આહ્નન્ ગુનાહ, હર આહ્નન્ મરગરજાંન, હર આહ્નન્ ફેરેદ માંન્દ, હર આહ્નન્ માનીદ, હર આહ્નન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઑઍમ્ અંદર દામે અહુર-મજદ જસ્ત્, ચુન સતર્, માહ ઓ ખોર-

શેદ્, આતશે ઓહરમજ્દ સોઝા, સગ્, વએ, ઓસ્પંદ પંજ આઠન્, ઓ અવરે ગવેહે દેહેશ્નાંન્, ઇન્ અહુરમઝ્દ ખેશ, ચુન્ અંદર્ગ જમીન્ ઓ આસ્માન્ ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્ હોમ, અઁઝ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ અઁઝ ગુનાહ્.

(કરદા ૯ મો) સતર્-શેકશ્ની, ખ્એતુદથ્ વસોવશ્ની, દુદ્એ વેહાંન્ વસોવશ્ની, ગાહા-મબાર્, ફ્રરવર્દ્યાંન્, હોમ દરૂન્, હોશ્ ફ્રીહ્ યઝદાંન નેહાદ્ ઓ પદીરફ્ત્, રપિથ્વેન્ ફ્રદૂમ્, રોઝે વદર્દેગાંન્, ચુન્ મન્ આવા-યસ્ત્ યશ્તન્, અઁઓએમ ન યશ્ત્. અઁઝ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની,

ઍઁાખે અવાખ્શ પશેમાનૂ, પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમૂ ઍઝ ગુનાહ.

(કરદેહ ૧૦ મો) અવરૂમનશ્ની, તરૂમનશ્ની, આઝૂરી, પંદી, ખશ્મઘની, અર્શ્ઘની, વદ્ચશ્મી, સૂર્ચશ્મી, વદ્નગીરશ્ની. ખોરૂદફ્નગીરશ્ની, નગીશાઇ, પંદી, ખુદ્શાહી, અસ્ગ્રેહાંની સપોઝગારી, વરૂની, ગુમાની, આશ્મોઇ, જોરૂગવાહી, દરોગ્દાવરી, ઓઝ્દીસ્તૂ પરસ્તી, કોશાદ્ દવારશ્ની, બરૂહેને દવારશ્ની, અવેમોગ્–દવારશ્ની, દરાંયાંન્ જોઅશ્ની, દરાંયાંનૂ ખોરશ્ની, દૂઝ્દી ગદહી, જહી જાદુઇ, જાદુપરસ્તિ, રેસ્પી, રેસ્પીબારૂગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીન્મોઇ, ઓ અવરે હરૂ આઇન્ ગુનાહ, ઓ પ ઇન્ પતેતી હાશ્મોરૂદ, આંન ન હાશ્મોરૂદ, આંન્ દાંનેસ્ત, આંન્ ન દાંનેસ્ત. આંન્ અંગર્દ, આંન્ ન અંગર્દ, સ્રઓશાહા વેરેઝ્યા, પીશ

૨૬ દસ્તૂરે દીની આવાયસ્ત્ ગરજીદન્, ઑઍમ્ ન ગરૂજીદ ઑજ આંન્ ગુનાહ, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેથી ઓ મીનો-આંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ ઑજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર્ કસાંન્ પતેતી પદીરફ્તેહ હોમ્, ઓઍમ ન કરૂદેહ-હોમ્, ઇશાંન્ રવાંન્રા, દુશ્ખારી મદ્, યદ્શાંન્ જાદેહરા, હર્ યક્ જીદ જીદરા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રૂવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશે-માન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ ઑજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન્ દીન્ દસ્તુર એસ્ત-હોમ, ઇન્ અહુરમજદ જરથોશ્ત્ ચાશ્ત્, જરથોશ્ત્ ઑઍ ગુશ્તાસ્પ્. પ

પેવંદ આદરૂઆદ્દ મારાસ્પંદાંન્ મદ્દ. પદશ પસાખ્ત કરૂદ્દ બોખ્ત. અશાહી વેહ રવાંને હુશારમૂરા આવાયશ્નીતરૂ વેહશ્ની હોમ.

૫ જીવંદીએ જાન્ આસ્તૂઆંન્ હોમ્ હુમત ૫ મનશ્નૅ, આસ્તૂઆંન્ હોમ હુખ્ત ૫ ગવશ્નૅ, આસ્તૂઆંન્ હોમ હુવ્રશ્ત ૫ કુનશ્નૅ, આસ્તૂઆંન્ હોમ્ ૫ ગવહુ દીને માઝદયસ્નાંન્, હુમા કૅરૂફૅહા હુમદાસ્તાન્ હોમ્, ઍઝ હમા ગુનાહીઆ જુદ્દદાસ્તાન્ હોમ. ૫ નેકી સેપાસદારૂ હોમ; ઍઝ અનાઇ ખોરૂસંદ હોમ્. પૂલ પાદ્દફ્રાહ, બંદ દરોશ, તોજશ્ને તાવાંન્ દીન્ પાદ્દ ફ્રાહે સે શબ્ પંજાહ હફ્ત સાલ્, પદશ્ ખોરસંદ હમદાસ્તાંન્ હોમ્. ઍાએમ કરૂદે હોમ્ ઇન્ પતેતી, ગુઝર્ગ ઉમેરે કૅરૂફૅહરા, ગૅરાંન્ બીમે દોઝખૂરા, અશાહી વેહ રવાન્ હુશારમૂરા, ૫ ઇન્ મનશ્ને કરૂદે હોમ્. હુ કાર કૅરૂફૅહ મન્ અંદા નૂ કર્દ, આંચે નૂ કુનમ, હુમા

એસ્તશને કેરૂફેહશ, ગુજાશ્ને ગુનાહ્શ, બોખ્તં રવાંનશ. અગર માન્દે બહોદ, કુ ગુનાહે મન તોખ્ત ન બહોદ. પાદ ફ્રાહે સે શબ્ આંનહીઆ પહશ બોરસંદ, હુમદાસ્તાંન હોમ.

હુમેં ફ્રમાએમ અષેમ વોહુ બેગુદીર-શ્ની, પતેતી પીશ એજ બેગુદીરશ્ની. પસ ગુદરૂદહુ મન, મન જાદેહ્શ એજ ગુનાહ, પ પતેત બહોદ. સેદોશ ગેથાફ્રીદ ફ્ર-માયદ. ફ્રમુદાર ખાહેશ્ની હુમ્દાસ્તાંન્ હોમ્, અહુરમજદ બેશ હોમ, અહુર-મજદ દહ્માનં કુનમ, અશાહી સતાએમ્.

ઓઆએમ્ ગીરફ્તેહહોમ હરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હુરૂશ્ત, પ મનશ્નં ગવશ્નં કુનશ્નં; બહેલશ્ની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્હ્ખ્ત દુજવરૂશ્ત, એજ મનશ્નં ગવ-શ્નં કુનશ્નં. ઓઆએમ ગીરફ્તં-હોમ્ હુરૂ-

વેસ્પ હુમત હુખ્ત હુવ્રશ્ત, પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. બહેલશની દહેમ્ હરુવેસ્પ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, ઍજ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. ઑએમ ગીરફ્તૅહ હોમ્, હરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હુવ્રશ્ત, પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. બહેલશ્ની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, ઍજ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. ઑએમ ગીરફ્તૅહ હોમ્. હરૂવેસ્પ રાહે રાસ્તી ફ્રારૂન્; બેહેલશ્ની દહોમ હરૂવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન્, ઘના શીકસ્ત્, અહુરમજદ બેહ અવજૂન્ સતઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વૂર્શ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વખ્ધ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્ત્વોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વૂર્શ્તાચા, પઇતિરિચ્યા દઇથે,

વીસ્પા દુશ્મતાચા, દુઝૂખ્તાચા દુજવર્-શતાચા. ફ્રૅરા વે શાહી અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમ્ચા, વહ્મૅમ્ચા ફ્રૅરા મનઙ્હા ફ્રૅરા વચઙ્હા, ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અઙ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્ખ્યાઍા ઉશ્તનૅમ. સ્તઑમી અષૅમ્. અષૅમ વૉહૂ ૧).

યથા અહૂ વઇર્યો ૨૧), અષૅમ્ વૉહૂ ૧૨). યથા અહૂ વઇર્યો ૨). યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ, અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ. સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથહે, દરૂષિ-દ્રઑશ્ આહૂઇરૂયેહે. અષૅમ વૉહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ,-હ્જઙ્રૅમ,-જસ મે અવઙ્હે મજ્દ, કૅરૂફે મોઝ્દ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર)

સઘળા ભલા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણ કરૂં છું તથા તેઓને હું અખતીઆર કરૂં છું

અને સઘળા બુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિક્કારૂં છું તથા તજી દેઉં છું. મારી પાસે જેગી કાંઈ દોલત અને પુંજી છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગરજો મારાં રવાનના ફાયદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માબાપ, ભાઈ, બેન, સગાં, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોબા કરીને દુર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર અહુરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક એહરેમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરૂં છું.

ઓ ખોદા તારી ભલી પેદાયશોના કોઈબી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુખ દીધું હોય તથા માણુસજાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માફી માગું છું, બધી જાતના

ગુનાહો જેવા કે જુઠાઈ, ચોરી, જુલ્લમાત, કોઈની મશ્કરી, અદેખાઈ, લોભ, જુઠું અથરામણુ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુશ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજ ધરીયા વગર ખાનું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમોનો જો કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો ફરૂં છું.

જે દીન દાદાર અહુરમજદે અશો જરથોશ્તને શિખવી, અશો જરથોશ્તે કએ ગુશતાસ્પને શિખવી તથા જે દીનને આદરબાદ મારાસ્પંદે પાછી સજીવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો (અવસ્તા ભાષામાં).

નાઇસ્મી દએવો, ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો અહુર-ત્કએષો, સ્તઑતા અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, યશતા અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. અહુરાઇ મજ્દાઇ વંઘુવે વાહુમઇતે, વીસ્પા વોહુ ચિનહ્મી, અષાઉને રએવઇતે ખરેનંઘુઉહુઇતે. યા જી

ચીચા વહિશ્તા; યેઙ્‌હે ગાઉશ, યેઙ્‌હે અષેમ્, યેઙ્‌હે રઓચાઓ, રેઙ્‌હે રઓચેભીશ્, રોઇથ્વેન્ ખ્વાથ્રા.

સ્પેન્તાંમ્ આરમઇતીમ વઙ્‌ઉહીમ વરેને, હા મોઇ અસ્તુ. ઉસ્ ગેઉશ્ સ્તુયે, તાયાચ્ચા હઝઙ્‌હચ્ચા, ઉસ્ મઝ્દયસ્નનાંમ્ વીસાંમ, જ઼્યાનયચ્ચા વીવાપત્ચા.

ફ્રા મનઓઇબ્યો રાઓઙ્‌હે, વસે-યાઇતીમ્ વસે-ષઇતીમ્, યાઓશ્ ઉપઇરી આય ઝ્‌માં ગઓબીશ્ ષ્યેન્તી. નેમઙ્‌હા અષાઇ ઉઝ્દાતા, પઇતી અવત્ સ્તુયે, નોઇત્ અહ્માત્ આઝ્યાઓનીમ, નોઇત્ વીવાપેમ, ક્ષ્તા માઝ્દયસ્નીશ્ અઓઇ વીસો, નોઇત્ અસ્તો, નોઇત્ ઉશ્તાનહે ચિન્માની.

વી દએવાએઇશ્ અઘાઇશ્, અવઙ્‌હુશ્, અન રેતાએઇશ્, અકો-દાભીશ્ સરેમ મ્રુયે; હાતાંમ્ દ્રઓજિશ્તાઇશ્, હાતાંમ્ પઓ-

પિશતાઇશ, હાતાંમ અવહુર્તમાઇશ. વી દએવાઇશ વી દએવવતબીશ, વી યાતુશ વી યાતુમતબીશ, વી કહ્યાચીત હાતાંમ આતરાઇશ, વી મનેબીશ, વી વચેબીશ, વી શ્યઓથનાઇશ; વી ચિથ્રાઇશ. વી જી અના સર્મ શ્રુયે, યથના દ્રંગ્વાતા રાંખ્ષયન્તા.

અથા અથા ચોઇત અહુરે મઝદાઓ જરથુશ્ત્રેમ, અધા ક્ષયએતા. વીસ્પએષૂ ફ્રેરુનએષૂ, વીસ્પએષૂ હનૂજમનએષૂ, યાઇશ અપૅરૅસયતૅમ મઝદાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા.

અથા અથા ચોઇત જરથુશ્ત્રો, દએવાઇશ સર્મ વ્યામ્રુવીતા વીસ્પએષૂ ફ્રેરુનએષૂ, વીસ્પએષૂ હનૂજમનએષૂ. યાઇશ અપૅરૅસયતૅમ મઝદાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા; અથા અર્જૅમચીત્ યો મઝદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, દએવાઇશ સર્મ વીમ્રુયે. યથા અનાઇશ વ્યમ્રુવીતા યે અષવા જરથુશ્ત્રો.

યાવરનાઑ આપો. યાવરનાઑ ઉર્વ-રાઑ, યાવરના ગાઉશ્ હુદાઑ, યાવરનો અહુરો મજ્દાઑ, યે ગાંમ્ દદા, યે નરૅમ અષવનૅમ; યાવરનો અસ્ જરથુશ્ત્રો, યાવરનો કવા વીશ્તાસ્પો, યાવરના ફ્રષઑશ્ત્રા જામાસ્પા; યાવરનો કસ્ચીત્ સઓષ્યન્તાંમ્, હુઇથ્યા-વરૅજાંમ્ અષઑનાંમ, તા વરૅનાચા ત્કએષાચા.

મજ્દયસ્નો અહ્મી મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્, ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ શ્યઑથનૅમ, આસ્તુયે દએનાંમ વઙ્‌ઉહીમ્ માજદયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઑખેધ્રાંમ, નિધાસ્નઇથીશૅમ, ખ્વએત્વદથાંમ્ અષઑનીમ યા હાઇતિનામચા બૂષ્યેઇન્તિનાંમચા, મજિશ્તાચા વહિશ્તાચા સ્રએશ્તાચા, યા આહૂ-

ઇરિશ જરથુશ્ત્રિશ; અહુરાઇ મઝ્દાઇ વીસ્પા વૉહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઑ માઝ્દયસ્નોઇશ આસ્તુઇતિશ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજદયસ્ની છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું.

દરેક કામમાં સભ્યતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું. મારા જાતભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સત્તા હું કબુલ રાખતો નથી. ગલીચાઇ અને અસ્વચ્છતાને ધીક્કારૂં છું. અશો જરથોશ્તને મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

દાદાર અહુરમજદ, પેગમ્બર જરથોશ્ત, શાહ ગુશ્તાસ્પ, ફરશોસ્ત્ર અને જામાસ્પ તથા બીજા એવાજ સાચા માણસોને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણ કરૂં છું. મજદયસ્ની દીન ઉપર ઉશાતવાર છું

કારણ કે એ મજદયસ્ની દીન બીજી સઘળી દીનો કરતાં શ્રેષ્ટ છે. પાક ખોદાએ આપણાં ભલાંને કાજે એ દીન અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ.

દીનનો કલમો (પાજંદ જબાનમાં).

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશ્ગરે મેહેરૂબાંન. રઝિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ, મઝદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, હ્વએન-યાઓ વરહુયાઓ માઝદયસ્નોઇશ, દીન બેહ રાસ્ત વ દરોસ્ત, ખોદાએ બર ખલ્ક ફીરસ્તાદેહ ઇન હસ્ત, કે ઝરતોશ્ત આવોર્દેહ હસ્ત, દીન દીને ઝરતોશ્ત, દીને અહુરમ-ઝદ, દાદે ઝરતોશ્ત સ્પિતમાન. અષઓને અષૅમ વોહૂ ૧). (ત્રણ વાર પઢવું.)

(પાજંદ જબાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદયસ્ની દીન કે જે એકલા અહુરમજદની પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાંણ હોજો, એ

૧૦

ભલી અને સાચી દીન ખોદાએ લોકોનાં ભલાંને માટે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા જરથોસ્તી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમશ્કાર ચેરાગ્નો.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરએ મજ઼્દાઑ. અશેંમ્ વોહૂ ૧); ૫ નામે યજ઼્દાંન્ અહુરમજ઼્દ ખોદાએ અવજ઼ૂની, ગ્ર્જે ખોરેહ્ અવજ઼ા-યાદ્; આતશ્ દાદ્ગાહ્ આદર્ ફ્રા. ઑજ઼્ હમા ગુનાહ્, પતેત્ પશેમાનૂઓમ, ઑજ઼્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત, દુજ઼ૂખ્ત, દુજ઼્વરેશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઉએમ ગુફ્ત, ઉએમ્ કર્દ, ઉએમ્ જસ્ત, ઉએમ્ બુન્ બુદ્ ઑસ્તેદ્. ઑજાન્ ગુનાહ્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની, ગેતી ઓ મીનો-આંની, ઑખેઅવાખ્શ્ પશેમાનં ૫ સે ગવ-

૨ની ૫ પતેત્ હોમ્. (સર ઝોંકાવતાં ભણવું) ☞ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઑ નૅમસ઼્-તે આતર્શ મજ઼્દાઑ અહુરહે હુધાઑ મજ઼િ-શ્ત યજ઼ત. અષૅમ્ વૉહૂ ૧) ☞ (ત્રણ વાર પઢવું) અહ્માઇ રએશ્ચ, બજ઼ ્રેમ્, જસ મે અવઙ્હે મજ઼્દ. કૅરફે મોજ઼્દ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદાર અહુરમજ઼દને ખુશાલ કરૂં છું, અહુરમજ઼દના આતશને હું નમન કરૂં છું અને તમામ ગુનાહથી પસ્તાવો કરૂં છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજ઼દે, બક્ષ઼ાયન્દેહ બક્ષાયશ્ગરે મેહરૂબાન્. અહુરમજ઼્દ ખોદાએ, ઇથા આત્ યજ઼મઇદે અહુરૅમ્ મજ઼્દાંમ્, યે ગાંમ્ચા અષૅમ્ચા દાત્, અપશ્ચા દાત્ ઉર્વરાઓશ્ચા

વહ્ઉહીશ્, રઍાચાઍાસ્ચા દાત, બૂમીમૂચા વીસ્પાચા વૅાહૂ. અષૅમ્ વૅાહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીયામત ખાણું મને મલ્યું છે તે માટે દાદાર અહુરમજદનાં હું શુકરાનાં કરૂં છું. જેણે અનાજ, પાણી વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારૂં ઉત્પન્ન કીધું; જે માટે આએ જગાએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી (અવસ્તા ભાષામા).

તાઍા અહિ ન્માને જમ્યારૅશ, યાઍા અષઍાનાંમ્ ક્ષ્નૂતસ્ચ, અપયસ્ચ, વ્યાદદ-બિશ્ચ, પઇતિ-જન્તયસ્ચ; ઉસ્ નૂ અહ્હાઇ વીસે જમ્યાત્ અષૅમૂચ. ક્ષથ્રૅમૂચ, સવસ્ચ, ખ્રૅનસ્ચ, ખ્રાથ્રૅમ્ચ. દરૅઘો-ક્રતમથ્વૅમ્ચ અહ્હાઍા દએનયાઍા યત્ આહુરોઇશ્ જરથુશ્ત્રોઇશ્. અસિરત-નૂ અહ્હત્ હચ વીસત્ ગાઉશ્ બુયાત્; અસિરતૅમ્ અષૅમ્,

અસિશ્તેંમ્ નર્શં અષઑનો અઑજો, અસિશ્તો આહૂઇરિશ્ તકએષે. જમ્યાંનૂ ઇથ અષાઉનાંમ વઙ્ઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પેન્તાઑ ફ્રવષયો, અષોઇશ્ બએષજ હુચિ-શ્નાઑ જૅમ-ક્રથ્‌ઙ્‌હ દાનુ-દ્રાજઙ્‌હ. હુવરૅ-બરૅજઙ્‌હ; ઇશ્તેએ વઙ્‌હુઙ્‌હાંમ્, પઇરિતા-તેએ આતરનાંમ, ફ્રષ-વક્ષ્યાઇ રયાંમ્ચ ખરૅનઙ્‌હાંમ્ચ.

વઇનીત્ અહિ ન્માને સ્રઑષો અસ્રુ-શ્તીમ, આક્ષ્તિશ્ અનાક્ષ્તીમ્, રાઇતિશ્ અરાઇતીમ્, આર્મઇતિશ્ તરો-મઇતીમ્, અર્ષુખ્ધો વાશ્ મિથ્ઑખ્તૅમ વાચિમ્ અષ-દ્રુજેમ્. યથ અહુમ્ચ અમેષાઑ સ્પૅન્ત અઑષાંચ અખ્યાધ પઇતિષાંન્ વઙ્હુશ્ યસ્નાંસ્ચ વહ્માસ્ચ, વોહુ યસ્નૅમ્ચ વહૅમ્ચ, હુબૅરૅતીમ્ચ, ઉશ્ત-બૅતીમ્ચ, વન્ત-બૅરૅ-તીમ્ચ. આ-દરૅઘાત્ ખાખ્રઇચ્યાત્. મા યવે

ઇમત્ ન્માનૅમ ષ્પાથ્રવત્ ખરૅનો ફ્જહીત્;
મા ષ્પાથ્રવઽતિ ઇશિરશ્, મા ષ્પાથ્રવઽતિ
આસ્ન ફ્જન્તિશ્; ષ્પાથ્રો હિસ્યેહે પઽતિ
અપોઽરચ વઽહુયાઓ દરૅઘૅમ હુષ્મ.

(અવસ્તા ભાષાની દોઆ તંદરોસ્તીનો સાર.)

આ ઘર અને ખાન્દાનમાં ખુશનુદી, આશીર્વાદ, રાસ્તી, હુકુમત, આબાદી કીર્તી તથા સુખાકારી ઉત્પન્ન થાઓ! અશો લોકોનાં ભલાં ફરોહરો અશોઈના બળવાન ઉપાયો પોતાની સાથે આ મુકામમાં લાવો! ભલાઈનો વધારો થાઓ અને બદી નાબુદ થાઓ! આ ઘર તાબેદારી, સખાવત, સભ્યતા અને સચ્ચાઈનાં સદગુણોથી ભરપુર બનો કે જેથી સારી યજશ્ને, તંદરોસ્તી, દોસ્તી વિગેરેની ફરેસ્તાઓની ભેટોથી તેમજ આસાનીવાળું સુખ અને જાતી અક્કલવાલાં ફરઝંદોથી આ કુટુંબ લાંબો વખત સુધી સુખી અને આબાદ રહે!

દોઆ તંદરોસ્તી (પાજંદ જબાનમાં).

બ નાંમે યજદે, બક્ષાયન્દેહ, બક્ષાયશગરે મેહરબાંન. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

તન-દરોસ્તી દેરજીવશની આવાયદ; ખોરેહ અંઘદ અષહીદાર; યજદાંને મીનોયાંન, યજદાંને ગેતીયાંન, હફ્ત અમેશાસ્પંદાંન, મ્યજદ રોશન હમ બેરસાદ. ઇન દોઆયાંન બાદ, ઇન ખુઆહાંન બાદ, હમે અન્દર કસાંનરા, જરથુશતી દીન શાદ બાદ; અશોહૂન બાદ. યા બારી ખોદા! ખોદાવંદ આલમરા, હમા અનજુમનરા (ફલાંનરા) (આ જગોએ જે જીવતાં માણસોની નૈયતે ભણે તેઓનું નામ લેવું) બા ફરજન્દાન, હજાર સાલ દેર બેદાર, શાદ બેદાર, તનદરોસ્ત બેદાર; અશોહુન બેદાર. બર સરે અરજાન્યાંન સાલહાએ બીસ્યાર વ કરન-

હુઆએ બીશુમાર્, બાકી ઓ પાયન્દેહ્ દાદ્, સદ્ હજારાન્ હજાર્ આફ્રીન્ બાદ્, સાલ્ ખોજસ્તેહ્ બાદ્; રોજ્ ફરૂરોખ્ બાદ્, માહ્ મુબારક્ બાદ્. ચંદ્ સાલ્, ચંદ્ રોજ્, ચંદ્ માહ્, બીસ્યાર્ સાલ્ અર્જાનીદાર્, યજશ્નં ઓ ન્યાએશ્નં, ઓ રાદી ઓ જોર્ બરશ્નં. અશોહીદાર અવર્ હમા કારો કેર્ફેહા; તન્-દરોસ્તી બાદ્, નેકી બાદ્, ખૂબ્ બાદ્, અએ-દૂન્ બાદ્, અએદૂન્ તરજ્ બાદ્; પ યજદાંન્ વ અમેંશાસ્પન્દાંન્ કાંમે બાદ્.

ધનવાન્, પુત્રવાન્, આયુશ્વાન્, લક્ષ્મી-વાન્, વૃદ્ધાવાન્, રોજીવાન્, શુક્રાંના દાદાર્ યેક્ દીન્ યેક્, જરથુશ્ત્ર બર્ હક્, બેશક્ બેગુમાન્ હોમ્ પાક્ દીન મજ્દયસ્ની જરથુશ્ત્-રિપતમાન્. અશેમ્ વોહૂ ૧).

(પાજંદ જબાનની દોઆ તંદરોસ્તીનો સાર.)

એ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાથની લાંબી જીંદગી આપ, એ યજદ અને અમશાસ્પંદો તમારાથી હું

પવિત્રાઈ અને સચ્ચાઈ મેળવું; માજદયશ્નની દીનની આબાદી અને ચઢતી કળા હોજો. ઓ ખોદા મારા ટોળાના લોકને તથા અમારા રાજકર્તાને સદા કાયમ, ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ બખ્તાવર થાઓ. લાંબી મુદત સુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે ત્યાં ધન, દોલત આયુશ અને પુત્રની વૃધ્ધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોશ્તી દીન ઉપરનું અમારૂં એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે બંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નાંમ.

૧ દાદાર્ અહુરમજ્દ.
૨ બેહમન્ અમશાસ્પંદ.
૩ અર્દીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ.
૪ શેહરીવર્ અમશાસ્પંદ.
૫ અસ્પંદાર્મદ્ અમશાસ્પંદ.
૬ ખોર્દાદ્ અમશાસ્પંદ.

૭ અમરૂદાદ અમશાસ્પંદ.
૮ દએ-પ-આદર દાદાર.
૯ આદર યજદ.
૧૦ આવાં યજદ.
૧૧ ખુરશીદ યજદ.
૧૨ માહ યજદ.
૧૩ તેશતર તીર.
૧૪ ગોશ યજદ.
૧૫ દએ-પ-મેહેર દાદાર.
૧૬ મેહેર યજદ.
૧૭ સરોશ યજદ.
૧૮ રશ્નને રાસ્ત યજદ.
૧૯ ફરરોખ ફેરવરદીન.
૨૦ બેહેરાંમ યજદ.
૨૧ મીનો રાંમ.
૨૨ ગવાદ યજદ.
૨૩ દએ-પ-દીન દાદાર.
૨૪ દીન યજદ.

૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
૨૬ આશતાદ યજદ.
૨૭ મીનો આસ્માન.
૨૮ જમ્યાદ યજદ.
૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નાંમ.

૧ ફરૂરોખ ફરૂવરદીન.
૨ અરદીબેહુશત અમશાસ્પંદ.
૩ ખોરદાદ અમશાસ્પંદ.
૪ તેશતર તીર.
૫ અમરદાદ અમશાસ્પંદ.
૬ શેહરીવર અમશાસ્પંદ.
૭ મેહેર યજદ.
૮ આવાં યજદ.
૯ આદર યજદ.

૧૦ દએ કાદારૂ.
૧૧ બેહુમનૂ અમષાસ્પંદ.
૧૨ અસ્પંદારૂમદ અમષાસ્પંદ.

૭ ગહુમ્બારના નાંમ.

૧ મએદીઓઝરેમ્.
૨ મએદીઓશાહેમ.
૩ પએતેશાહેમ.
૪ અયાથ્રેમ્.
૫ મએદીઆરેમ્.
૬ હુમસ્પથ્મએદએમ.

પાંચ ગાથાના નાંમ.

અહુનવત્, ઉશતવન, સ્પેન્તોમદ, બોહૂક્ષથ, વહિશ્તોઇશ્ત.

હમકારાનાં નામ.

અહુરમજદ, દએ-પ-આદર, દએ-પ-મહેર, દએ-પ-દીન.

બેહમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ, બેહેરાંમ.

શેહરીવર, ખુર,[1] મેહર, આસ્માન, અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,[2] મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્રવશ,[3] ગવાદ.

અમરદાદ, રશ્ને, આશતાદ, જમ્યાદ.

---

૧ ખુરશેદ ૨ અશીશવંગ ૨ ફ્રવરદીન.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન્

ખોદા.

અવસ્તા-તા ચશ્મેન્ગ્ થ્વિસ્ત્રા હુરો અઇબી અષા અઇબી વએનહી વીસ્પા.[1]

સાર—પાક ખોદા પોતાની સઘળે ઠેકાણે હાજર રહેલી આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમોને કોણે પેદા કીધા?

જ૦—પાક ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં બીજું શું શું પેદા કીધું છે?

જ૦—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સુર્ય, આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને

---

૧ યજશને હા ૩૧ ક. ૧૩.

વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ બનાવી છે.[૧]

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણની સત્તા ચાલવી જોઇએ?

જ૦—અલબત તેના બનાવનાર એકલા ખોદાનીજ.[૨]

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કીધાં?

જ૦—નેક અને સાચ્ચાં કામો કરવા, ખુદરતને અવલોકુવા, તેનો અભ્યાસ કુરવા, અને તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી બીજાંઓને શિખવવા.

સ૦—કયાં કામો ખોદાને પસંદ છે?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઇ. કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી, દયાળુ, સખી અને સાચ્ચો છે.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે?

---

૧ દોઆ નામ સેતાયશને. ૨ યજશને હા ૮, ફ. ૫.

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે જે જે પેદા કીધું છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે નહીં, પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને માટે છે તેથી આપણે જાણયે છીએ કે **ખોદા** પરોપકારી છે.

સ૦—**ખોદા** દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અજાણપણે થયલા ગુનાહની તોજેશ કરવાથી આપણને માફી બક્ષે છે.

સ૦—**ખોદાની** સખાવતો શી છે?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન, ઢોરોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.[1]

સ૦—ખોદાતાલા સાચાનો સાથી છે એ વિષે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે?

---

૧ યજશને હા ૩૭ ફ. ૧.

જ૦—અવરતામાં કહે છે કે "સાચા રસ્તામાં ખોદા રહે છે." સાચ્ચાઓ ઉપર તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઇથી ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.[1]

સ૦—શા માટે આપણે **ખોદાથી** ડરીને ચાલવું જોઇએ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સઘળાં નેક અને બદ કામો જુએ છે અને તે કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા દુઃખ આપનાર છે.[2]

સ૦—સાચાં માણસને **ખોદાથી** બીહવાનું કાંઇ કારણ છે?

જ૦—ના જી, કાંઇજ નહી. સાચાં માણસે તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ **ખોદા**—કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહવાનું કાંઇ કારણ નથી.

---

૧ અર્બેમ વેહુ. ૨ યજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧.

સ૦—આપણુ ઉપર કાંઇ દુઃખ અથવા આફત આવી પડે ત્યારે શું કરવું?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ માંગવી અને જો તે દુઃખ આપણી પોતાની કોઇ કસુરથી આવી પડયું હોય તો તેવું કામ ફરીને નહી કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઇએ?

જ૦—"ઓ ખોદા! તું મને એવી બક્ષેશ કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારૂં કલ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે વાસ્તે શું સારૂં છે તેનો જાણનાર તુંજ છે."[1]

સ૦—ખોદાનું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું?

જ૦—અહુરમજ્દ એટલે સદા કાળ હસ્તી ધરાવનાર ઘણાં ડહાપણવાળો સાહેબ.

સ૦—ખોદા કયાં છે.

જ૦—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વે ઠેકાણે

---

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૫.

હાજર છે. તે આપણાં જાહેર તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.[૧]

સ૦—જ્યારે તે સાહેબ સઘળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું?

જ૦—આપણે કાંઇ ખોટું કામ કરવું નહી; કેમકે ખોદા તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરશે.[૨]

સ૦—ખોદાને તમો જોઇ શકતા નથી કેમ કહી શકો કે તે છે?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરે છે.

સ૦—તે નાદાર ચીજો તે કઇ?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો?

---

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૪.

૪૦—માણસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધનો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ બનાવે છે? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીંપે છે પણ પીળા ફુટીને ઝાડ મોટું થાય છે તે કોણ કરે છે? શું એ બધું માણસથી થાય છે? નહી. ત્યારે જે ચીજ માણસથી નહી બની શકે તેનો બનાવનાર માણસના કરતાં કોઇ વધારે ડહાપણવાલો હોવો જોઇએ. તે આપણા ધર્મમાં જણાવ્યાં પ્રમાણે ખોદા પોતે છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર.

અવસ્તા—અએમ મોઇ ઇદા વિસ્તો યે ને અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા જરથુશ્ત્રો.[1]

સાર—(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) "જેણે એકલાએ મારી શિખામણો સાંભળી તથા જે મને આ દુન્યામાં જણાયલો છે તે સ્પેતમાન્ જરથોશત્ છે."

સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે કયાં નામથી ઓળખાએ છીએ?

જવાબ—ધર્મ શિક્ષક અથવા ધર્મગુરૂ.

સ૦—આપણો સૌથી પહેલો ધર્મગુરૂ કોણ?

જ૦—પેગાંમ્બર અશો **જરથોશત.**[2]

સ૦—અશો **જરથોશતને** પેગાંમ્બર કહેવાનું કારણ શું?

---

૧ યજશ્નને હા ૨૯, ક. ૮. ૨ ફરવરદીન યશ્ત ક. ૮૮.

જ૦—કારણ કે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી ખોદાને પીછાંનીઆ અને મીનોઇ દુન્યાંમાંથી ખોદાના હોકમો આએ દુન્યામાં લઇ આવ્યા. પેગામ્બરનો અર્થ સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦—અશો જરથોશ્ત કોણનો પેગાંમ્બર?

જ૦—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ઇરાંની માજદયરની પારસીઓનો. આપણો પેગાંમ્બર અશો જરથોશ્ત હોવાથી આપણે જરથોસ્તી કહેવાઇએ છીએ.

સ૦—એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કોણે કબુલ રાખ્યા?

જ૦—કયાંની વંશના ઇરાંની પાદશાહ ગુસ્તાસ્પ અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦—એવણને પેગામ્બર તરીકે કબુલ કરવાની આગમચ કેવી રીતે પાદશાહ ગુશ્તાસ્પે પોતાની ખાત્રી કીધી!

જ૦—ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરત કીધા. ઘણા બીકટમાં બીકટ સવાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઅજેજા કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાત્રી કીધા પછી એવણને પેગામ્બર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦—અશો જરથોશતનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જ૦—તેવણ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોઇ અને પરહેજગારી રાખવી, સઘળાંઓનુ ભલું ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો જરથોશતનો જન્મ કયાં થયો હતો?

જ૦—ઇરાન દેશમાં આવેલાં રએ શેહેરમાં 'પઓરૂશસ્પ'નાં ઘરમાં.[1]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૧૯, ફ. ૩.

સ૦—**પઓરૂશસ્પ** કોણનું નામ છે?

જ૦—અશો **જરથોશત**નાં પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને **જરથોશત પઓરૂશસ્પ** કહીને નથી ઓળખતા પણ **જરથોશત સ્પિતમાન** એ નામે ઓળખ્યે છીયે તેની સમજણ શું?

જ૦—**સ્પિતમ** એવો નામનો અષો **જરથોશત**નાં વડવાઓમાં એક નામીચો પુરૂષ થઇ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો **જરથોશત**નાં માતાજીનું નામ અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું?

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ **દોગ્દો** અને ધણિયાણીનું નામ **હુવોવી.**

સ૦—અશો **જરથોશત**ને કેટલી દીકરીઓ હતી? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. **પઓઉરૂચીશ્તી,**[1]

---

૧ યજશને હા ૫૩ ફ. ૩.

ફ્રેની અને થ્રાતી.[૧]

સ૦—અશો **જરથોશત**ના દીકરાઓનાં નામ આપો.

જ૦—ઇસતવાસ્ત્ર, ઉરૂવતતનર અને હ્વરેચિથ્ર.*

સ૦—અશો **જરથોશતનાં** ખાનદાનનાં નામ આપો?

જ૦—માતાજી તરફથી **હ્વોવનું** ખાનદાન તથા પિતાજી તરફથી **હ્એચત્-અસ્પા** અથવા **સ્પિતમનું** ખાનદાન હતું,[૩] જે પાદશાહ **ફરેદુનથી** ઉતરેલું હતું.

સ૦—અશો **જરથોશત**નો દીસો અથવા મરણ દીવસ કયા રોજે?

જ૦—દએ મહિનો અને ખોરશેદ રોજે?

સ૦—એવણનો જન્મ દિવસ કયા રોજે?

જ૦—ફરવરદીન મહિનો અને ખોરદાદ રોજ અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

---

૧ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૧૩૯. * અથવા પુરૂદશેચેહેર ફરવરદી યશ્ત ફ. ૯૮. † ઈજશને હા ૪૬, ફ. ૧૫

જરથોશ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો.

અવસ્તા—હુક્ય અર્જમ્ચિત યો જરથુશ્ત્રો, ફ્રતેમાં ન્માનનાંમ્ચ, વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, અઙ્હાઓ દએનયાઓ અનુમતયએચ અનુખ્તયએચ અન્વર્શ્તયએચ, યા આહૂઇરિશ જરથુશ્ત્રીશ.

સાર—હું કે જે જરથોશ્ત છું તે દેશના, ગામના, મોહલાના અને ઘેરના આગેવાનોને આએ જરથોશ્તી દીનનાં ફરમાન હુમત હૂખ્ત અને હ્વર્શ્ત પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા ઉત્તેજન આપું છું.[1]

સવાલ—જરથોશ્તી દીનના મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જવાબ—હુમત હૂખ્ત અને હ્વર્શ્ત અથવા નેક મનશ્ની, નેક ગવશ્ની અને નેક કુનશ્ની.

---

૧ યજશને હા. ૮ મો ફ. ૭.

સ૦—એ ત્રણે શબ્દોનો અર્થ શું?

જ૦—સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

સ૦—પાક અવસ્તામાં એ વિષે શું કહેલું છે.

જ૦—"તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામો બેહસ્ત તરફ લઇ જાય છે."[1]

સ૦—હુમત હુખ્ત અને હુવર્શ્તથી ઉલટું શું?

જ૦—દુશ્મત, દુઝુખ્ત, અને દુજવર્શ્ત.

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—જૂઠો અથવા ભુંડો વિચાર, જૂઠો અથવા બુરો બોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામો માણુસોને દોજખ તરફ લઇ જાય છે.[2]

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?

જ૦—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અશો

---

૧ દોઆ વીસ્પ હુમત. ૨ દોઆ વીસ્પ હુમત.

જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે દરેક જણે મન, વચન અને કરણી શુદ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ મળે.

સ૦—અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે આપણે શું કરવું?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇને છોડવી નહી,[1] એકલા હોરમઝ્દ સિવાય બીજા કોઇ દેવ દેવતાઓની પરસ્તેશ કરવી નહી,[2] જૂઠા અને ઠગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને લુટારાઓથી પોતાના ભાઇબંધોનું રક્ષણ કરવું.[3]

સ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો **જરથોશ્તના** કલામો અર્થ સહીત કહો.

જ૦—"**નોઇત્ હે અપસ્તવાને વહ્રુઉહીમ દએનાંમ માઝ્દયસ્નીમ, નોઇત્**

---

૧ વંદીદાદ, ૧૯, ફ. ૭. ૨ ઈજશને હા ૩૧, ફ. ૮.
૩ ઈજશને હા ૧૨, ફ. ૩.

અસ્તચ, નોઇત્ ઉશ્તાનૅમ્ચ, નોઇત બઓધસ્ચ વીઉર્વીસ્યાત. (અશો જરથોશ્ત કહે છે કે) "મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ થાય અથવા મારો જીવ બી નીકળી જાય તોપણ હું મઝ્દયસ્નની દીનને ધીક્કારીને છોડી દઇશ નહી." (એટલે "ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ જતાં સુધી સચ્ચાઇનેજ હું વળગી રહીશ)."[૧]

અષોઇ.

અવસ્તા—અષૅમ વૅાહૂ વહિશ્તૅમ્ અસ્તી.

સાર—અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—અષોઇ એટલે શું?

જ૦—અષોઇ એટલે તનની અને મનની સફાઇ.

---

૧ વંદીદાદ, ૫ર, ૧૯ ફ. ૭.

સ૦—તનની સફાઇ તે શું?

જ૦—આપણા શરીરને કાંઇબી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ધોહીને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઇદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું ઝાડી ઝુડીને સાફ રાખવું.

સ૦—તનની અષોઇ રાખવાથી ફાયદો શું?

જ૦—શરીરની સુખાકારી વધે, જો તંદરોસ્તી હોય તો વિદ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્કલ મલે.

સ૦—તંદરોસ્તી કેમ મલે?

જ૦—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦—મનની અષોઇ એટલે શું?

જ૦—આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ

કામો નહી થાય તેની સંભાળ લેવી, બુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સ૦—મનની અષોઇથી ફાયદો શું?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની બંદગી અને ભાઇબંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને બીનોઇ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો ફાયદો મલે.

સ૦—અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ઘરબાર, વાડી ગાડી, પૈસોટકો વગેરે ફના થનાર[1] છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે. કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરબાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય છે. પણ અષોઇની દોલત કોઇ લઇ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા

---

૧ જતું રહેનાર.

લુટી લેતા. તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે માટે અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—મનની અષોઇ કેમ મળે?

જ૦—કેળવણી લીધાથી.

સ૦—તે કેળવણી કઇ જાતની?

જ૦—ધર્મ તથા નીતિની.

સ૦—માણસો અષો હોય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસો અષો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સચ્ચાઇનો વધારો થાય અને સચ્ચાઇ વધે તો **યથા અહૂ વઇર્યાના** પવિત્ર કલામોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે **ખોદા** ખુશી થાય.

સ૦—**ખોદા** ખુશી થાય તો શું ફાયદો ?

જ૦—માણસોને **અષેમ વાહૂના** પવિત્ર કલામો-માં જણાવેલું ખરૂં અને ઉત્તમ સુખ મળે.

નવજોત્ ક્રિયા.

અવસ્તા—અહ્યાઑહ્ઉનેમ વા અહ્યાઑહ્ઉયમ્નો, અહ્યાઑહ્ઉનૅમ વા બૂજયમ્નો.[1]

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છોડતાં ખોદાનું નામ લેવું.

સવાલ—નવજોત એટલે શું?

જવાબ—નવો જોતી અથવા જરથોસ્તી દીનમાં દાખલ થઇ એ દીનનાં ક્રિયાકામોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરસની ઉમરનાં બાળકને **નવજોત્** કરવામાં આવે છે?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંહચે, ધર્મના મૂળતત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોક્કસ **અવસ્તાનાં કલામો ભણી જાણે ત્યારે.**

---

૧ હોરમજદ યશ્ત_ક. ૧૭.

સ૦—સાતજ વરસની ઉંમર જોઇએ કે વધતી ઓછી ચાલે?

જ૦—ઓછી નહી ચાલે, જો બાળક હુશીયાર નહી હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેબી તે ધર્મનાં મૂળતત્વો સમજવાને શકતીવાન નહી હોય તો ૧૪ વરસની ઉમરે જરૂર નવજોત્ કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા અવસ્તાના કલામો ભણી જાણવા જોઇએ?

જ૦—અર્ષેમ્ યથા, કેમના મઝ્દા, અહુર-મઝ્દ ખોદાએ, જસ મે અવઙ્હે મઝ્દ, સરોશ બાજ્, ગેહ, ખુર્શેદ-મેહેર્ની નીઆએશ, પતેત્ અને દીનનો કલમો.

સ૦—બાળકને નવજોત્ કરે છે તે દીવસે તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦—તે બાળકનાં તનને ધજેલા ગઓમીજ[1]

---

1 ગાયનું મુત્ર અથવા તરો.

અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કેવી રીતે?

જ૦—સૌથી પહેલાં એક **અથોરૂનાન્**[1] તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે. પછી ઇજ્રેલો (પવિત્ર કીધેલો) **ગઓમીઝ્** ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે?

જ૦—**ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્, યોઝ્દાથ્રે રવાન્રા.**

સ૦—એની મતલબ શું?

જ૦—આએ (ગઓમીઝ) મારાં તનની પવિત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે હું પીઉં છું.

સ૦—તે ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—તે બાળકનાં તનને પવિત્ર **ગઓમીઝ્** અને પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી, પીછોડી ઓઢાડીને જયાં અંજુ-

---

૧ મોબેદ.

મન એઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦—પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હુવર્શ્ત પ્રમાણે ચાલવાની તથા દુશ્મત, દુજ્હૂખ્ત અને દુજ્વરશ્તને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ તે બાળકને ઉભાં રાખી દીનનો કલમો ભણાવે છે, પછી એક યથા અહૂ વઇર્યો ભણતાં તેને સુદરેહ પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું અનજુમન પણ યથા અહૂ વઇર્યોના કલામો ભણે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ કુસ્તી હાથમાં લઇ અહુરમજ્દ યશ્તની ખશનુમ પઢે છે, ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલામો તે બાળકને ભણાવી કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરે છે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે?

જ૦—વડા **ધર્મગુરૂ** હોશબામ તથા તંદરોસ્તીના કલામો ભણીને તે બાળકને આશીર્વાદ દે છે.

સ૦—નવજોત્ થનાર બાળક શું એકરાર કરીને **જરથોશ્તી** ધર્મમાં દાખલ થાય છે?

જ૦—"હું એકજ **ખોદાની** બંદગી કરનાર અને **તેનેજ** સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ **માજદયસ્ની** છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું. અશો **જરથોશ્તને** મારા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખું છું. તથા **તેવણુને** પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું. **મજદયસ્ની** દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં ભલાંને કાજે અશો **જરથોશ્ત** પાસે મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરતો રહીશ"[1]

---

1 ઇજશને હા ૧૨, ફ. ૧-૮.

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સ૦—સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું છે કે "જે કોઇ પોતાનાં શરીર ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી બાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખરો મજદયસ્નની છે, અગર નહી તો તેને મજદયસ્નની નહી કેહવો."[૧]

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચ્ચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને સાચ્ચી હોવી જોઇએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે ?

---

૧ બુન્દેહેશ, વંદી. ૧૮, ફ. ૯ વગેરે.

જ૦—નવ કટકાનો. બે પરદા એક આગલો અને એક પાછલો, ગીરેબાન, બે બાંએ અને બેઉ સાંધા આગળની બબે તીરી.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણ આપે છે?

જ૦—જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથ જોડાયલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સબળાઓએ નબળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી.[1]

સ૦—ગીરેબાન શું જણાવે છે?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાબનાં કામો કરવાં અને જરથોશ્તી દીન ઉપર બેશક અને બેગુમાન રેહવું. ગીરેબાનનો અર્થ ઇમાન-વાળો કરી થાય છે.

સ૦—એ બાંએ શું ધડો આપે છે?

---

૧ સરનામે રાઝે યજદાંની સફા ૧૩-૧૫.

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંઓને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજદયસ્નની દીનના દરેક માણસે કોઇબી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉદ્યોગમાં રોકાવાની જરૂર છે.[1]

સ૦—બેઉ બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાં કે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં, વગેરે) ને દુઃખ નહી દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.[2]

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે?

જ૦—રૂનાં સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું?

જ૦—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઇદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઇદાર હોવાથી જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાય છે.

---

૧ સરનામે રાઊે યજદાંની સફો ૧૨–૧૫.

૨ ઉપલીજ ચોપડી સફો ૨૩.

સ૦—એ વિષે જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—રૂપએત દએનયાઓ માજ઼દયસ્નોઇશ ઉપમનॅम्.[૧]

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

જ૦—સોજાઇ અને સફાઇ એ મજદયસ્ની ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦—જેણે સુદરેહ પહેરેલો હોય તેની ફરજ શું છે?

જ૦—જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઇદાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ સોજું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦—કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર મક્કમ રેહવાની બધાની.

સ૦—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે છીયે કે

૧ મેહેર યશ્ત ફ. ૧૨૬.

આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦—કમ્મર ઉપર કુસ્તીના આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે.

જ૦—આંટા ત્રણ છે જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઇએ કે "સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામ ઉપર હું હમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ."

સ૦—કુસ્તી કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે?

જ૦—ઇજશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ઇજશને કોણ ભણે?

જ૦—હરેમેહરૂ અથવા અગીઆરીમાં યોજદાથ્રેગર મોબેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને?

જ૦—ઘેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની, ઘેટું અથવા મેઢું જેમ ગરીબ, નમનતાઇવાળું અને નિર્દોષ[1] છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે પણ નમાના, તાબેદાર અને નિર્દોષ રહેવું જોઇએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કોણ વણે ?

જ૦—અથોરનાન્ ટોળાની બાઇડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોબેદ નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

---

૧ ગુનાહ વગરના.

જ૦—લર વરસના બે ભાગ જે હાવન અને રપિથવન છે તેની તથા લરી વરસના છ ગાહમ્બારની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઇએ!

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે મજ્દયસ્નો અહ્મી એટલે હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે જરથુશ્ત્રીશ એટલે જરથોસ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે વીદએવો એટલે દેવપરસ્તીના કામને ધીક્કારનાર છું અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે અહુરત્કએષો એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉં છું.

સ૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા?

જ૦—બે યથા અહૂ વઇર્યો ભણતાં આગળાં બે અને અષેંમ્ વોહૂ ૧) ભણતાં પાછલા

બંને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કઇ તરફ મોહડું કરવું?

જ૦—દિવસે સૂરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કઇ કઇ વખતે કરવી જોઇએ?

જ૦—સવારે બીછાનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જઇ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કરવાની આગમચ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ અષેમ્ વૉહૂ ૧) ભણીને બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોહડું અને પગ) ને ત્રણ મરતએ પાણીથી ધોવા.

સ૦—એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ છીએ?

જ૦—પાદીઆબ.

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું?

જ૦—તે ધોએલા ભાગોને સોજાં કપડાંએ નુછી એક ચીતે ઉભા રહી આખી કેમના મઝ્દા ભણી જવી. પછી કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી અહુરમઝ્દ ખોદાય ભણવી.

સ૦—અહુરમઝ્દ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા કરવી?

જ૦—કુસ્તી બેઉ હાથમાં પકડી આહ્રેમન અવાદશાંનૂ ભણતાં જમને હાથે પખોરવી, મનશ્નની ગવશ્નની કુનશ્નની ભણતાં ઉંચકવી, અને હુઇથ્યા હુર્શ્તાંમ ભણતાં કમ્મરે વીટાળવી, ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે ગાંઠ વાળી જસ મે અવંહ્હે મઝ્દ મઝ્દયસ્નો અહ્મી આખી ભણી જવી.

સ૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ શું છે.?

જ૦—પોતાની આખી જીંદગી સુધી સુદરેહ કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી, ઉંઘાડા

પગ અથવા બોરૂં માથું રાખવું નહી, એક બીજાનું અજીઠેલું ખાવું નહી, ખોદાની બંદગી કરવી, અષોઇ રાખવી, દાદારની કુલે જાનદાર પેદાયશ તરફ દયા, માયા, મોહબત અને ઇનસાફથી વર્તવું. નમ્ર થવું, સારાં કામો કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશ્તૂ અને દોજખૂ.

અવસ્તા—વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વરૂશ્ત વહિશ્તૅમ અન્હુહ્મ અશએત. વીસ્પ દુશ્મત વીસ્પ દુઝ્ઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝ્ઝૂવરૂશ્ત, અચિશ્તૅમ્ અન્હુહ્મ્ અશાએત.

સાર—સઘળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો અને નેક કામો બેહેશ્ત તરફ લઇ જાય છે અને સઘળા બુરા વિચારો, જુઠા સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ તરફ ઘસડી લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશ્ત એટલે શું ?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં કામોનો મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતો બદલો તે બેહેશ્ત.

સ૦—દોઝખ એટલે શું ?

જ૦—માણુસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતી સજા તે દોઝખ.

સ૦—બેહેશ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી બેહ-શ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.[1]

સ૦—દોઝખથી છુટવાનો ઉપાય શું ?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી, ટુંકમાં દુશ્મત દુઝ્હુખ્ત અને દુજવરૂશ્ત ત્યાગ કરવું.

---

૧ દોઆ નામ સતાયશને.

સ૦—સવાબ તે શું?

જ૦—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કેળવણી વગેરે.

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાઇ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલાં હોકમો પ્રમાણે નહી ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે માફી માગવાનું આપણું ભણતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા ભાષાના "ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા" ના ફકરા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત ભણો તો ખુદા માફ કરે કે ?

જ૦—અજાણપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઇને અનેક વાર કીધેલો

ગુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી.[1]

સ૦—ગુનેહગાર માણસની મરણ પછી જગ્યા ક્યાં?

જ૦—અંધારૂં દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું?

જ૦—અચિશ્ત અહુ એટલે ખરાબ જીંદગી. બીજો બોલ દુજો દેમાન આવે છે અને એનો અર્થ ખરાબ રહેઠાણ થાય છે.

સ૦—બેહેસ્તનો અવસ્તા બોલ શું?

જ૦—વહિશ્ત અહુ એટલે સૌથી સરસ જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાય છે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં બેહુશ્તનું સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કોણ ભોગવે છે?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

---

૧. વંદીદાદ ૫ર. ૩ ૭, ફ. ૨૧.

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે આપણા શરીરમાં બીજી કઇ શક્તિ છે?

જ૦—ફ્રેરોહર અથવા ફ્રવશી.

સ૦—રવાન અને ફ્રેરોહર સીવાય બીજી કોઇ શક્તિ માણુસના શરીરમાં છે?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ ઇજશનેમાં જણાવેલાં અહુ, દએન અને બઓધ છે.[1]

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—અંતઃકરણ, કરણી અને બુધ્ધિ.

યજદ, અમષાસ્પંદ, રોજ, માહ, ગાહ, અને જશનૂ.

અવસ્તા—વીસ્પૅમ્ચ અષવનૅમ મઇન્યઑમ યઝતૅમ યઝમઇદે.

સાર—સઘળા પવિત્ર મીનો યઝદોને હમો વખાણીએ છીએ.[2]

---

૧ ઇજશને હા ૫૫, ફ. ૧ લો, ૨ સીરોજા.

સવાલ—યઝ્દ અને અમશાસ્પંદ એટલે શું?

જવાબ—વખાણ તથા આરાધના કરવા લાયક અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

સ૦—અમશાસ્પંદો અને યઝ્દો તે કોણ અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કીધા?

જ૦—**અમશાસ્પંદો** અને **યઝ્દો** ગેબી રીતે વૃદ્ધિ કરનાર ફરેસ્તા છે. તેઓને આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે ખોદાએ પેદા કીધા છે.

સ૦—યઝ્દ અને અમશાસ્પંદોની સંખ્યા કેટલી છે?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ.[1]

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, દહમ અને બરજો યઝદ.

---

૧ રોજ અને માહના નામો વિષે જુઓ સફો ૧૪૧-૧૪૪.

સ૦—ફરૂવરૂદીન મહીનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અહુરમજદ રોજે નવું વરસ, અરદીબેહસ્ત રોજે રપિથ્વનનું જશન, ખોરદાદ રોજે ખોરદાદસાલ અને ફરવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું જશન.

સ૦—અરદીબેહસ્ત મહીનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અરદીબેહસ્ત રોજનું જશન; ખોરશેદ રોજથી તે દએ-પ-મેહેર રોજ સુધી મએદીઓજરેમ એટલે પુર લીલોતરીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જ૦—ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમષાસ્પંદનું જશન.

સ૦—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જ૦—તીર રોજે તીરીઆનનું જશન તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પ-મેહર રોજ સુધી મએદીઓશાહેમ એટલે પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?
જ૦—રોજ ૭ મો અમરદાદ રોજે અમરદાદ અમષાસ્પંદનું જશન.
સ૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન?
જ૦—રોજ ૪ થો શેહરીવર રોજે શેહરીવર અમષાસ્પંદનું જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી પએતેશહેમ એટલે અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના ગાહમ્બારના જશનો.
સ૦—મેહેર મહિનામાં શું તહેવાર આવે છે?
જ૦—રોજ ૧૬ મો મેહેર રોજે મેહેરગાનનું જશન તથા અયાથ્રેમ એટલે ગરમીનો છેડો લાવનારા વખતના ગાહમ્બારના જશનો રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.
સ૦—આવાં મહીનામાં શું તેહવાર આવે છે?
જ૦—રોજ ૧૦ મો આવાં રોજે આવાં યજદનું જશન; એ મહિનાની શરૂઆતથી તે અસ્પંદારમદ મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહિનાની

બપોરે ૧૨-૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન ગેહ જ ભણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશનું જશન તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું જશન.

સ૦—દએ મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જ૦—અહુરમજદ, દએ-પ-આદર, દએ-પ-મેહેર અને દએ-પ-દીન એ દિવસોએ દાદાર અહુરમજદનાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજે પેગાંમ્બર સાહેબ અશો જરથોશતનો દીસો, અને મેહર રોજથી તે બેહરામ રોજ સુધી મએદીઆરેમ્ એટલે પુર સરદીના વખતનાં ગાહમ્બારના જશનો.

સ૦—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે?

જ૦—રોજ રજો બેહેમન રોજે બેહમન અમષાસ્પંદનું જશન.

સ૦—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં નામ દો?

જ૦—રોજ ૫ મો હફ્તુ અમષાસ્પંદનું જશન, તથા રોજ ૬ થો અવરદાદ સાલ ગાહનું જશન.

સ૦—એ મહિનામાં રોજ પાંચમે બીજું શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—પરહેઝગાર મોબેદો કાગળ ઉપર પહેલવી ઝબાનમાં ખરફસ્તરોને દુર કરવાની **નીરંગ** લખે છે તથા **રેતી પરહેજે** છે.

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે?

જ૦—ધાર્મિક જરથોસ્તીએ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંભલે ચોંહતાડે છે અને રેતી ઘરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધાઇ વગેરે ખરફસ્તરો દુર રેહ છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડે છે?

જ૦—આશતાદ રોજથી તે વહીશતોઇશત ગાથાના દીવસો સુધી મુક્તાદના ૧૦ દીવસો.

સ૦—મુક્તાદ એટલે શું ?

જ૦—મુકતી પામેલા આત્માઓની આરાધના કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો ફ્રવર-દેગાનના દિવસો તરીકેબી ઓળખાય છે.[1]

સ૦—એ દશ દિવસમાં વધારે અગતના દિવસો કયા ?

જ૦—આશતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરાન અને હમ-સ્પથ્મએદએમ એટલે દિવસ અને રાત સરખા થવાના વખતના ગાહમ્બારના પાંચ દિવસો.

સ૦—મારેસ્પંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ બન્યો હતો?

જ૦—અશો જરથોશ્તે પાદશાહ ગોશ્તાસ્પની દરબારમાં ઘણુંએક મોજેઝા કરી બતાવ્યા

---

૧ આફ્રીનગાને અરદાફ્રવશ.

હતા, જેથી એ રોજને દિને બેહુ મીનો મારેસ્પંદ કરી કહે છે.

સ૦—વહિશતોઇશત ગાથાનો દિવસ કયાં નામથી ઓળખાય છે?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો હોવાથી આખાં વરસમાં જેબી કાંઇ ગુનાહનાં કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાતાપ કરી ખોદાની હજુર માફી માંગવાનો છે, તેથી એને પતેતીનો દિવસ કહે છે.

સ૦—હુમકારા એટલે શું? અને તે કેટલા છે?

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હુમકારા સાત છે.[1]

સ૦—દરેક હુમકારનો વડો ફરેસ્તો કયો?

જ૦—અહુરમજદ બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરીવર, અસ્પંદારમદ, ખોરદાદ, અને અમરદાદ.

સ૦—એઓને કયાં નામથી ઓળખેલા છે?

---

૧ હુમકારાનાં નામ વિષે જુઓ સફો ૧૪૫.

જ૦—અમષાસ્પંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં હફ્ત અમષાસ્પંદ એવાં નામથી ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર ગાહમ્બારનાં જશનો પડે છે?

જ૦—વરસમાં ૬ વાર ગાહમ્બારનાં જશનો પડે છે.[૧]

સ૦—ગાહમ્બાર એટલે શું?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉત્તમ કરામતોની યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે સઘળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સ૦—ગાહમ્બાર કરવાની મતલબ શું ?

જ૦—ભાઇબંધી અને એક સંપીનો વધારો કરવાની.

સ૦—અસલી ઇરાંનીઓ કેવી રીતે ગાહમ્બાર કરતા હતા?

---

૧ ગાહમ્બારનાં નામો વિષે જુઓ સફો ૧૪૪.

જ૦—એ દિવસોએ ઇરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે ભેલાઇને ખોદાની સ્તુતી કરતા હતા તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફ્રે બેશી ચાશણી કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહી.

સ૦—શું ગાહમ્બાર કરવાની આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,[1] વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઇએ.

સ૦—ગાહમ્બારના વખત ઉપર ખોદાએ શું શું પેદાયશ પેદા કીધી?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ અને માણસો.[2]

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો ?

---

૧ વીસ્પરદ કરદો ૨ જો ફ. ૨. ૨ આફરીને ગાહમ્બાર પ્રમાણે.

જ૦—અહુનવત, ઉશ્તવત, સ્પેન્તોમદ, વોહુક્ષથ્ર અને વહિશ્તોઇશ્ત.

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી ગેહ?

જ૦—ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત. દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

સ૦—પાંચ ગેહનાં નાંમ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથ્વન, ઉજીરન, અઇ-વિસ્રૂથ્રેમ અને ઉશાહીન.

સ૦—હાવનનો વખત કયાંથી કયાં સુધી?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથ્વનનો વખત કયાં સુધી?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ વાગા સુધી.

સ૦—ઉજીરન ગેહ કયારે થાય?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે સાંજના અંધારૂં થાય ત્યાં સુધી.

સ૦—અંધારૂં થયા પછી કઇ ગેહ શરૂ થાય અને ક્યાં સુધી?

જ૦—અઇવિસ્રૂથ્રૅમ, રાતે બાર વાગા સુધી.

સ૦—ઉશાહેન ગેહ ક્યારે ભણાય?

જ૦—રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.

ખો ર શે દ.

અવસ્તા-યો યજઇતે હ્વરે યત્ અમેષૅમ્ રએૅમ્ અઉર્વંત અસ્પૅમ્...યજઇતે અહુરૅમ્ મજ઼્દાંમ્.

સાર—"જે શખ્સ અમર, નુરમંદ તથા તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદને પુજે છે (અથવા વખાણે છે) તે ગોયા અહુરમજ્દને પુજે છે."[1]

---

1 ખોરશેદ નીઆએશ ક્. ૧૪.

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સૌથી તેજસ્વી ગોળો કયો?

જ૦—ખોરશેદ અથવા સુરજ; જેનું તેજ અને ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે તેની સનમુખ આપણાથી જોઇ શકાતું પણ નથી.

સ૦—ખોરશેદથી થતા ફાયદા જણાવો?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર, અંધારૂં દફે કરનાર,[1] ઝાડપાણોને પુષ્ટી આપનાર, હવા અને પાણીને સ્વચ્છ કરનાર,[2] જમીન ઉપરની તમામ ગલીચ હવાને સુકવીને બાળી નાખનાર, માણસો અને તમામ અશો પેદાયશની જીવન શકિતનો આધાર, અને હજાર ઘણા ફાયદાનો આપનાર ખોરશેદ છે.[3]

સ૦—જો ખોરશેદ આપણી પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશતો બંધ પડે તો?

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૪. ૨ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૨. ૩ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૧.

જ૦—આએ દુન્યામાં સઘલે ઠેકાણે અંધકાર થઇ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, ફુલ, ફલ અને અનાજ પાકે નહી, ગલીચી અને ગેરસફાઇનો વધારો થાય, દુઃખ દરદોની ઉત્પન્તિ થાય, અને ટુંકમાં તમામ દુન્યાનો નાશ થાય.[1]

સ૦—ખોરશેદની વખાણ કરવાનું આવસ્તા ભણતર શું છે?

જ૦—ખોરશેદ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦—ખોરશેદની સાથે મેહરની નીઆએશ ભણવાનું ફરમાન કાંય છે?

જ૦—ખોરશેદ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ છે. ખોરશેદ તલુ થવાની આગમજ જે રોશની પડે છે તેને મેહરની રોશની કહે છે.[2]

સ૦—ખોરશેદ અને મેહરની નીઆએશ દિવસમાં કેટલી વાર ભણવાની ફરજ છે?

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૩. ૨ મેહેર યશ્ત.

જ૦—ત્રણ વાર. હાવન રપિથ્વન અને ઉજીરન ગેહમાં.

સ૦—ખોરશેદ નીઆએશ શા માટે કરવી જોઇએ?

જ૦—તુરમંદ ખોરશેદથી આપણે જેજે ફાયદાઓ મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર અહુરમજદની બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન માનવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—તમો ખોરશેદની સામા ઉભા રહી પહેલાં અહુરમજદની બંદગી કરી પછીજ ખોરશેદની વખાણ કરો છો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી આપશો?

જ૦—હાજી. ખોરશેદ નીઆએશમાં આવે છે કે "નેમો અહુરાઇ મજ઼દાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો નેમો મિથ્રાઇ વાઉરૂગઑાયઑઇતેએ, નેમો હ્વરૅક્ષએતાઇ અઉર્વત અસ્પાઇ" એટલે કે સૌથી પેહલાં આએ મારી નેમાજ અહુરમજદને,

અમષારપંદાને, મેહર યજદને અને નુરી ખોરશેદને હોજો.

સ૦—જ્યારે આપણે નુરી ખોરશેદ સનમુખ ઉભા રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો જોઇએ।

જ૦—ઓ નુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું તારો પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી ઉપરની સઘલી ગલીચી અને નાપાકીને બાળી નાખે છે તેમ અમો પણુ નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન અને મનની ગલીચીને બાળી નાખીએ. ઓ ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું આએ દુન્યા અને તેમાં વસનારાઓના ભલાંને માટે હસ્તી ધરાવે છે તેમ હમારી હસ્તીનું કારણબી બીજા અમારાં ભાઇબંધોનું ભલું કરવા માટે છે. વળી જેમ તું ખુદાના હોકમને તાબે રહી નીઅમસર તારૂં કામ બજાવે છે તેમ હમો અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી નીઅમસર ઉદ્યોગ કરતાં રહીએ.

આ ત શ્.

અવસ્તા—તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે
મજ્દાઓ યેસ્ન્યો અહિ
વહ્મ્યો.

સાર—અએ અહુરમજ્દના બેટા આતશ, તું આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.[1]

સ૦—આતશને આપણા ધર્મમાં ક્યાં નામથી ઓળખેલો છે?

જ૦—આતર, આદર અથવા આતશ.

સ૦—આતર બોલનો અર્થ શું?

જ૦—બાલી જનાર અથવા ભસ્મ કરી નાખનાર.

સ૦—આતશ કેટલી જાતના છે?

જ૦—બે જાતના. એક આપણે રોજ ઘરમાં ચુલામાં જોઈએ છીએ તે અને બીજો દરેક પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે સમાયલો

---

૧ આતશ નીઆએશ ક૦ ૧.

છે, જેને આપણે જોઇ શકતા નથી.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનું કારણ શું ?

જ૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પતી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્યોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્વોનું જોડાણ તથા છુટાપણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને માણુસની હેયાતીનું ટકવું છે. ટુંકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહી પણ દરેક કામનું જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટા ગુણને લીધે ખોદાતાલાની અદભુત શકતી અને ગુણનો ઉંચામાં ઉંચો ખ્યાલ આપનાર ચિન્હ તરીકે આતશનો કેબલો કરવાનું ફરમાન જરથોસ્તી ધર્મે આપેલું છે.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનો બીજો સબબ શું છે?

જ૦—આતશને કેબલેહ તરીકે રાખવાનો બીજો સબબ એ છે કે જરથોસ્તી ધરમના કાનુન મુજબ મન અને તનની દરૂસ્તી જાળવવી. હવે સફાઇ સુઘડાઇ જાળવવામાં આતશ પેહલી જગ્યા લે છે. દરેક પ્રકારનો દુર્ગંધ, સરદી અને રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં જંતુનું જોર તોડી નાખે છે, જેથી રાત દીવસ એબાદતખાનામાં, મરણ વખતે લાસની નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ ક્રિયામાં અને ઘરમાં આતશ ચાલુ રોશન રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન જીવતાંઓને અણુદીઠ રીતે બેહદ ફાયદો કરનારૂં અને તેટલા માટે ઘણું ઉમદા છે.

સ૦—આતશની ઉપર ગંધીલી ચીજ બાળવાની મનાઇ કાંય છે?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા નસો બાળવાનું કામ ગુનાહભરેલું છે એમ આપણા ધર્મમાં ફરમાવેલું છે, તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો વાસ માણસના દમમાં જવાથી તેઓની તંદરોસ્તીનો બીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશબેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં આપણે સુખડ લઇ જઇએ છીએ તે વિષે ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆએશમાં આવે છે કે "જે કોઇ શખ્સ આતશને વાસ્તે સુકી તથા સાફ કીધેલી કાઠી ભલી નૈયતે લઇ જાય છે તેને આતશ ભલી દુવા દે છે."[1]

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો ?

જ૦—આતશ દુવા કરે છે કે "તારે ત્યાં દોલતનો વધારો થજો, બહાદુર ફરજંદોની વૃદ્ધી થજો, તું કાબેલ અને ભણેલો થજો, તથા જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ

---

૧ યજશ્ને હા ૬૨, ફ. ૯.

રહેજો."[1]

સ૦—શું પારસીઓ આતશપરસ્ત છે?

જ૦—નહીજી. આપણે કાંઇ આતશને ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ ખોદાએ પેદા કીધેલી ઉમદા ચીજોમાંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન તરીકે તેનો કેબલો કરીએ છીએ.[2]

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજદને પોંહચાય છે એવું કંઇ ધર્મનું ફરમાન છે?

જ૦—હાજી. ઇજશનેના ૩૬ માં હામાં એવું આવે છે કે "ઓ હોરમજદના આતશ, તારી મારફતે અમે ખોદાને પોંહચ્યે છીએ."[3]

સ૦—હાલમા આપણે કેટલી જાતના આતશ સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરીએ છીએ?

જ૦—આતશ બેહરાંમ, આતશ આદરાન અને

---

૧ ઇજશ્ને હા ૬૨ ફ. ૧૦. ૨ ઈજશ્ને હા ૩૬ ફ. ૩.
૩ ઈજશ્ને હા ૩૬ ફ. ૧.

આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ ઉભા રહી જ્યારે આપણે બંદગી ભણ્યે ત્યારે શું વિચાર કરવો?

જ૦—ઓ અહુરમજદના આતશ, જેવી રીતે તારા ઉપર સુખડ લુબાન મુકી તુંને હંમેશા બળતો રાખવાની અમો કોશેશ કરીએ છીએ તેવી રીતે અહુરમજદનાં પેદા કીધેલાં સર્વ પ્રાણીઓ અને પદાર્થમાં બળતો આતશ (જીવન શકતી) રોશણ રાખવાની સદા અમો કોશેશ કરીશું.

સ૦—ઇનશાનોનાં ભીતરમાં બળતો આતશ કેમ રોશન રાખી શકાય?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા વગરનાને પૈસો, અને દુ:ખીઓની સારવાર વગેરે કરવાથી ઇનસાનોના જીગરમાં બળતો આનશ રોશન રાખી શકાય.

સ૦—આતશની સનમુખ ખોદાની બંદગી કરતાં બીજો શું વિચાર કરવો?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશબોઇ ભેટ કરનારાઓને

સુગંધીથી તરોતાજગી ભરેલાં કરે છે તેમ આપણે પણ આપણી ઉપર ઉપકાર કરનારાઓને ખુશી કરવાં. જેમ આતશ રોશણ રહે છે તે બીજાંઓને તંદરોસ્તી આપવા, તેમ આપણી હૈયાતીબી બીજાંઓના ફાયદાને માટેજ છે એમ સમજવું.

સ૦—અવસ્તામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે?

જ૦—'આતશ્ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ' આતશને અહુરમજદના છોકરાનો મોતેબર એલકાબ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે ચોહતાડીએ છીએ તેની મતલબ શું?

જ૦—માણસે મગરૂરી છોડી નમનતાઇ રાખવાની. કેમકે ગમે એવી મોટી રોશણીથી બળતો આતશ પણ નરમ પડી જઇ અંતે ખાક થાય છે, તેમ ગમે એવા મોટા દરજ્જા તથા ઇજત અને પૈસાવાળું માણસ આખરેબી મરણ પામી ખાક થનાર છે. માટે

જીવતાં જીવત દરેક માણુસે, આતશની માફક, સખાવત વગેરે સારાં કામોનો પમરાત પોતા પાછળ મુકી જવો જોઇએ. એવો વિચાર દરેક માણુસે રખીયા અથવા ખાખ લેતાં કરવો જોઇએ.

સ૦—આતશ ઉપર મવક્કલ અમશાસ્પંદ કયો છે?

જ૦—અરદીબહેશ્ત અમશાસ્પંદ આતશ ઉપર મવક્કલ છે. જો આતશની સાથે કાંઇ ગુનાહ થયો હોય તો તેથી અરદીબેહસ્ત અમશાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું?

જ૦—આતશની ઉપર પાણી નાખીને બુઝાવવો, મ્હોડાંથી કરીને ફુંક મારવી,[1] નસો બાળવો,[2] બીડી પીવી વગેરે કામોને આપણી દીનની કેતાબોમાં ગુનાહ ભરેલાં જણાવેલાં છે. બલકે એવી રીતે આઝાર ખમતા આતશની

---

૧. પતેત ઇરાની. ૨. વંદીદાદ ૫ર. ૧૬ ફ. ૧૭.

સંભાળ કરવા ફરમાવેલું છે[૧].

સ૦—બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહભરેલું કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—બીડી પીધાથી લબ અને ખરાબ દમ આતશ સાથ સંબંધમાં આવ્યાથી તેમજ સેવટે તેને બુજાવ્યાથી આતશપર નાશ અથવા નુકસાની આવે છે, અને તેથી માણસને પોતાને પણ નુકસાની પુગે છે.[૨] વળી ઘણાએક નામીચા તબીબોનું એવું મત છે કે બીડી પીવાથી તંદોરસ્તી બગડે છે. હવે જેથી નાશ અથવા નુકસાની થાય તે ગુનાહ ગણાય છે, ત્યારે બીડી પીવી એક ગુનાહ હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ તરફનું અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં આવતું માન જળવાતું નથી અને તેથી ખોદા તરફ ભક્તિભાવ દેખાડનારો ખ્યાલ

૧. વંદીદાદ પર. ૮, ફ. ૮૧-૯૬. ૨. ઈજશને હા ૩૬ ફ. ૧.

આવતો નથી. એટલા માટે બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

સ૦—આતશના હમકારા કેટલા?

જ૦—ચાર. અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ અને બેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશબેહરામ અથવા અગીઆરીમાં જઇ આતશ નીઆએશ ભણવાની દરેક જરથોસ્તીની ફરજ છે.

સ૦—આતશને બુજાવનાર શખ્સ કોણના જેવો છે?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને બુજાવનારને 'આજિશ' દેવ તરીકે ગણેલો છે.[1]

સ૦—આતશની ઉત્પતી કોણના વખતમાં અને કેમ થઇ?

જ૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદશાહ હોશંગે શીકારગાહમાં પહાડોના રસ્તા તરફ એક સાંપને દીઠો, જેની ઉપર તેણે એક મોટો પથર ફેંકયો, તે પતર બીજા પથર

1. વંદીદાદ પર. ૧૮. ફ. ૧૯.

સાથે જઇ અથડયો, તેથી આતશ ઉત્પન્ન થયો, તે જોઇ પાદશાહ હોશંગ ખુશ થયો અને તે આતશને ઇજતથી પોતાનાં શેહેરમાં લાવી એક જગોએ સ્થાપ્યો. એ દીવસે એક જશન કીધું જેને જશને 'સદેહ' કરી નામ આપ્યું.[1]

પાણી.

અવસ્તા—આપો વઙ્ઉહીશ વહિશ્તાઓ મઝ્દધાતાઓ અષઓનીશ્.

સાર—હોરમજદના પેદા કીધેલાં, ભલાં, સૌથી સરસ અને નીરમળ પાણી.[2]

સ૦—પાણી ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો?

જ૦—આવાં અરદ્વિસૂર યજદ, એ યજદને અવસ્તામાં નારી જાતીનું રૂપ આપેલું છે.

---

૧ શાહનામું. ૨ ઈજશને હા ૬૫. ફ. ૭.

સ૭—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કોઇ નારી જાતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલાં છે ?

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં બીજા પાંચ નારી જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં નામ—અસ્પંદારમદ, દરૂવાસ્પ (ગોશ), દીન, ફરવરદીન, અને અશીશવંગ.

સ૦—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા સારૂં કીધી છે ?

જ૦—ખોદાની સર્વ જાનદાર પેદાયશ પાણીથી જીવી શકે છે,[૧] અનાજ, ફળની ઉત્પતિ પાણીથી છે; સઘળી સ્વચ્છતાનું સાધન પાણી છે,[૨] પાણી વગર માણુસ જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ આવી અગત્યની છે તે ખોદાએ મફત પુરી પાડી છે, જે માટે સઘળી જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ કીધી છે.[૩]

---

૧. અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨. ૨ અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨. ૩ યજશને હા ૬૮ ક. ૬.

સ૦—કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે?

જ૦—અવસ્તામાં જણાવે છે કે સુરજના પ્રકાશથી પાણી પાક થાય છે.[1]

સ૦—માણુસો કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી શકે?

જ૦—પાણીમાં પડેલો નસો (કોહવાયેલી કોહતી વસ્તુ, બાલ, નખ ઇત્યાદી) કહાડી તેને સુકી જમીન ઉપર નાખવો;[2] આપણા ધર્મમાં પાણીને જેમ બને તેમ સાફ રાખવા ફરમાવેલું છે.

સ૦—જ્યારે દરેક માણુસ, પશુ, પંખી, વનસ્પતી વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે તે પણ મોટા જથામાં હોવું જોઇએ?

જ૦—હા જી, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને નહેરો વગેરે પેદા કરી આપણને પાણી પુરૂં પાડવાની ગોઠવણ કીધી છે, એટલુંજ નહી પણ જમીનની અંદર પણ પુશ્કળ પાણી ખુદરતે

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૨. ૨ વંદીદાદ પર ૬ ફ. ૨૫.

રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું બીગાડો થાય ?

જ૦—માણસો અને ગોસ્પંદોના પીધામાં આવવાથી કેટલીક જાતનાં દુઃખ ઉત્પન્ન થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી તેનાં ફૂળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં પાણીથી ધોએલાં કપડાં પેહેરવાથી ફીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાય છે.

સ૦—પાણીની વખાણ કરવાનું જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અરદ્વિસુર નીઆએશમાં દાદાર અહુરમજ્દ કહે છે કે "અએ સ્પેતમાન જરથોસ્ત, મારાં તંદોરસ્તી આપનારાં, ગલીચાઇ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના કાયદાને માન આપનારાં પાણીઓ તમામ લોકોને પુજવા તથા વખાણ કરવાને લાયક છે."[1]

---

1 અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨.

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં પાણી પુરૂં પાડવાને માટે શું ઉપાય કરવા?

જ૦—કુવા, તળાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે મુલકના લોકોને સુખ આપવું (દોલતમંદ માણસોની એ ફરજ છે) એમ કરનાર માણસના ફરોહરને અવસ્તામાં માન સાથે યાદ કીધાં. છે.[1]

સ૦—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની વખાણ કરવા વિષેનું આપણું ભણતર શું છે?

જ૦—આવાં અરદ્વિસૂર યષ્ટ તથા નીઆએશ.

સ૦—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્વિસૂર નીઆએશ ભણવાની ફરજ છે?

જ૦—અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અશીશ્વંગ અને મારેસ્પંદ એ પાંચ દીવસોએ તથા ચાંદરાત અને પુનમને દિવસે પણ ભણવા દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—જે કોઇ જરથોશ્તી ધર્મમાં જણાવેલી રીતે

---

૧. અરદ્વિસુર નીઆએશ. ફ. ૬.

પાણીને પુજે તથા તેનો ઘટતો ઉપયોગ કરે તેને શું બક્ષેશ મળે છે?

જ૦—"તેને ઝળકાત અને નુર, તેને તનનું સુખ અને જોર, તથા ફતેહમંદી, તેને પુરતાં સુખની દોલત; તેને ચાલાક ફરજંદ, અને મરણ બાદ સૌથી સુખી જીંદગી."[1]

હવા.

અવસ્તા—વએમ અષવનૅમ યજમઇદે, વએમ ઉપરો કઇરીમ યજમઇદે.

સાર—ઉપર કામ કરનાર વાએ યજદને તથા અશો અને પવિત્ર હવાને અમો પુજયે છીએ.[2]

સ૦—હવા એટલે શું?

જ૦—વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની આસપાસ ફરી વળેલો છે.[3] એ જાતે હવાઇ

---

૧ યજશને હા ૬૮ ફ. ૧૦—૧૧.

૨ રામ યશ્ત ફ૦ ૫. ૩ રામ યશ્ત ફ૦ ૪૬.

છે. એને આપણે જોઇ શકતાં નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં હીલે છે તે ઉપરથી આપણે એને પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતાં ફાયદા જણાવો ?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી જીવી શકે છે.[1] ઉન્હાલાના દિવસો ઉપર થંડો પવન માણુસને આશીરવાદ સમાન થઇ પડે છે. હવાથી માણુસોની તંદરોરતીમાં વધારો થાય છે. અને હવાને લીધેજ માણુસો એક બીજાનું બોલવું સાંભળી શકે છે.

સ૦—કઇ હવાથી માણુસને ફાયદો થાય?

જ૦—સોજી, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજી હવા કયાંથી મળે?

જ૦—જે જગા ગલીચ નહી હોય, જ્યાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહી હોય, જે

---

૧. રામ ચરત ફ૦ ૫૬.

જગ્યાને વાડી, ઝાડીને પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જ્યાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોય છે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે ?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ 'ઑક્ષીજન' અને 'નાઇ-ટ્રોજન' છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ 'ઑક્ષીજન' અને કેટલો 'નાઇટ્રોજન' છે.

જ૦—જો એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ 'ઑક્ષીજન' અને બાકીનો બધો ભાગ 'નાઇટ્રોજન' હોય છે.

સ૦—હવા આપણાં દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે ?

જ૦—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસામાં જઇ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપે છે.

સ૦—જે હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડયે

છીએ તે કેવી છે?

જ૦—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીર-ઉપ્યોગી છે, પણ ઝાડપાનોનો તે ખોરાક છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા ઝાડપાનો ચુશી લે છે.

સ૦—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઇએ?

જ૦—આપણાં રહેવાના શેહર, ગામ કે ઘર આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ વગેરે રોપાવવાં કે જેથી ત્યાં વસનારાઓને સોજી હવા મળે.

સ૦—ગંધીલી હવા રાખનારને શું ગેરફાયદો?

જ૦—ગંધીલી હવામાં રેહનાર માણુસોને ઘણી તરેહના દુઃખ દરદો વેઠવાં પડે છે, જેથી તેઓની તંદરોસ્તીને નુકશાન થવાથી સારાં અને સવાબનાં કામો તેઓથી થઇ શકતાં નથી, અને તેથી ખોદાના તેઓ તકસીરવાર થાય છે.

સ૦—હવાને માટે ઇશ્વરની શોકરગુજારી કરવાની શું આપણી ફરજ નથી ?

જ૦—દરેક દમ લેતાં આપણે ખોદાનો ઉપકાર માનવો જોઇએ. કારણકે આપણે દમ લઇ શકીએ તોજ હૈયાતી ભોગવી શકીએ.[1]

સ૦—હવાની શોકરગુજારી કરવાનું ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે?

જ૦—હાજી, રામયશ્તમાં આવે છે કે "જે માણસ હવાની શોકરગુજારી કરે તેને પુર મરકીવાલો ગનામીનો દફે કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો તેને હેરાન કરી શકે નહી."[2]

---

૧. રામયસ્ત ફ૦ ૪૪. ૨. રામયસ્ત ફ૦ ૫૬.

જમીન.

અવસ્તા—ઇમાંમ્ આઅત્ જામ...યા નાઍાબઇરતી.

સાર—આએ જમીન જે અમોને પોષણ આપે છે તેને અમો વખાણીએ છીએ.[1]

સ૦—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—"ઝૅમ" એટલે જમીન અથવા પૃથ્વી.

સ૦—જમીન ઉપરનો મવકલ ફરેસ્તો કોણ ?

જ૦—સ્પેન્તઆરૂમઇતી, એટલે અસ્પંદારમદ અમષાસ્પંદ.[2]

સ૦—જમીન એટલે શું ?

જ૦—જે ઉપર માણુસ, પશુ, પક્ષી વગેરે રહી શકે છે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી શકે છે, તથા ડુંગર, પહાડ અને પર્વતો ટકી શકે છે

---

૧ યજશ્ને હા ૩૮ ફ૦ ૧. ૨. વંદીદાદ પર. ૨ ફ૦ ૧૦.

તે પૃથ્વી.[1]

સ૦—અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ કીધેલા હતા?

જ૦—સાત ભાગ જેને હફ્તોકર્ષ્વઇરીમ જામ્ (એટલે હફ્ત કેશ્વર જમીન) સાત ખંડવાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.[2]

સ૦—સાતે ખંડના નામ આપો ?

જ૦—અરેજહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્શુ, વીદધફ્શુ, વૉઉરૂબરેશ્તી, વૉઉરૂજરેશ્તિ અને ખ્નિરથ બામી.[3]

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની છે?

જ૦—બોહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.[4] પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.[5]

સ૦—જમીનની વખાણ કરવા માટે જરથોસ્તી

---

૧ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૯; ૨ યજશ્ને હા ૫૭ ફ. ૨૩. ૩ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯ ફ. ૩૯. ૪ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯. ફ. ૪. ૫ દીનકરદ (દસ્તુર પે. બે. સંજાના.)

ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—અવસ્તામાં આવે છે "કે આએ જમીન જે આપણું પોષણ કરે છે તેને બીજા નારી જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે આરાધ્યે છીએ"[૧] "ઓ અશો હોમ, તારી બરદાસ્ત કરનારી માતા કે જે મોટા વીસ્તારવાળી, ઓહળી, ફળદ્રુપ જમીન છે તેને હું વખાણું છું.?"[૨]

સ૦—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર ઉપર ટકેલી છે?

જ૦—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો નથી. જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ અને મ્હાબોખ્તાર અધર રહેલા છે તેમજ જમીનનું પણ સમજવું.

સ૦—જમીન અધર છે તે વિષે અવસ્તાનું કાંઇ લખાણ છે?

---

૧ ઇજશને હા ૩૮ ફ. ૧. ૨ ઇજશને હા ૧૦ ફ. ૪.

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમઝદ કહે છે કે "મારી બનાવેલી, બોહળી, મોટી, પુષ્કળ જથ્થો ધરાવનારી, ધર્તી માતા જે આએ દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ઘાસચારા સાથના તથા ઘણાં પાણીવાળા પહાડો ધરાવે છે તેણીને હું ટેકવી રાખું છું."[1]

સ૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી છે તેની મતલબ શું?

જ૦—જમીનને અવસ્તામાં "બરદાસ્ત કરનારી માતા" કહેલી છે તેનું કારણ એ કે પૃથ્વિના જેવી સહન શક્તિ ધરાવનાર બીજી કોઇ માતા નથી. જેમ એક માતા પોતાના ગમે એવાં મસ્તીખોર બચ્ચાંની બરદાસ્ત કરી તેને ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર રહેતી નથી, તેમ જમીન માતા તેની ઉપર નુકશાન કરનાર તથા તેને બગાડનારને પણ ખોરાક પાણી આપ્યા વિના રહેતી નથી.

---

૧. ફ્રવરદીન યશ્ત ફ. ૯.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે કઇ જમીન ઘણી ખુશાલ છે?

જ૦—"અશો માણુસની ઇજશને કરવાની જગા, બચ્ચાં છોકરાંવાળા અશો પુરૂષનું રહેઠાણ, આતશની જાળવણી કરનારનું ઘર, ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર ગાય ઢોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી ખુશાલ રહે છે."[1]

સ૦—કયા કયા શખ્સો જમીનને ખુશાલ કરે છે?

જ૦—"લાસોને કબરમાંથી ખોદી કહાડનાર, કબરોને ભાંજનાર, ખરફ્સ્તરોના દર સાફ કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી કરનાર, લાયક માણુસોને જાગીરો ભેટ કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર

1 વંદીદાદ ૫ર. ૩ ફે. ૧-૬.

શખ્સો અવસ્તા પ્રમાણે જમીનને ખુશાલ
કરે છે.[1]

સ૦—કઇ કંઇ જગા નાખુશ છે?

જ૦—દોજખની જગા, અશો માણસનું રવા
થયું હોય તે, ગલીચાઇ એકઠી થઇ હો
તે, બુતપરસ્તોનું રેહઠાણ, નસો દાતવાન
જગા, પાપી માણસનું મકાન, ખરફ્સ્તરોન
ખાડા, બેહદીનોના હાથમાંથી જુદદીનનાઓ
હાથ ગયેલી જગા, વસ્તીવાળી જગાનુ
ઉજડ થવું, અને જે જગા ઉપર મુંવેલ
માણસનું રૂદન થતું હોય તે સઘળી જગાએ
"મીનોખેરદ" પ્રમાણે નાખુશ છે.

સ૦—શા સારૂં અવસ્તામાં જમીનની વખાણ
કરવામાં આવેલી છે?

જ૦—આપણાં પોષણને માટે આપણે જમીનનેજ
આભારી છીએ, જાત જાતના અનાજ
ભાજી, તરકારી, નીરમળ પાણીના ઝરા, ઘે

---

૧ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૧૨-૩૪.

સંગારનો બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં જાતજાતનાં કપડાં, વગેરેની ઉત્પત્તિ જમીનમાંજ થાય છે, એટલા વાસ્તે આપણા ધર્મે જમીનની વખાણ કરવાનું ફરમાન આપેલું છે.[1]

સ૦—જમીન માણુસોને કાંઇ દુઆ કરે છે કે?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે આશીરવાદ દેછે[2] અને નાખુશ કરનારને શ્રાપ દેછે.[3]

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પન્ન થતી તમામ પેદાયશને વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી કરવી, તથા એ સઘળી ઉત્પન્ન થયલી ચીજો માણુસ જાતના ઉપયોગમાં આવે તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં મદદ કરવી.[4]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૧; ૨ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૭; ૩ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૮-૨૯; ૪ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તા—નેમો ઉરૂવઇરે વઙ્ઉહિ મજ્દધાતે.
સાર—આએ અહુરમજદના પેદા કીધેલા ભલાં ઓરવર તુંને નેમાજ હોજો.[1]

સવાલ—ઉરવર એટલે શું?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સઘળી જાતની વનસ્પતી.

સ૦—ઉરવર ક્યાંથી અને કેમ મલે?

જ૦—જમીનમાં વરસાદ પડવાથી પુસ્કળ ઝાડ છોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને મેવો પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે જમીન અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

સ૦—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જ૦—આપણો ખોરાક અને પોશાક એથી છે, એથી તનદરોસ્તી અને રાહત મળે છે, આપણા ઘરબાર, વાડી, ગાડી, ફરનીચર, પેટી

---

1 વંદીદાદ ૫૨. ૧૯ ફ. ૧૮.

અને ઘર સંસારનો સઘળો સામાન એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની દવાની ઉત્પતી એમાંથીજ થાય છે અને પ્રાણી માત્રની જીવન શક્તિનો આધાર ઉરવર ઉપર છે.

સ૦—જરથોશ્તી ધર્મે ઝાડપાનની વખાણ શું સબબસર કીધી છે?

જ૦—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવરતામાં ઝાડપાનની સ્તુતી અને વખાણ કરવામાં આવી છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં ક્યાં ક્યાં ઉરવરની અને કયે કયે ઠેકાણે અગત છે?

જ૦—ઇજશનેની ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની 'પાતરી'; હોમસળી અને દારમની ડાંખળીની અગત, આફરીનગાન ભણતી વેળા ફુલ અને ફળની અગત, નવજોત નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના ઝાડની 'પાતરી'ની અગત. વળી આતશ ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય છે. એ વગેરે

દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં ઉરવરની અગત પડે છે.

સ૦—જો ખોદાએ વનસ્પતી જેવું કાંઇ નહી પેદા કીધું હતે તો?

જ૦—માણુસોને ખોરાક અને પોશાક મલી શકતે નહી, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે નહી, બધે ગલીચી અને ગંદવાર પંથરાઇ રેહતે, સોજી હવા મળી શકતે નહી, જેથી તમામ જાનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહી.[1]

સ૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી?

જ૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી બેશક આપણે (ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ, કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કીધેલી બીજી ઉમદા પેદાયશોમાંની એક છે.[2]

સ૦—ઉરવર ઉપર મવક્કલ ફરેસ્તો કયો છે?

---

૧ રામયશ્ત ક. ૫૬. ૨ ઈજશાને હા ૧૯ ક. ૧.

જ૦—અમરદાદ અમષાસ્પંદ. જો વનસ્પતી સાથે કાંઇ ગુનાહ કીધો હોય તો અમરદાદ અમષાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—વનસ્પતી સાથનો ગુનાહ તે શું?

જ૦—ઝાડ અને છોડવાઓને વિના કારણે કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઇનો ગુણ ધરાવતા પાળાઓ અશો માણસને નહીં આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણસને ન આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે બીજાં ગુનાહો ઉરવર સાથે થઇ શકે.[1]

સ૦—અવસ્તામાં કયા કયા ઝાડ પાળાઓ વખણાએલા છે?

જ૦—હોમ, ગઓકૅરૅન, વૅાહુગઓૅાન, વૅાહુકૅરૅતી, હધાનએપત અને ઉરૂવાસનિ.

સ૦—હોમ વિષે તમે શું જાણો છો?

જ૦—એ પાળો હોમ નામના એક દસ્તુરે શોધી કાહાડી તેને છુંદીને રસ કહાડવાની ક્રિયા

---

૧ પતેત ઈરાની.

કીધી હતી[1] અને આજેબી દરેમેહેરમાં હોમ-
ની ક્રિયા થાય છે અને હુઓમો દુરઑષે
એટલે કે દુ:ખ દરદને પછાત રાખનાર હોમ
કુરી કહે છે.[2] ક્રિયા કરીને બનાવેલા હોમને
રસ ઘણો ગુણકારક છે, તેનો ફાયદો ને
માણસનેજ મળી શકે છે.

સ૦—ગઓકૅરૅનનો ખુલાસો કરો.

જ૦—એ ઝાડ વોઉરૂકશ દરીઆમાં ઉગે છે
એને 'હુઓમે સફેદ' કહે છે. રસ્તા-
ખેજને વખતે એ ઝાડ ઘણું ઉપયોગી થઈ
પડશે એમ કહે છે.[3]

સ૦—વોહૂગઓન, ઉરૂવાસનિ. વૉહૂ કૅરૅતી
અને હધાનએપત્ એ શું છે?

જ૦—એ ખુશબોદાર ઝાડો છે જેનાં લાકડાંની
ધુંમથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર કરવા
વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.[4] સુખડ, લોબાન

---

૧ મેહેર યશ્ત ફ. ૮૮. ૨ ઈજશને હા ૧૦
ફ. ૨૧. ૩ બુનદેહશ. ૪ વંદીદાદ પર. ૮ ફ. ૨-૩

અગર તથા દારમના ઝાડનું લાકડું એવો એ દરેક બોલનો જુદો જુદો અર્થ કરવામાં આવેલો છે.[1]

ગોસ્પંદ.

અવસ્તા—યથા આત્ યજમઇદે ગેઉશ્ ઉર્વાનેમચ્ા...આઅત ઉરૂનો પસુકનામચ્ા.[2]

સાર—આ પ્રમાણે અમ્હાં અમો ગોસ્પંદના અને પશુઓના રવાનને આરાધ્યે છીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું?

જ૦—માણસ જાતને ઉપયોગી ચોપગાં જનાવરો જેવાં કે ગાય, બળદ, ઘોડ, ઉંટ, હાથી, બકરાં, મેંઢાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદો માણસ જાતને શું ઉપયોગી છે?

---

૧ વંદીદાદ, ફરગાર્દ ૧૩૭. ૨ ઈજશને હા ૩૯ ફ. ૧.

જ૦—તેઓનાં દૂધ, દહી, માખણ, ઘી વગેરે આપણો ખોરાક છે. તેઓ હળ ખેંચી ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના ઉનના જાતજાતના કપડાં બને છે, ગાડીમાં જોતરવા, સ્વારી કરવા તથા બીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઇ પડે છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં જાનવરોની ઘણી અગત છે?

જ૦—ગોધો, બળદ અથવા ગાય,[1] જેઓના દૂધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કોઇબી ક્રિયા થઇ શકતી નથી.[2]

સ૦—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના ગોધાની અગત છે.

જ૦—તદન સફેદ, એક બાળ પણ કાળો હોવો નહીં જોઇએ. જેને આપણે 'વરસીઓ' કરી ઓળખીએ છીએ તેવા

૧ વંદી. પર. ૧૯ ફ. ૨૧; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૭૭.

ગોધાની અગત છે.

સ૦—જ્યારે ગોરપંદો આપણને એટલાં બધાં ઉપયોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી ફરજ શું છે?

જ૦—તેમને દુ:ખ અને ઇજા પહોંચાડવી નહી,[1] તેઓને મારી નાંખવાં નહી,[2] તથા હદથી જ્યાદા કામ તેઓ પાસે કરાવવું નહી.

સ૦—ગોરપંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉગ્રધેમ, ગવે વૅર-થ્રેમ, ગવે ખરૅથૅમ, ગવે વસ્ત્રૅમ ગવે વૅરૅજયાતાંમ તાંમ ને ખરૅથાઇ ફૂષુયો.

સ૦—એનો અર્થ કહો.

જ૦—"ગાએ ગોરપંદને માટે નેમાજ, ગાએ ગોરપંદને માટે સારા સખુન, ગાએ ગોરપંદને માટે ફત્તેહ, ગાએ ગોરપંદને માટે

---

૧ વંદીદાદ પર. ૯ ફ. ૪૨; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૨૭.

ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં પાડવાં જોઇએ) તથા તેઓને સુખ આપવાને વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી જોઇએ કારણ કે તેઓ આપણા ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે."[1]

સ૦—ગોસ્પંદો ઉપર મવકલ અમષાસ્પંદ કયો?

જ૦—બેહમન અમષાસ્પંદ.

સ૦—ગોસ્પંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો પસ્તાવો શું છે?

જ૦—"ગોસ્પંદોને જો મેં માર્યાં અથવા કાંઇ જુલમ ગુજાર્યો હોય, તેઓને બેઇનસાફીથી કાપ્યાં હોય, વખતસર ઘાસ ચારો નહી નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં તેઓનો નહી બચાવ કીધો હોય, તાઢની મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવાવાળી જગ્યાએ નહી રાખ્યાં હોય, જેથી બેહમન અમષા-

---

૧ ઈજશને હા ૧૦ ફ. ૨૦.

સ્પંદને નાખુશ થવાનું મેં કારણ આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી પતેત કરીને પશેમાન થાઉ છું." [૧]

સ૦—ગોસ્પંદથી ઉલટું શું?

જ૦—ખરફસ્ત્ર, નુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાં કે વરૂ, સાંપ, કીડા, મકોડા, માંખ ઇત્યાદી એઓને મારીને હાંકી કહાડવાનું જરથોસ્તી ધર્મે ફરમાવ્યું છે. [૨]

સચ્ચાઇ.

અવસ્તા—અર્શુખ્દો વાક્ષ્ યાહિ વૅરૅથ્રજાંસ્તૅમો.

સાર—સાચો બોલેલો સખુન ઘણો ફત્તેહ આપનારો છે. [૩]

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે?

---

૧ પતેત ઇરાંની. ૨ વંદીદાદ ૫૨. ૭-૮.
૩ સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત ફ. ૧.

જ૦—હુમત, હુખ્ત અને હુવર્શત એટલે સાચા વિચાર કરવા, સાચી વાણી કહેવી, અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સચ્ચાઇ તે શું?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કાયેલું, જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો કે ઘટાડો કર્યા વિના બીજાઓને કેહવાને ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને કરવું તેનું નામ સચ્ચાઇ.

સ૦—અશો જરથોશ્તના સચ્ચાઇ વિશેનાં થોડાંક ફરમાનો આપો?

જ૦—આપણા વડા ગુરૂ અશો જરથોશ્તે પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં સચ્ચાઇ વિષેનાં ફરમાન જગેજગ આપેલાં છે, હુમત હુખ્ત અને હુવર્શત જરથોસ્તી ધર્મ પુસ્તકોનો અર્ક છે, "આર્ષુખ્દા વાક્ષ,"[1] "ઍરૅષ્ વચો," "અરૅજાૢશ

૧ ચરત.

પથો"[૧] એ અશો જરથોસ્તનો મુદ્રાલેખ છે, સચ્ચાઇજ સર્વોતમ સદગુણ છે[૨] એમ આપણે દરેક બંદગીની શરૂઆતમાં ભણીએ છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને જૂઠો દુ:ખી છે એ વિષેના અશો જરથોસ્તના વચનો કહો ?

જ૦—"**દરઘેમ દરેગ્વોદેબ્યો રષો સવચા અષવબ્યો.**" "જૂઠાને લાંબો વખત સુધી દુ:ખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને તેની સચ્ચાઇને લીધે છેલ્લે અંતે સુખ મલશે."[૩]

સ૦—અશો જરથોસ્ત સચ્ચાઇ વિશે બીજું શું કહે છે ?

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે "સચ્ચાઇથીજ અહુરમજદને પહોંચી શકાય છે,"[૪] "સાચા રસ્તામાં અહુરમજદ

---

૧ ગાથા. ૨ અષેમ વોહુ. ૩ યજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧. ૪ ઈજશને હા ૬૦ ફ. ૧૨.

રહે છે,"[1] "અંતે સત્યનો જય છે"[2] અને "સચ્ચાઇથીજ બેહસ્ત મળે છે."[3]

સ૦—ગમે તેવું દુઃખ અથવા નુકશાન થવાની ધાસ્તી છતાં અને અશો જરથોસ્તે સચ્ચાઇ તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો ?

જ૦—અશો જરથોસ્તને જૂઠાં તરફ લઇ જવાને દેવોના સરદાર અંગ્રોમઇન્યુશની સઘળી કોશેશો નીષ્ફળ ગઇ ત્યારે તેણે તે પાક નરને ધન, દોલત, સત્તા અને પાદશાહી વટીક આપવા માંગી કે તે સચ્ચાઇને છોડે[4] પણ જેનું નામ કે સાચો જરથોસ્ત તેણે તે નાપાક દેવોની એવી લાલચોને તુચ્છકાર સાથે ધીક્કારી કાઢી.[5]

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશો જરથોસ્તે શું કહ્યું ?

---

૧ ગાથા. ૨ ઈજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧. ૩ વીસ્પ હુમત. ૪ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯ ફ. ૬. ૫ વંદીદાદ ૧૯ ફ. ૯.

જ૦—નોઇત્ હે અપસ્તવાને વરૂહુઇમ્ દએનાંમ્ માઝ્દયસ્નીમ નોઇત અસ્તચ નોઇત ઉશ્તાનેમ્ચ નોઇત બઓધસ્ત વીઉરૂવીસ્યાત.

સ૦—એનો સાર કહો?

જ૦—અશો જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી કહ્યું કે "અગરજો સચ્ચાઇ ખાતર મારાં હાડકાં જુદા પડે, મારી બુધી ગુમ થાય, અથવા મારો જાન વટીક જાય તોબી હું સચ્ચાઇને છોડીશ નાહી."[1]

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર જુઠાં માણસોને માન મેળવતાં જોઇએ છીએ તેનું કેમ?

જ૦—આગે દુન્યામાં કેટલીક વાર જુઠાંઓ માન મેળવે છે, જુઠો ઇનસાફ કરનાર સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો દોષીત ઠરે છે એ ખરૂં પણ તે માન

---

૧ વંદીદાદ ૧૯, ફ. ૭.

તકલીદી અને થોડા વખતનું છે, અને જ્યારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુ:ખ પામે છે. તેથી આપણે સચ્ચાઇને ખાતર અશો જરથોસ્તની માફક થોડા વખતનું દુ:ખ સોસવું અને જાથુકનું સુખ મેળવવું.[1]

સ૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર જુઠું બોલવું?

જ૦—નહીજી. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબીમાં પણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. અશો જરથોસ્ત પોતે ગરીબ અવસ્થામાં "કુમનકૂઠવા"[2] હતા, તોપણ પૈસાની લાલચને વાસ્તે જુઠું બોલ્યા નહી અને પોતાનો ઉપ્યોગ રાસ્ત રાહે ચાલુ રાખ્યો, સચ્ચાઇને ખાતર તથા મજદયસ્ની દીનની ચઢતીને ખાતર ગરીબાઇનું સંકટ વેઠયું, કારણ કે એવણ ખાત્રીથી માનતા હતા

---

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩–૧૪; ૨ ઈ. હા ૪૯ ફ. ૨.

કે માહઝાની અહુરમજદ સારૂં અને માઠું સર્વ જુએ છે અને જાણે છે[1] તથા અંતે નેકીનો જય છે.[2] એવા સાચા એતેકાદથી અંતે એવણુની ફતેહ થઇ અને ખુરા દુશ્મનો ઉંધા પડયા[3] માટે દરેક જરથોસ્તીએ જો પોતાના ગુરૂની માફક ફત્તેહ મેળવવી હોય તો ગરીબાઇમાં પણ સચ્ચાઇથી વેગળા જઇ પેટને ખાતર પાપ કરવું નહી.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સચ્ચાઇથી શું ફાયદો મેળવ્યો?

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ કયાંની ગુશતાસ્પે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા તેના બેટાઓ અસ્ફંદીઆર અને પેશુતન વગેરેએ તેવણુની સચ્ચાઇ પીછાનીને પોતાના ગુરૂ અથવા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખ્યા

---

૧ ઈ. હા ૩૧, ફ. ૧૩. ૨ ઈ. હા ૩૦ ફ. ૧૧.
૩ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯, ફ. ૪૭.

અને આખી શહેનશાહતમાં જરથોશ્તી દીનનો ફેલાવો કીધો.

સ૦—અશો જરથોશ્તના જેવા સાચા થવું હોય તો આપણે શું કરવું?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ, આફત, સંકટ યા નુકશાન થવાની ધાસ્તી હોય, તેની દરકાર ન કરતાં સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. બીજાઓને સચ્ચાઇથી ચાલવાની સલાહ આપવી અને સચ્ચાઇને ખાતર જે દુઃખ આવી પડે તેને ખુશીથી ખમવું, કારણ કે સચ્ચાઇને ખાતર દુઃખ ખમનારનો આત્મા ખુશી રહે છે.

સ૦—અશો જરથોશ્તે સમજાવ્યું તે બધું સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું?

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ તથા તેની તમામ રૈયતે અશો જરથોશ્તની સચ્ચાઇ પીછાનીને પોતાના પેગામ્બર અને ગુરૂ તરીકે કબુલ કીધા તેને આજે હઝારો વરસ થઇ ગયા છતાં, તથા જરથોસ્તી શેહનશાહતની

નીરતી છતાં, તેમજ દીન દુશમનોના જુલમ છતાં એ ધર્મની સચ્ચાઇ આજ પર્યંત વખણાતી આવી છે, એટલુંજ નહી પણ પારકા ધર્મના કામેલ અભ્યાસીઓ તથા ધર્મગુરૂઓ ઉંચું મત આપી ગયા છે.

સ૦—પારકા મજહબના વિદ્વાનો આપણા ધર્મની શું વખાણ કરી ગયા છે તેના થોડાક દાખલા આપો?

જ૦—"એકત્રીઆનો જરથોશ્ત જે જે શિખવી ગયો છે તે ખોદાઇ, રાસ્તી અને ચોખ્ખું છે"[1] "પેલો બલ્ખનો દાનાવ પુરૂષ જરથોશ્ત કે જેણે લોકોને ભલી દીનની નેક રાહ બતાવી તે જો હયાતીમાં નહી આવ્યો હતે તો તમામ આદમીઓનો એતેકાદ કેવી ડામાડોળ હાલતમાં રહ્યો હતે તે વિષેનો પુરતો ખ્યાલ આપણાં મનમાં ઉતરી શકતો નથી."[2] "જરથોશ્તી ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો નરો

---

૧ 'લોર્ડ બાઇરન.' ૨ "મીસ ફ્રાન્સીસ કોબ."

અને મુજોગ છે કે જેને સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ માન મલતુંજ જોઇએ અને એ ધર્મ પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગરૂર રહી શકે."[1] "ખોદાના કસમ ખાઇને કહું છું કે જે કોઇ જરથોસ્તી ધર્મ નહી ધરાવે તે કદી પણ બેહસ્તનો રસ્તો જોઇ શકે નહી."[2]

ધર્મ.

અવસ્તા—ફ્રવરાને મઝ્‌દયસ્નો જરથુશ્‌ત્રિશ્‌ વીદએવો અહુરકએષો.

સાર—"હું મઝ્‌દયશ્ની, જરથોશ્તી, દેવથી જુદો અને અહુરમજદી ધર્મ પ્રમાણે ચાલનાર થવાનો એકરાર કરૂં છું."

સ૦—ધર્મ એટલે શું?

જ૦—પાક અહુરમજદ તરફ પૂર્ણ ભક્તિભાવ, તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ

૧ આરથર હેન્રી બલીક. ૨ રીરદોશી.

લેવાનું સાધન, સુખમાં શોકરગુજાર થવાનું અને દુઃખમાં મદદ માંગવાનું હથિયાર, નેકી અને ભલાઇનો રસ્તો દેખાડનાર રેહબર, તથા બદી અને બુરાં કામોથી દુર રાખનાર સાથી; ટુંકમાં આ દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા પછી તેણે જે જે ફરજો બજાવવાની છે તે ફરજો વીષે તથા માણસને નેક રસ્તે દોરવવા માટે શિખામણ આપનારૂં શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

૧૦—અહુરમજદ તરફ ભક્તિભાવ કેવી રીતે રાખી શકાય ?

૧૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય કરીને અશોઇની પેદાયશનો વધારો કરવાથી, માબાપ, ઉસતાદ, સગાંસ્નેહીઓ અને સર્વ ઇનસાન જાત તરફ પોતાનો શું ધર્મ (ફરજ) છે તે શીખી સમજીને તે પ્રમાણેની ફરજ બજાવવાથી ખોદા તરફ ભક્તિભાવ રાખી શકાય.

સ૦—ખોદાતાલાના હુકમોને માન આપતાં આપણે ક્યાંથી શીખ્યે?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકો કઇ ભાષામાં લખાએલાં છે?

જ૦—અવસ્તાઓ જંદ ભાષામાં. તેમજ વળી પહેલવી, પાજંદ અને ફારસી ઝબાનોમાં પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સ૦—સૌથી પુરાણાં અને ભરોસો રાખવા જોગ લખાણો ક્યાં?

જ૦—અવસ્તા કે જેમાં ઇજશને, વંદીદાદ, વીસ્પરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સ૦—એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે શું શું શીખ્યે છીયે?

જ૦—ખોદાને ઓળખતાં, સાચ્ચાંને ચહાતા, જુઠાંને ધીક્કારતાં, પોતાને પિછાનતાં અને સુધારતાં, બદ હવસોને મારતાં, સુખથી છલકાઇ ન જતાં અને દુઃખથી નીરાશ ન થતાં

દયાળુ નમનતાઇવાળાં અને સદગુણી થતા શિખ્યે છીએ.

સ૦—ધર્મનો અભ્યાસ કરવાની આપણને ફરજ કાંય છે?

જ૦—મીનો અને ગેતી એટલે આએ અને પેલી દુન્યા વિષેનું જ્ઞાન, આપણો આત્માં, તેને મળનારો ભલાઇનો બદલો બેહશત અને બુરાઇનો બદલો દોઝખ, તે વિષેની સમજણ, આપણે કોણ? કયાંથી આવ્યાં? અને કયાં જવાના? આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો શું સંબંધ? તે સાહેબ સર્વ જુએ છે અને જાણે છે એ બધી વાત ધર્મ શીખવે છે. વળી ધર્મ માણસને આએ દુન્યાનાં નાપાએદાર સુખના ખ્યાલી વિચારોમાંથી કાઢીને પેલી મીનોઇ તથા પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ કરાવે છે. એટલા વાસ્તે ધર્મની કેળવણી લેવાની અને તેનો

અભ્યાસ કરવાની ફરજ છે.

સ૦—મજદયસ્ની ધર્મ આપણને કેવાં કામો કરવા ફરમાવે છે?

જ૦—દરેક માણસે સપેનામીનોની પક્ષમાં રહીને દુન્યાની વૃદ્ધિ થાય તેવાં અષોઇના કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ અથવા જાનદાર ખરફસ્તરોનો તેમજ સઘળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની બુરી શકતીને તોડવી.[1]

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને આપણે શું કહીએ છીએ?

જ૦—"અન્યો વર્ન" અથવા "અન્યો તકએષ" એટલે જુદી વરણના તથા જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લોક તરફ આપણી શું ફરજ છે?

જ૦—કોઇ પણ રૂપમાં જેઓ યજદાંપરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી વર્તવું એ

---

૧ ઈ૦ હા ૩૦.

આપણો ધર્મ છે. આપણાથી જુદો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદ્ગુણી અને સાચ્ચા છે તેઓ પોતાની રૂડી કરણીને લીધે માન મેળવવાને લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા બુરા કહીને ધીક્કારવા નહી જોઇએ.

સ૦—દરવંદ કોણને કુહેવો?

જ૦—જે માણસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે[1] ચાલવાનાં ફરમાનોથી આડો જાય, બુરાં કામો કરે તથા અનીતિવાન હોય પછી તે માજદયસ્ની જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો હોય યા નહી હોય તોપણ તેને દરવંદ કહેવો; કારણ કે દરવંદનો અર્થ અવસ્તામાં બુરો, પાપી અથવા દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.[2]

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે કરવી જોઇએ?

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૧૬, ફ. ૧૮; ૨ ગાથા. વંદીદાદ વગેરે.

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને બાપદાદાઓથી મળેલી દોલતને વધારવા અને જાળવવાની સંભાળ લઇએ છીએ તેવીજ બલ્કે તે કરતાં પણ વધારે આપણા બાપીકા ધર્મની જાળવણી અને સંભાળ કરવાની આપણી ફરજ છે?

સ૦—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની હસી કરનાર કેવો છે?

જ૦—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના બાપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના ધર્મને ધીક્કારનાર પોતાના બાપદાદાને ધીક્કારે છે, પોતાના ધર્મને તજનાર, પોતાની અને પોતાના બાપદાદાઓની આબરૂને તજે છે; પોતાનો ધર્મ તજીને તે જે ધર્મમાં જાય છે તે તે ધર્મ પાળનારાં તેમજ તેનાં અસલી ધર્મવાળાં બન્ને લોકો તેના ઉપર શકની નજરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા ઇસપ નીતિની કથામાં જણાવેલા મોરનાં પીછાં-

માંના કાગડાના જેવી થાય છે.

સ૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોશ્તીની શું ફરજ છે?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોશ્તીએ પોતાનો ધર્મ જે પેગમ્બર જરથોશ્ત સ્થાપી ગયો છે તેની ઉપરજ મક્કમ રહેવું, તેને વધારવા અને ફેલાવવાની કોશેશ કરવી. ગમે એવાં દુઃખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ છોડવો નહી, ધર્મના બચાવને ખાતર બુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું, આપણા અસલી નેઆગાનોએ પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ ખજાંનો, ઘરબાર, વાડી ગાડી, અને સેવટે પોતાનું પ્યારૂં વતન તજી હિંદ સરઝમીન ઉપર વાસો કીધો, તેજ પ્રમાણે તેઓને પગલે ચાલી તેઓએ બચાવેલા ધર્મની બુલંદી અને જય ચોખંડ પૃથ્વી ઉપર થાય એવા ઉપાયો યોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં મોટી ફરજ છે.

સ૦—ખરો ધર્મી પુરૂષ કોણને કહેવો?

જ૦—સઘળી સૃષ્ટીનો બનાવનાર ખોદા છે એમ સમજનાર;[1] અશો જરથોસ્તને પોતાના પેગંબર તરીકે ગણનાર, તથા તેના લાવેલા ધર્મ અને ફરમાનોને માન આપનાર,[2] નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોને અખતીઆર કરનાર,[3] અહુરમજદની ભક્તિ કરનાર,[4] યઝદ અને અમશાસ્પંદોની વખાણ કરનાર[5] ખરો ધર્મી પુરૂષ છે.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપનાર કેવો છે?

જ૦—"જેઓ જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી પોહોંચાડનાર દરવંદો છે, જેઓ ધર્મનાં ફરમાનોને

---

૧ ઈજશ. હા ૧૬ ફ. ૧; ૨ ઈ. હા ૧૨ ફ. ૧, ૫, ૬, ૭; ૩ ઇજશ્ને હા. ૧૧ ફ. ૧૬, ૧૭; ૪ ઈ. હા ૩૯ ફ. ૪; ૫ ઈજશ્ને હા ૧૬ ફ. ૩, ૪, ૫, ૬.

નહીં સાંભળનારા છે તેઓ સઘળા નાપાક છે."[1]

સ૦—ધર્મ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે?

જ૦—લગાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના ગોધા, અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન વગરનાં વહાણ અને સરદાર વગરનાં લશકરના જેવી.

સખાવત

અવસ્તા—વઇનીત અહુમિ નમાનેસ્ત્રઓષો અસ્રુશતીમ, આક્ષ્તિશ્‌ અનાક્ષ્તીમ, રાદ્ધતિશ્‌ અરાદ્ધતીમ.

સાર—તાબેદારી નાફરમાનબરદારીને, દોસ્તી દુશમનીને તથા સખાવત બખીલીને આએ ઘરમાંથી હાંકી કહાડે.[2]

સ૦—સખાવત એટલે શું?

જ૦—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની

૧ વંદીદાદ ૧૬ ફ. ૧૮. ૨ ઈજશને હા ૬૦ ફ. ૫.

ઇચ્છા વગર કપડાં, પૈસા, અથવા અનાજ પાણીની ગરીબોને બક્ષેશ કરવી તથા તેઓને કેળવણી આપવાના ઉપાયો યોજવા.

સ૦—સખાવત કોણ કરી શકે?

જ૦—કોઇબી માણસ પોતાની મકદુર પ્રમાણે નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે. જેમકે પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન દુર્બળને, જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને, ધર્મિ અધર્મિને પોતાને મળેલી દોલત, કૌવત, જ્ઞાન અને સત્તાને જોરે એક બીજાને સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી?

જ૦—મુફલેસ તથા અશક્તોને ખોરાક, પોશાક તથા પૈસાની મદદ કરવી,[1] ગરીબ માણસોને પરણાવી આપવાં,[2] ધર્મનાં મકાંનો જેવાં કે દરેમેહેર, દોખમાં વગેરે બરપા કરવાં,[3] ધર્મ અને વિદ્યાઓના ફેલાવા માટે નીશાળો અને

---

૧ યથા અહુ વઈર્યો. ૨ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૪.
૩ વંદીદાદ પર. ૬, ફ. ૪૧.

મદરેસાઓ સ્થાપવી,[૧] મુસાફરો માટે ધર્મશાળા તથા દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં, જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં કુવા, તળાવ, વાવો બણાવવી,[૨] તથા ઉદ્યોગી માણસોને ધંધે ચાકરીએ લગાડવા.

સ૦—બળવાન માણસ કેવી રીતે સખી થાય?

જ૦—જે માણસને ખોદાતાલાએ મજબુત બાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય તેણે પોતાના બીજા ભાઇબંધો કે જેઓ નબળા અને નાતવાન હોય તેઓને લુચ્ચા, ઠગારા, ચોર જુલ્મી લોકોથી બચાવવા.[૩]

સ૦—જ્ઞાની પુરૂષો કેવી રીતે સખાવત કરી શકે?

જ૦—શીખેલા અને અક્કલમંદ લોકોની ફરજ છે કે નહી શીખેલા તથા અભણ માણસોને જ્ઞાન આપી તેઓને હુશીઆર કરવા.[૪]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૪. ૨ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૪. ૩ ઈજશને હા ૧૨ ફ. ૨. ૪ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૬.

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સખાવત કરે?

જ૦—દરદી અથવા આજારી માણુસને પોતાનાં વૈદક જ્ઞાન તથા ઓસડથી તેઓના દરદો તાળવાના મુફ્ત ઉપાયો કરે.

સ૦—ધર્મિ પુરૂષની સખાવત શું?

જ૦—અધર્મિ અને નાસ્તીક લોકોને ધર્મનું ખરૂં જ્ઞાન આપી ખોદા અને પેગામ્બરને ઓળખતાં કરવાં.[1]

સ૦—સખાવત કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ઇજશનેના ૩૫ મા હામાં આવે છે કે "રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો કોઇબી શખ્સ બેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉત્તમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો (હોય તો) (તણે) સખી થવું."[2]

---

1 ઈજશને હા ૩૫, ફ. ૬.

૨ મરહુમ એરવદ કા. એ. કાંગાએ કીધેલો તરજુમે ।.

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?

જ૦—સખાવત કરનાર માણુસ ઉત્તમ પંકતીની જીંદગી ગુજારનાર છે. "સખી પોતાની દોલતનો રૂડો ઉપયોગ કરી તેનું ફળ ખાય છે ત્યારે બખીલ પોતાના માલ અને જરનો ગમ ખાય છે."[1]

સ૦—સખાવત કરનારે સૌથી પેહલાં શું વાત ધ્યાનમાં રાખવી?

જ૦—તેણે જોવું જોઇએ કે તેનો પૈસો ઘટતે ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે નહી? હરામખોરીને ઉત્તેજન મલે એવી રીતની સખાવત કદી કરવી નહી.[2] નાલાયક માણુસોને સખાવત કરનાર જરથોસ્તી ધર્મના ફરમાનોને ઉંધાં વાળે છે.[3]

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જેઓ સખાવત

---

1 શેખશાદી. 2 ઇજશને હા ૩૧ ફ. ૧૫.
3 યજશને હા ૩૨, ફ. ૧૦.

કરતા નથી પણ પૈસો પેટીમાં રહેવા દે છે તેઓની દોલત કેવી ગણાય ?

૪૦—લોબાંન, અગર અને અંબર જ્યાં લગી દાબડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મતોડાં સમાન છે—આતશ ઉપર મુકવા પછી તેની ખુશબો ચોતરફ પંથરાય છે. તેમજ તીજોરીમાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં જેવું છે.[1]

1 સરખાવો ગુલેસ્તાન બાબ ૧ લો હેકાયત ૧૯.

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવા માટે.)

ભાઇ......, આજ રોજે અત્રે ભેગાં મલેલાં બાનુઓ અને ગ્રહસ્થોના અંજુમન સનમુખ તેમોને જરથોશતી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમો આગળ હું બોલી જાઉં છું તે ધ્યાન દઇને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમો અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી

અથવા જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમો જરથોશ્તી થયા છો અને હવેથી એ દીનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામો ભણીને તમોએ કબુલાત આપી છે તે એ છે કે "હું મજદયસ્ની (એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર) છું. અશો જરથોશ્તને મારા પેગમ્બર તરીકે કબુલ કરૂં છું. દેવનાં કામોનો ધીક્કાર કરૂં છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. સાચ્ચાં વિચાર, સાચ્ચાં વચન અને સાચ્ચાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુઠાં વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને હમેશાં ધીક્કારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન બીજી બધી દીનો કરતા શ્રેષ્ટ છે. એ દીન કજીઆ કંકાસથી દૂર રહેતાં અને દાદાર અહુર-

મજ્દ સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણ હમેશ હું કરતો રહીશ અને બીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજ્દે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કોશેશ કરતો રહીશ." ઉપર મુજબ જે કબુ-લાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીબી આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીરપર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા ભરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જ્યારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી ફરજ હમેશાં સાચ્ચે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોશ્તી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક નિશાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ

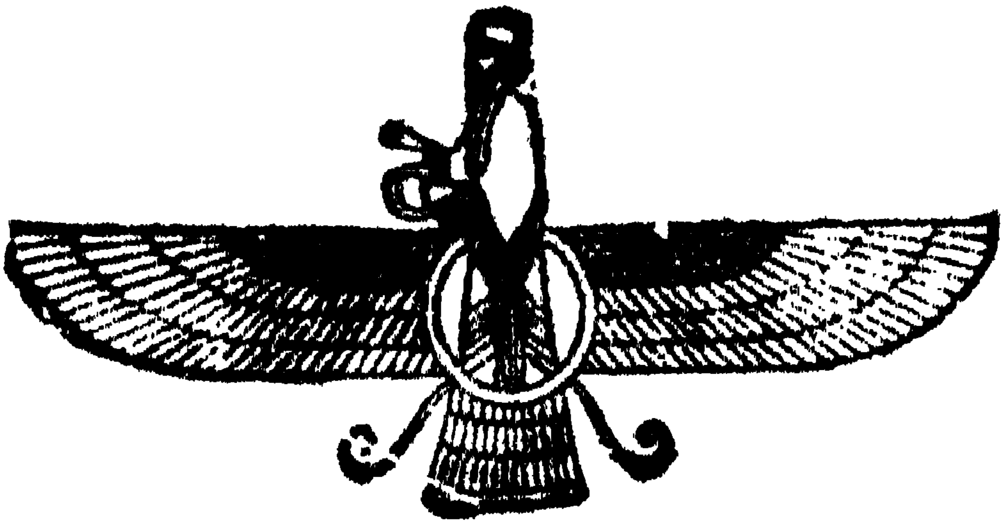
છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમો એવું બતાવો છો કે તમો તમારા પોતાના દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કશતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતા તે જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારેબી એ ત્રણ આંતા ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્ચા વિચાર, સાચ્ચ વચન અને સાચ્ચા કામો કરવાની યાદ તમો તાજી કરતા રેહજો. કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવ-રશ્ત પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જેહાનમાં સુખી કરે છે.

આજે તમો જે બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ શિખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્ચું બોલવા, નમનતાઇ કરવા, પોતાના જાતભાઇઓને મદદ કરવા, માબાપ અને ઉસ્તાદને માન આપવા અને

બુજોર્ગો તરફ ચાહ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સઘળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમો સદા કોશેશ કરજો જેથી તમો, બીજાં લોકોમાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુટુંબની આબરૂમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાળિયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમોને આમીન થજો.

"અથ જમ્યાત યથ આફ્રિનામી."

ખોદાને અરજ

ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
ઓ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;

ઓ રક્ષક માણસો ને કુલ જાનદાર;
દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર;

હાથો બેઉ જોડી નમાવીએચ સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.

ભુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું, કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ.

ભાઇબંધ અમો આએ વિદ્યાર્થી,
શિખવ કામ સર્વને પરમાર્થી.

વિચારો, વચનો અને કામો નેક,
ભલાં મન સાથે પવિત્રાઇ છેક.

નિષ્ટા, નઝર ને દયાનત સૌ પાક,
પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખંત ઉદ્યોગ, મહેનત ને બાજુબળ,
આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.

જરથોશ્તી હોરમજદી દીનનું ઇમાન,
જાળવ્યે અમે તે જર જીવ સમાન.

માબાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.

તાબેદારી ને ઇમાનદારીથી,
કરીને વતન રાજ વફાદારીથી.

મળે જેથી આબરૂ, ઇજત, જશ, માન,
દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા.

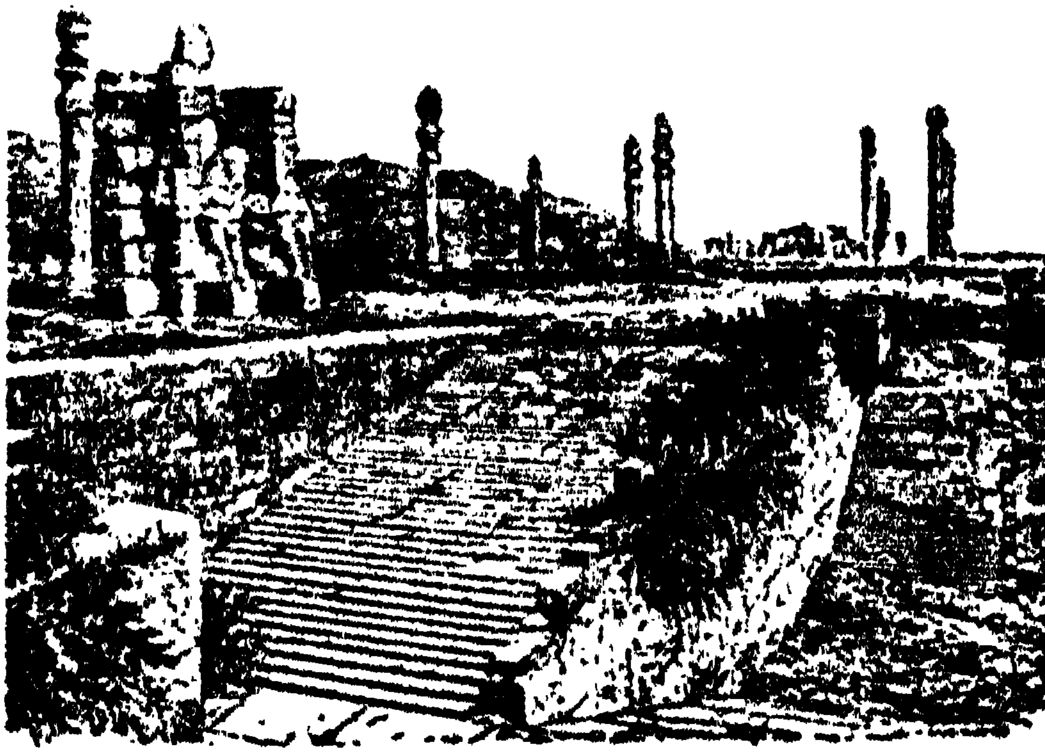
દયાળુ અહુરમઝદ તું, જેહાનના કિરતાર,
સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.

સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ,
કરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગન્નાથ.

બક્ષ અમને બુદ્ધી ને, એલમનો ભંડાર,
જેથી હાંસલ ફાયદા, કરીએ અમે અપાર.

હુમત હુખ્ત, હુવરશ્ત જે જરથોસ્તી ફરમાન.
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇઝત ને માન.

ફરમાન ગુરૂ માબાપનું, બજાવીએ ધરી ટેક,
મતિ એવી તું આપજે; અએ અહુર નેક.

મોનાજાત.[1]

૧. નમીયેછ ઓ મજ્દ અહુર! તને,
નમીયેછ અમેશાસ્પંદો અને.

૨. નમીયેછ યજદો વખાણો કરી,
નમીયેછ જરથોશ્ત યકીન ધરી.

---

૧ જશન કમીટી તરફથી ફીરદોસીની યાદમાં થતાં જશન વેળા આ મોનાજાત હંમેશાં ગવાય છે. એ મોનાજાત જરથોશ્તી બાળકોને ઈરાંનની તવારીખનું ટુંકું જ્ઞાન મલે એવી હોવાથી આ ચોપડીમાં ઉતારી લેવામાં આવી છે.

૩. ભલાં વૃદ્ધિ કરનાર શુરાં સઉ,
અશોના ફ્રેરોહર વખાણયે બહુ.

૪. ઇરાન્ સર-ઝમીન્, આપણું વાહાલું વતન,
વખાણયેછ તેને, હમા અન્જુમન.

૫. શુરા શહેનશાહો, જંગી પહેલવાન,
કર્યે યાદ દીલથી, તેઓના રવાન.

૬. પેસ્દાદી ખોરેહમંદ, કયાની બુલંદ,
હખામની રઓમંદ, અસ્કીન જોરેમંદ.

૭. સાસાની હતો જેનો દોર ને દમામ,
એ જેવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.

૮. જમશીદ, ફ્રરીદુન, કયખુશરો, ગુશ્તાસ્પ,
મહાવિર કુરૂશ,[૧] દારાયસ વિશ્તાસ્પ.

૯. કમ્બોજીય[૨] શહેનશાહ, મહાન મહેરદાદ,[૩]
વખાણુ સાથ કરે જેમની કુલ જહાન યાદ.

---

૧. Cyrus the Great. ૨. Cambyses.
૩. પોન્ટસનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૦. વળી અર્ષક, ઓરોડીસ ને સૂરીન,
પ્રતાપી મહેરદાદ,[1] ને વલખશ વેહદીન.

૧૧. અર્દશીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગર્દ,
પીરૂઝ, બેહરામ, કોબાદ શેરમર્દ.

૧૨. નોશેરવાન ખોશરો, પરવીઝ નામદાર,
શૂરા શહેનશાહો, મહાન તાજદાર.

૧૩. નરીમાન, કેરશાસ્પ, સામ અને ઝાલ,
જહાંજોય રૂસ્તમ, સોહરાબ બેમીસાલ;

૧૪. બુઝોર્ગ ગોદર્ઝ, તુસ, બીઝન ને ગીવ,
ફરામર્ઝ, બરઝો એ સીસ્તાન ખદીવ.

૧૫. રોખાબે, તેહમીના ને બાનુ ગુષસ્પ,
ને જંગજુઇ ગોર્દ આફરીદ દિલચસ્પ.

૧૬. ગેરામીએ શેરમર્દ, કારન, ઝરીર,
અસ્પંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર.

૧, પારથ્યાનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૭. કીધાં શાહ-નામાંએ એમને અમર,
વખાણએ ફિરદોસી તુસી નામવર.

૧૮. કર્યા આપણા ન્યાગાનોને યાદગાર,
રચી સુંદર બૈતો હઝારો હઝાર.

૧૯. દોઆ આ ગુજારેછ દિલોજાનથી,
અશોઇ ભલી પાક ઇમાનથી.

૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બજાવે નરો સાથે નારો દરેક.

૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે જોઇ પરવરદેગાર.

૨૨. સૌથી સરસ થઇ અશોઇ ઘણી,
ખુદાને પોહોંચે સુખરૂ બની.

૨૩. જુવે ખુદ નઝરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઇ રહે અહુર પર ફિદા.

૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આબાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહેરબાન.

મોનાજાત

(દસ્તુર શેહમર્દ[૧] માલેકશાહની જોડેલી
દરરોજ પઢવાની)

૧ એલાહી દેલમ્રૂરા સફાઇ બીદેહ,
મને બીનવારા નવાઇ બીદેહ.

૨ બપેગુલે[૧] ઝુલ્મત[૨] ઓફ્તાદેહ્અમ્,
જે શએતાંબસદ્ શબ્હત્ ઓફ્તાદેહ્અમ.

૩ જે શએતાં દેલમરા રેહાઇ બીદેહ,
બ રાહે ખોદમ રેહનુમાઇ બીદેહ.

૪ દરૂજરા જે રગ્હાએ મન્ દુર કુન,
દેલો દીદે અમરા પુરઝ નુર કુન.

૫ મકુન્ દીવરા બર તનમ્ કામગારૂ,
મરા દસ્તગીરી કુન્ અએ કેરદેગાર.

૬ દેલમરા મબ્રૂ જાને હુરૂસો આઝ,
બ લુત્ફો કરમ્ કારહાએમ્ બેસાઝ.

---

૧. ખુણું. ૨. અંધારૂં.

૭ તો જાને મરા મેહરમે રાજી કુન્
હરે હેજ અર્ રૂએ મન્ બાજી કુન્

૮ એલાહી તો હાંની કે બીચારે અમ્
બહાંમે હરૂજે સેતમગારે અમ્

૯ જે હામે હદા હેવ્ બીરૂનમ્ આર્
કે પર્વર્દેગારી ઓ આમોજ઼્ગાર્

૧૦ એલાહી તો આગાહી અજ઼ કારે મન્
હમે હાંની એહેવાલો એસ્રારે મન્

૧૧ કે દર્ રાહે દીનત્ કમર્ બસ્તેઅમ
ઉમીદજ઼ હમે ખલ્ક બોગ્ઝસ્તે અમ્

૧૨ બતો હારમ્ ઉમ્મીદ્ અએ દાદ્ગર્
કે ઉમ્મીદ મારા રસાંની બસર્

(ઉપલી મોનાજાતનો સાર.)

૧. અયે દાદાર અહુરમજદ! મારૂં દીલ (અંત
કરણ) સફાઈવાળું કર; તથા હું કે જે ગરીબ ફકી
છું તેની ગરીબી તથા લાચારીને દુર કર.

ઓ ખોદા! હું આ દુન્યાનાં અંધારાં ખુણાંમાં, શેતાનની સેંકડો રીતની ખરાબીમાં સંકટમાં પડેલો છું.

શેતાનની એ ખરાબીમાંથી તું મારાં દીલને ખલાશી આપ, અને મારા પોતાના રસ્તામાં તું મારો રેહનુમા થા.

૪. દરૂજની બુરાઈઓને મારી રગેરગમાંથી તું દુર કર તથા મારાં દીલ અને દીદારને નુરભરેલાં કર.

૫. મારાં શરીર ઉપર દેવને કામગાર (મુરાદ પામેલો) ના કર. (એટલે દેવની બુરી ખસલતો પ્રમાણે હું નહી ચાલું તેવું તું કર) અને ઓ દાદાર તું મારી દસ્તગીરી કર.

૬. મારા દેલને લોભ લાલચથી તું પાછું રાખ, અને તારી બક્ષેશ તથા મેહરબાનીથી મારાં કામને તુ સુધાર.

૭. તું મારા જીવને તારા ભેદનો જાણનાર કર; તથા તારી બક્ષેશનો દરવાજો મારાં મોહડાં ઉપર ખુલ્લો કર.

૮. ઓ ખોદા તું જાણે છે કે હું એક લાચાર છું તથા સેતમગાર દરૂજના ફાંદામાં પડેલો છું.

૯. તે દેવના ફાંદામાંથી તું મને બહાર લાવ; કેમકે તુંજ મારો પાલનાર અને ગુનાહ માફ કરનાર છે.

૧૦. અએ સાહેબ તું મારાં સઘળાં કામોનો જાણનાર છે, તથા મારા ભેદ અને અેહેવાલથી તું વાકેફ છે.

૧૧. તારી દીનની રીત પ્રમાણે ચાલવાને મેં કમ્મર બાંધી છે, માટે તમામ ખલકથી મેં ઉમેદ છોડી છે.

૧૨. તેથી હું તારીથીજ ઉમેદ રાખું છું માટે મારી સઘળી ઉમેદો તું સાહેબ બર લાવ.

મોનાજાત

(દાદાર હોરમજદ પાસે પોતાની હાજતો બર લાવવાના બાબમાં).

૧ ખોદાવંદા ઉમ્મીદમ રા રવા કુન,
મરા બર્ દીને જરથોશત્ આશના કુન.

૨ ખોદાવંદા ગરીબો બીકસાનમ,
બેકુન રેહમત્ અબર્ રૂહો રવાંનમ્.

૩ ખોદાવંદા કે હુસ્તમ બસ ગુનેહગાર્,
મરા અઝ્ દસ્તે અહેરેમન નેગેહદાર્.

૪ ખોદાયા બીનવાએમ રોઝીહા બક્ષ,
ઝ હેકમતહાએ ખુદ તન રા સફા બક્ષ.

૫ ખોદાયા કેર્દેગારા પાક દીના,
હમીશેહ રૂહો જાનમ રા નેગીના.

૬ મનમ મીસ્કીન્ તો પરવર્દેગારા,
નેકો દીનરા તો કર્દી આશકારા.

૭ બ હુર લેહુઝેહ તુરા ખાનમ હમીશેહ,
મરા હરૂજા બેદારી રાસ્ત પેશે.

૮ દર ઇન દુન્યા શુદમ બીચારો મેહરૂમ,
જે ફઝલે ખુદ બેકુન હર લેહજેહ ખુરરમ.

૯ બ દરગાહત બેનાલમ મન શબો રોઝ.
મોરાદે મન રસા અયે પાક ફીરોઝ.

૧૦ જે વાફનીએ દીવાં દૂર દારી,
જે મન એહરેઘનાં રંજુર દારી.

૧૧ કે અઝ બાદ સમુમો વઝ બેજાની,
ન રેજાની ઝે મન બરગે જવાની.

૧૨ કુની મામુર અઝ બાદે અશોઇ,
કે ઝાં ખુરરમ શવમ બસ સુરખરૂઇ.

૧૩ ઝે નઝદમ દૂર સાઝી હાસેદાંરા,
રસાની પીશે પાકાં અઝે ખુદાયા.

૧૪ દર ઇન ગેતી મરા મશહુર સાઝી,
બ ઝીન્નત બર રવાનમ કુન નવાઝી.

૧૫ બ દરૂગાહત્ કુનમ અએ હક્ મોનાજાત,
દરુગુઝશ કુન્ બરૂ આરૂ ઇન્ જાએ હાજાત.

(ઉપલી મોનાજાતનો અર્થ.)

૧. ઓ ખોદા! મારી ઉમેદ પુરી પાડ તથા મને જરથોશ્તી દીનનો દોસ્ત કર.

૨. ઓ ખોદા! હું ગરીબ અને મિત્ર વગરનો છું તેથી તું દોસ્ત થઇ મારાં રવાન અને જાન ઉપર રેહેમ કર.

૩. ઓ ખોદા! હું તારો બંદો બસ ગુનેહગાર છું, મને દુશ્મનના હાથથી નેગાહ રાખ.

૪. ઓ ખોદા! હું રોજી વગરનો છું તેને રોજી આપ, તથા તારી કુદરતથી તું મારાં તનને તંનદરોસ્તી આપ.

૫. અએ કેરદેગાર ખોદા! અએ પાક દીનના ધણી! હમેશા મારા જાન અને રૂહને નેગાહ રાખ.

૬. હું મીસ્કીન છું અને તું પરવરેશનો કરનાર છે, તેં નેક દીનને આશકારા કીધી છે.

૭. દરેક દમે અને હમીશે તુંને યાદ કરૂં છું, હર જગોએ મને તું હીમ્મતવાલો બનાવ.

૮. આ દુન્યામાં હું લાચાર અને ગમગીન છું, તારી કરમ બક્ષેશથી હરઘડી મને ખુશી ભરેલો કર.
૯. તારી દર ગાહમાં રાત દહાડો પોકાર મારૂં છું. અએ પાક ફતેહમંદ સાહેબ મારી મુરાદ પાર પાડ.
૧૦. દેવ લોકોની ઉંધી ચાલથી તું મને દુર રાખ, અને હેરેમનને મારાથી રંજુર (દુખી) રાખ.
૧૧. ગરમીના પવન અને પાનખર રૂતુથી મારી જવાનીના પાંદડાંને તું દુર ના કર.
૧૨. અશોઇના શરાબથી તું મને ભરપુર કર, કે તેથી હું ખુશાલ અને (લાલ ચેહરાનો) સુરખરો બસ થાઉં,
૧૩. મારી નજદીકથી અદેખાઓને તું દુર કર, અને પાક પવિત્ર લોકોની નજદીક મને ઓ ખોદા પોંહચાડ.
૧૪. આ ગેતીની દુન્યામાં તું મને પ્રખ્યાત કર તથા બેહેસ્તમાં મારાં રવાનને ખુશી ભરેલું કર.
૧૫. અએ હકતાલા તારી દરગાહમાં હું મોનાજાત કરૂં છું તે કબુલ કરી આએ જગોએ મારી હાજત બર લાવ.

"છૈએ હમે જરથોશ્તી!"

(Good-bye! My Blue Bell!–એ રાહ)

છૈએ હમે જરથોશ્તી રે માઝદયસ્નની નેક!
કુલ જેહાંન સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક;
મુકીજ ભર આ ટોળો, સઉ એલ્મનો સણગાર
રે બોલબાલા બોલો! તેની સૌ નર ને નાર!

(કોરસ.)

ઓ તોખમ કયાની! ઓ જગ મશહુર!
ઓ સૌ સદગુણમાં સાચ્ચી ને ભરપુર!
કાયમ રહી જાળવજે, શુભ તુંજ જોમ!
આબાદી સાથે તું! ઓ પારસી કોમ!

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેઈ જગત જાહેર,
બહુ ચંચળાઇ સાથે સૌ વાતમાં માહેર.

ગુજરી જફાઓ ભારી, તોપણ ન છોડયો ધર્મ,
તેથા મળી રબ-યારી, એજ ખરો છે ભર્મ.

(૩)

સુખદાઇ આ કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર,
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુબી કંઇ, છે અઉર જેહાં-મશહુર,
તે કોમની બાનુ થઇ, છૈએ હમે મગરૂર!

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડયા નથી કંઇ ડાઘ,
આ રાજની યારી પર, લડશે મિસાલે વાઘ;
નિમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ.

"ફીરોઝ!"

સમાપ્ત.

